

Katariina Laaksovuori ja Johanna Luoma-Lammi

Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet

Kirjallisuuskatsaus

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Kätilö AMK

Hoitotyön koulutusohjelma

Opinnäytetyö

23.1.2017

Tekijät Otsikko	Katariina Laaksovuori, Johanna Luoma-Lammi Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet
Sivumäärä Aika	35 sivua + 3 liitettä 23.1.2017
Tutkinto	Kätilö AMK
Koulutusohjelma	Hoitotyön koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Kätilö
Ohjaaja	Marita Räsänen
<p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli kuvata nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Tavoitteena oli tuottaa kirjallisuudesta tietoa neuvolatyöntekijöiden ja erilaisten nuorten äitien parissa työskentelevien järjestöjen saataville koskien nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita.</p> <p>Aineisto rajattiin alle 20-vuotiaisiin äiteihin, jotka eivät eläneet parisuhteessa lapsen isän kanssa. Aineistoksi valikoitui kahdeksan tutkimusartikkelia ja yksi pro gradu -tutkielma. Aineisto analysoitiin käyttäen induktiivista sisällönanalyysiä. Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet muodostivat seitsemän yläluokkaa.</p> <p>Sosiaaliset verkostot muodostavat haasteen nuorilla yksinhuoltajaäideillä. Haasteeksi koetaan riittämätön tuki etenkin lapsen isältä. Suhde lapsen isään ja isän valmius vanhemmuuteen voivat olla ongelmallisia. Kokemus äitiydestä voi olla epävarmuutta liittyen lapsen hoitoon ja kasvatukseen sekä sopeutumattomuutta äidin rooliin. Kasvaminen nuoresta aikuiseksi kuten itsenäistyminen ja vanhemmuuden yhteensovittaminen nuoruuteen koetaan usein haasteeksi nuorten yksinhuoltajaäitien keskuudessa. Henkisen hyvinvoinnin riskitekijät ovat yksinäisyys ja stressi. Selviytyminen arjesta ajan ja rahan puutteen vuoksi lisää nuoren yksinhuoltajaäidin elämän haastavuutta erityisesti ilman lapsen isän antamaa tukea.</p> <p>Katsauksen tulosten mukaan yksinhuoltajuus tekee haasteista syvempiä verrattuna parisuhteessa eläviin nuoriin äiteihin. Moninaisten haasteiden vuoksi nuorten yksinhuoltajaäitien riski stressille, ja sen myötä masennukselle, on suuri. Nuorille yksinhuoltajaäideille voisi olla hyödyllistä vertaistukiryhmien perustaminen sekä huomion kohdentaminen myös lapsen isän tai muun läheisen antaman tuen vahvistamiseen. Laajempi tutkimus aiheesta on tarpeellista, sillä yksinhuoltajuutta nuorten äitien keskuudessa ei ole tutkittu. Katsauksen avulla voidaan saada käsitys tutkimusaiheesta ja sen ongelmakohdista. Haasteita nuorten yksinhuoltajaäitien tutkimisessa voi aiheuttaa muun muassa yksinhuoltajuuden määrittely.</p>	
Avainsanat	nuori yksinhuoltajaäiti, haasteet; kirjallisuuskatsaus

Authors Title	Katariina Laaksovuori, Johanna Luoma-Lammi Challenges Experienced by Single Young Mothers
Number of Pages Date	35 pages + 3 appendices 23 January 2017
Degree	Bachelor of Health Care
Degree Programme	Nursing and Health Care
Specialisation option	Midwifery
Instructor	Marita Räsänen, Senior Lecturer
<p>The objective of this thesis was to describe challenges experienced by single young mothers. The aim was to clarify challenges, which could be used to inform professionals facing single young mothers at maternity and child welfare clinics. This thesis may also benefit organizations by providing relevant information.</p> <p>This thesis was performed as a review of the literature. Under 20-year-old single mothers were selected as the main study subject for this review. Eight representative research articles and one master's thesis were selected for in-depth analysis. The data was analyzed using inductive content analysis.</p> <p>Seven categories emerged from the analysis. As expected, insufficiency of social networks, especially inadequate support from the child's father, was a major challenge experienced by single young mothers. Furthermore, problematic relationship with the child's father, father's inadequate preparedness towards paternity, adaptation to mother role and growing from adolescence to adulthood were experienced as challenges. Loneliness and stress were the mental health risk factors experienced by single young mothers. Everyday life, taking into account the lack of money and time, increased the experienced challenges of single young mothers.</p> <p>The aforementioned results lead to the conclusion that single parents experienced more challenges compared to mothers living in a relationship. Single young mothers' risk for stress, which can lead to depression, might increase because of the multiple challenges. It could be beneficial to organize peer support groups to single young mothers and strengthen the support given by the father or other supporting persons. This thesis aims to increase the understanding of the challenges experienced by single young mothers. However, further studies are required to get a more accurate view of the challenges single young mothers face.</p>	
Keywords	young mothers, single mothers, challenges; review

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Opinnäytetyön tarkoitus, tavoite ja tutkimuskysymys	2
3	Nuori nainen	2
3.1	Nuoren naisen fyysinen kehitys	3
3.2	Nuoren psyykinen kehitys	4
3.3	Nuoren naisen seksuaalisuus ja seksuaalikäyttäytyminen	5
3.4	Nuoret äidit	7
3.4.1	Nuoren äitiyden erityispiirteet	8
3.4.2	Raskaus ja synnytys	11
3.4.3	Yksinhuoltajaäidit	12
4	Kirjallisuuskatsauksen työmenetelmät ja -tavat	13
4.1	Tiedonhaku	14
4.2	Kirjallisuuskatsaukseen valitut tutkimukset	15
4.3	Aineistoanalyysi	18
5	Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet kirjallisuuskatsauksen mukaan	20
5.1	Nuoren yksinhuoltajaäidin kokemus äitiydestä	20
5.2	Nuoren yksinhuoltajaäidin kasvaminen nuoresta aikuiseksi	22
5.3	Nuoren yksinhuoltajaäidin henkinen hyvinvointi	24
5.4	Nuoren yksinhuoltajaäidin selviytyminen arjesta	25
5.5	Nuoren yksinhuoltajaäidin sosiaaliset verkostot	26
5.6	Nuoren yksinhuoltajaäidin suhde lapsen isään	28
5.7	Lapsen isän valmius vanhemmuuteen	29
6	Pohdinta ja johtopäätökset	30
6.1	Tulosten tarkastelua	30
6.2	Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys	32
6.3	Johtopäätökset ja jatkotutkimustarpeet	34
	Lähteet	38
	Liitteet	
	Liite 1. Tiedonhakutaulukko	
	Liite 2. Tutkimusten kuvailu	

Liite 3. Pelkistys

1 Johdanto

Nuoren äitiyden haasteet ovat moninaiset. Haasteet liittyvät usein nuoren naisen meilläään olevaan itsenäistymiseen, muuttuviin elämäntilanteisiin ja sosiaalisiin verkostoihin. Nuoren äidin ystäväpiiri muokkautuu vauvan tulon myötä ja perheen sekä sukulaisten suhtautuminen voi muuttua. Tukiverkostot ovat mahdollisesti hyvinkin suppeat. (Vuokola 2011: 79.)

Alle 20-vuotiaita äitejä on Suomessa vuonna 2014 ollut 1606. Kaikista alle 20-vuotiaista äideistä yksinhuoltajaäitejä oli vuonna 2014 noin kolmasosa eli yhteensä 643. Nuoret yksinhuoltajaäidit kattoivat tilastollisesti 0,6 % kaikista yksinhuoltajaäideistä vuonna 2014. (Yhden vanhemman perheet tilastoina. 2015.) Nuoret äidit ovat kuitenkin yksinhuoltajia useammin kuin varttuneemmat äidit (Jakola 2013: 99).

Yksinhuoltajaäitien on todettu kokevan enemmän stressiä kuin avioliitossa tai avoliitossa olevien. Äiti kokee vähemmän stressiä, kun lapsen isä on vahvasti mukana perheen elämässä, suhteissa ei tapahdu muutoksia ja perherakenne pysyy vakaana. Positiivinen suhde lapsen biologiseen isään ehkäisee merkittävästi äidin kokemaa stressiä. (Cooper – McLanahan – Meadows – Brooks-Gunn 2009: 10–11.) Perherakenne on nuorten äitien keskuudessa kuitenkin useammin epävakaa kuin varttuneilla äideillä (Jakola 2013: 98).

Opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Tavoitteena on tuottaa kirjallisuudesta tietoa neuvolatyöntekijöiden saataville koskien nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Opinnäytetyöstä hyötyvät myös erilaiset nuorten äitien parissa työskentelevät järjestöt. Opinnäytetyössämme nuorista äideistä puhuttaessa tarkoitamme 20-vuotiaita tai nuorempia äitejä. Nuoren äidin ikä rajattiin 20 ikävuoteen, koska suurimmassa osassa nuoria äitejä koskevissa tutkimuksissa naiset olivat alle 20-vuotiaita.

2 Opinnäytetyön tarkoitus, tavoite ja tutkimuskysymys

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Tavoitteena on tuottaa kirjallisuudesta tietoa neuvolatyöntekijöiden ja erilaisten nuorten äitien parissa työskentelevien järjestöjen saataville koskien nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Opinnäytetyö toteutui kirjallisuuskatsauksena. Kirjallisuuskatsauksen tarkoituksena on saada laaja kuvaus aiheesta kokoamalla tutkimusten tulokset ja kuvailemalla alkuperäinen analyysi (Kankkunen – Vehviläinen-Julkunen 2013: 97–98).

Nuorten yksinhuoltajaäitien haasteet on hyvä tiedostaa. Nuoreen äitiyteen yhteydessä olevia tekijöitä ovat äidin heikko sosiaalinen tilanne, päihteiden käyttö ja riittämätön sosiaalinen tuki. Nuoret äidit kohtaavat todennäköisemmin terveydellisiä ja sosiaalisia jälkiseuraamuksia varttuneisiin äiteihin verrattuna, minkä lisäksi usein opiskelu ja työelämään siirtyminen tuottavat haasteita. Sosiaalinen tuki on olennainen tekijä nuoren äidin positiivisessa sopeutumisessa ja asennoitumisessa raskauteen. Positiivinen äitiyskokemus ja itsearvostuksen kehittyminen edellyttävät sosiaalista tukea. Nuoren äitiyskokemukseen vaikuttaa lapsen isän antaman tuen määrä. (Halonen – Apter 2010: 882–885.) Yksinhuoltajilla on alhaisempi koulutustaso ja he kokevat terveytensä huonommaksi kuin puolison kanssa asuvat äidit. Alakulo, väsymys tai uupumus on yleisempää. (Yksinhuoltajien terveys. 2016.)

Tutkimuskysymys on: Mitkä ovat nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet?

3 Nuori nainen

Nuoren naisen kasvuympäristö on muuttunut julkisuuden intimisoitumisen myötä – yhä intiimimpinä asioita käsitellään avoimesti julkisuudessa esimerkiksi mainonnan keinoin. Avoimuus on lisääntynyt, mikä luo nuorelle naiselle mahdollisuuksien laajenemista. Kuitenkin samaan aikaan ympäröivä kulttuuri julkisuuden intimisoitumisen vuoksi voi tuoda ikään kuin näkymättömiä rajoja, joita yksilö huomaamattaan pyrkii noudattamaan. Tämän vuoksi nuori nainen voi nykyään pyrkiä tiedostamattaan vahvaan itsekontrolliin, vaikka nuorten naisten ulkoinen kontrolli onkin löystynyt. (Näre 2002: 255–257.)

Mielihyvään viettely on ollut keskeistä kulttuurisessa ilmapiirissä 1990-luvulla. Nuorten naisten kasvuun liittyy siten jatkuva intiimien mielikuvien herättely. Koska ulkoinen kontrolli on löystynyt laajentaen nuoren naisen valinnanmahdollisuuksia, on nuoren naisen pitkälti itse arvioitava riskejä ja vedettävä rajoja oman ruumiinsa, mielihyvän ja seksuaalisuuden kannalta sekä siihen, milloin voi luottaa ja milloin kannattaa varoa. (Näre 2002: 257.)

3.1 Nuoren naisen fyysinen kehitys

Nuoruuden fyysiset muutokset tapahtuvat murrosiässä, jota kutsutaan myös puberteetiksi. Se on ajanjakso alkunuoruudessa, jolloin nuoren kehossa tapahtuu muutoksia, jotka johtavat sukukypsyyteen. Murrosikä on usein ajaltaan helpompi määrittää kuin itse nuoruus, koska monet muutokset ovat nuoren itse havaittavissa, kun taas nuoruus pitää sisällään enemmän psykososiaalisia ja kulttuurillisia kehitysaskelaita lapsuudesta aikuisuuteen. Puberteetin ilmeneminen on pääasiassa geneettistä, mutta myös asuin- ympäristö-, terveys- ja ravitsemustekijät vaikuttavat siihen. (Norwitz – Schorge 2010: 49.)

Kehon rasvakoostumuksella on merkitystä puberteetin alkamisajankohtaan. Lievällä tai kohtalaisella ylipainolla on havaittu olevan yhteyttä aikaisempaan puberteetin alkamiseen, kun taas hoikkuus viittaa puberteetin myöhempään ajankohtaan. Viimeisen 150 vuoden aikana puberteetin ilmenemisajankohta on merkittävästi laskenut kehittyneiden ravitsemus- ja asumisolosuhteiden ansiosta. (Norwitz – Schorge 2010: 49; Beckmann ym. 2014: 343.)

Naisilla fyysinen kehitys alkaa murrosiässä pituuskasvun pyrähdyksinä, rintojen kehitymisellä, häpykarvoituksen lisääntymisellä sekä kuukautisten alkamisella. Yleensä 2-3 vuotta rintojen kehityksen alkamisen jälkeen alkavat kuukautiset, mutta toisinaan tähän saattaa mennä viisikin vuotta. Kuukautiset alkavat keskimäärin 11–13-vuotiaana. Pituuskasvussa on yksilöllisiä eroja: Joillain se ilmenee todella voimakkaina pyrähdyksinä ja toisilla se on hyvin hidasta, jolloin muut murrosiän muutokset korostuvat enemmän. Naisilla murrosikä kestää noin 3,5-4 vuotta ja alkaa noin kaksi vuotta aikaisemmin poikiin verrattuna. (Aalberg – Siimes 2007: 51–52; Norwitz – Schorge 2010: 49; Beckmann ym. 2014: 343.)

Hypotalamus-aivolisäke-munasarja-akselin kypsyminen saa aikaan puberteetin muutokset. Nuoren naisen kuukautisten alkamiseen vaikuttaa follikkeleita stimuloivan hormonin (FSH) erityksen lisääntyminen. Tämä saa munasarjoista erittymään estrogeeniä, jonka tuottaminen noin vuoden sisällä voimistuu tarpeeksi ja saa aikaan kohdun limakalvon paksuuntumisen ja kuukautisten alkamisen. Ensimmäisten kuukautiskiertojen aikana ei munasolu yleensä irtoa. Tästä johtuen kuukautiset saattavat aluksi olla epä säännölliset, runsaat ja pitkät. Estrogeeniset aineet vaikuttavat myös ulkosynnyttimien, emättimen, kohdun ja munasarjojen kasvuun ja kehitykseen. Estrogeeni edistää naisen luisen lantion avautumista ja mahdollistaa näin synnyttämisen alateitse. (Aalberg – Siimes 2007: 54–56; Norwitz – Schorge 2010: 49.)

3.2 Nuoren psyykinen kehitys

Nuoren psyykinen kasvu on murrosiässä voimakasta kehittymistä. Psykologinen kehitys vie kaksi kertaa pidempään kuin puberteetti murrosiässä. Samalla nuori käsittelee lapsuudenajan traumoja, toiveita ja epäonnistumisia. Näiden rakentava pohdinta on hyvä mahdollisuus nuorelle ratkaista ongelmia. Nuori kehittää omaa persoonallisuuttaan ja vakiinnuttaa persoonallisuusrakenteet. Nuoren persoonallisuuden kehittymiseen vaikuttavat aikaisemmat kehitysvaiheet, kasvu, ympäristö ja pyrkimys varttua aikuiseksi. Nuoruus on itsenäistymisen aikaa, johon kuuluu vanhemmista irrottautuminen, oman seksuaalisuuden ja ruumiinkuvan hyväksyntä sekä vertaistuen löytäminen toisista nuorista. Nuoruus voidaan jakaa varhaisnuoruuteen 12–14-vuotiaisiin, varsinaiseen nuoruuteen 15–17-vuotiaisiin sekä jälkinuoruuteen 18–22-vuotiaisiin. (Aalberg – Siimes 2007: 67–81.)

Varhaisnuoruudessa puberteetin aiheuttamat fyysiset muutokset aiheuttavat levottomuutta ja kiihtymistä. Nuori voi kokea hämmennystä muutoksista ja minäkuvan muodostaminen on haastavaa nopeasti tapahtuvien fyysisten muutosten vuoksi. Itsenäistymisen ja riippuvuus vanhemmista voivat aiheuttaa ristiriitaa nuorella. Suhde vanhempiin vaihtelee lapsuuden ja itsenäistymisen välillä. Nuori hakee erimielisyyksiä, arvostelee vanhempia ja kyseenalaistaa sääntöjä. Itsenäistymisen korostuu myös asioiden salaamisella ja kertomatta jättämisellä. Kehitys on nuorelle ainutlaatuista ja hän kokee tulevaisuutta väärin ymmärretyksi. Tämä heijastuu myös nuoren tulkitessa ympäristöään, jolloin erityisesti vanhempien reaktiot tulkitaan väärin. Saadessaan hyvän tuen perheeltään ja ystäviltä, nuori kykenee kehittymään psyykkisesti tasapainoisesti. (Aalberg – Siimes 2007: 68–69.)

Varsinaisessa nuoruusiässä nuori alkaa sopeutua muuttuneeseen ruumiinkuvaansa ja seksuaalikehitys alkaa syventyä. Seksuaalisuudessa korostuu nuoren oma seksuaalisuus ja sen vaikutus ihmissuhteisiin. Epävarmuus omaa seksuaalisuutta kohtaan on yleistä. Nuoren tulee irrottautua lapsuuden seksuaalisuuden käsityksistä, peloista ja uhista, voidakseen kehittyä aikuiseksi. Ystävillä ja seurustelusuhteilla on suuri merkitys seksuaalisuuden kehittämisessä. Seurustelusuhteissa rakennetaan minäkuvaa sekä haetaan hyväksyntää omaan kehitykseen. Muutos varhaisnuoruuden hämmennyksestä vaihtuu aktiiviseen tiedonhakuun ja kiinnostukseen omasta seksuaalisuudesta. (Aalberg – Siimes 2007: 69–70.)

Jälkinuoruus on psyykkistä jäsentymisen aikaa. Kokonaisuus itsestä naisena hahmotuu ja itsenäistyminen on saanut nuoren kohtaamaan vanhempansa tasavertaisina. Nuoren empatian kyky kehittyä ja ystävyys- ja seurustelusuhteet muuttuvat itsekeskeisistä myötä eläviksi. Toisten ymmärtäminen, kompromissien tekeminen ja toisen yksinäisyyden arvostaminen kehittyvät. (Aalberg – Siimes 2007: 70–71.)

3.3 Nuoren naisen seksuaalisuus ja seksuaalikäyttäytyminen

Nuorella on oikeus toteuttaa omaa seksuaalisuuttaan loukkaamatta ketään. Hänellä on myös oikeus määritellä itse oma seksuaalisuutensa ja kehittää omaa seksuaalidentiteettiään omassa aikataulussaan. (Ryttyläinen – Valkama 2010: 84.) Nuorten seksuaalioikeudet on määritelty muun muassa WHO:ssa (World Health Organisation), IPPF:ssa (International Planned Parenthood) ja WAS:ssa (World Association of Sexology) (Seksuaalioikeudet 2015)

Varhaismurrosiässä 12–14 vuotiaana nuoret hämmentyvät kaikesta seksuaalisuuteen liittyvästä. Samalla heidän kiinnostus ja uteliaisuus kasvavat. Nuoret etsivät hyväksyntää itselleen ja omalle keholleen, jolloin muiden ikätoverien kommentit voivat haavoittaa. Omaan kehoon tutustuminen ja muihin vertaaminen on nuorella totuttelua omaan seksuaalisuuteen. Nuori oppii hoitamaan muuttuneen kehonsa tuomat uudet haasteet, kuten kuukautiset ja muun hygienian. Samalla nuori muodostaa käsityksen yhteiskunnan seksuaalisuuden normeista ja tavoista käyttäen hyödykseen useita erilaisia lähteitä kuten koulua, internetiä, kotia ja muuta mediaa. (Cacciatore 2006: 207.) Omaan kehoon ja seksuaalisuuteen tutustuminen tapahtuu muun muassa itsetyydytyksen kautta. Mielikuvat ja fantasiat valmistavat nuorta myöhemmille seksuaalisille kokemuksille

kumppanin kanssa. Tutustuminen omaan kehoon saattaa kuitenkin herättää nuoressa häpeää ja syyllisyyttä. (Ryttyläinen – Valkama 2010: 88.)

Nuoruuteen kuuluvat myös homoeroottiset tunteet, jotka ovat osa nuoren kehitystä. Tämä saattaa pelottaa nuoria, jolloin nuoret naiset saattavat aloittaa heteroseksuaaliset suhteen varhain. Homoeroottiset mielikuvat menevät usein ohi kasvun myötä. Nuoret naiset saattavat suojautua omalta seksuaalisuudeltaan myös maskuliinisuudella. Tämä antaa aikaa nuorelle kasvattaa omaa naisellisuuttaan rauhassa. (Ryttyläinen – Valkama 2010: 88–89.)

Myöhäismurrosiässä nuoren itsevarmuus kohenee, kun omaan kehoon on ehditty tottua. Nuori on hyväksynyt oman ulkonäkönsä ja seksuaalisuutensa. Kokonaisuus omista ajatuksista, tunteista ja järjestä sekä biologisesta vietistä ja vaistosta alkaa muodostua. Nuori alkaa kokeilla seurustelusuhteita. Kun tuntemus ja varmuus omasta kehosta lisääntyvät, pelko muuttuu haluksi kokeilla seksuaalikokemuksia. Yhdynnät nuoret naiset aloittavat keskimäärin 17 vuoden iässä. (Cacciatore 2006: 208.)

Nuoren läheisyyden ja rakkauden puute, huono itsetunto sekä loukkaavat seksuaaliset kommentit saattavat vaikuttaa nuoren seksuaaliseen kasvuun. Nuori saattaa aloittaa seksuaaliset suhteet ja yhdynnät varhain ja ehkäisyn käyttö voi olla vähäistä. Seksuaalinen riskikäyttäytyminen liittyy usein myös muihin ongelmiin, kuten päihteiden käyttöön ja tupakointiin. (Ryttyläinen – Valkama 2010: 90.) Vuonna 2009 tehdyssä suomalaisessa tutkimuksessa nuoret kokivat seksin merkityksen tärkeänä osana elämäänsä. Nuoret naiset kokivat kuitenkin, että tunteilla oli suuri vaikutus seksissä ja kumppanin hyvä tunteminen oli tärkeää. Ensimmäiseen yhdyntään vaikuttavia tekijöitä olivat muun muassa alkoholin käyttö, kokeilemisen halu, kavereiden esimerkki ja halu päästä neitsyydestä eroon. Ehkäisyä nuoret olivat käyttäneet ensisijaisesti suojautuakseen raskaudelta. (Kuortti – Jähi 2009: 247–249.)

Äidin suhtautuminen omaan seksuaalisuuteen vaikuttaa nuoren naisen seksuaaliseen asennoitumiseen. Kun äiti suhtautuu omaan seksuaalisuuteensa positiivisesti, saa nuori nainenkin kuvan seksuaalisuudesta myönteisenä asiana elämässään. Nuorelle muodostuu malli seksuaalisuudestaan itse päättävänä ja nauttivana osapuolena seksuaalisuuden kohteena olemisen sijaan. (Nurmiranta – Leppämäki – Horppu 2009: 79–80.)

Suomessa nuorten naisten tiedot seksuaalisuudesta ja lisääntymisestä ovat heikentyneet vuodesta 2008/2009. Vuonna 2013 hyvän tietotason peruskoululaisista nuorista naisista omasi vain 20 %, ammattiin opiskelevista 34 % ja lukiolaisista 43 %. Heikkoon tietotasoon vaikuttaa nuoren huono koulumenestys sekä vanhempien matala koulutustausta. Myös maahanmuuttajataustaisilla nuorilla on keskiarvoa heikompi tietämys seksuaali- ja lisääntymisterveydestä. (Klemetti – Raussi-Lehto 2016: 28.)

Suomalaisten nuorten seksuaaliterveys on 1990-luvun alkupuolella ollut huippuluokkaa kansainvälisesti. Tämän jälkeen tilanne on hieman huonontunut, mutta 2000-luvulla tilanne on jälleen parantunut. Tilastot nuorten raskaudenkeskeytysten määrästä ja sukupuolitautien kuten klamydian yleisyydestä kuvastavat nuorten seksuaaliterveyttä. (Cacciatore 2006: 217–218.) Yhdynnät, raskaudenkeskeytykset ja synnytykset nuorilla ovat vähentyneet 2000-luvulla. Yhdynnässä olleista nuorista naisista ehkäisyä ei ollut käyttänyt 14 % peruskoululaisista, 11 % ammattiin opiskelevista ja 6 % lukiolaisista. (Klemetti – Raussi-Lehto 2016: 30.)

Nuorten raskaudenkeskeytykset ovat kääntyneet laskuun 2000-luvun alun jälkeen. Vuonna 2002 alle 20-vuotiaiden raskaudenkeskeytykset olivat huipussaan ollen 16,3 keskeytystä tuhatta alle 20-vuotiasta naista kohden. Vuonna 2014 vastaava luku oli 9,2. Alle 17-vuoden ikä ilmoitettiin raskaudenkeskeytyksen syyksi 2,0 % keskeytyksistä vuonna 2014. Yleisin peruste oli sosiaaliset syyt, jonka ilmoitti 92,1 % nuorista. Ehkäisyä ei ollut käyttänyt 34,9 % alle 20-vuotiaista raskauden päättäneistä naisista, 49,8 % ilmoitti käyttäneensä kondomia ehkäisyä ja 13,9 % oli käyttänyt ehkäisytablettiä tai -kapselia vuonna 2014. (Heino – Gissler 2014: 2–4.) Hyvätuloisten ja korkeasti koulutettujen vanhempien lapset päätyvät raskauden keskeytykseen useammin kuin huonomman sosioekonomisen aseman omaavien (Halonen – Apter 2010: 884).

3.4 Nuoret äidit

Raskaus nuorella iällä on harvemmin suunniteltu tai toivottu. Raskaus keskellä kehitysvaihetta lapsesta aikuiseksi muodostaa suuren haasteen. Pelkästään raskauden jatkaminen on nuorelle vastuullinen ja kauaskantoinen päätös. Raskauden jatkuessa ja lapsen synnyttyä nuoruuden kehitysvaiheista tulisi selvittää samaan aikaan vanhemmuuteen kasvamisen ohella. Raskaaksi tulemisen taustalla voi olla monia syitä, joita ovat tiedon puute, päihteiden käyttö ja riittämätön sosiaalinen tuki. (Halonen – Apter 2010: 881.)

Nuoriin raskaana oleviin naisiin kohdistuu yhteiskunnassa paljon ennakkoluuloja. Vaapaata nuoruutta, koulutus- ja työelämäorientoitumista pidetään tavoiteltavina asioina nuorelle, joten nuoria äitejä pidetään elämässään epäonnistujina. Oletetaan, että nuorella äidillä on täytynyt olla vajaa tieto ehkäisystä, minkä lisäksi raskaus on todennäköisesti ollut seuraus lyhyestä yhden illan suhteesta. Nuorille tarjotaankin usein keskeytystä niin sanotun ongelman ratkaisemiseksi. (Haapio – Koski – Koski – Paavilainen 2009: 33.)

Nuorella on omat kehityshaasteensa läpikäytävänä, jolloin vanhemmuuden vaatimukset saattavat olla riskitekijä. Nuoreen vanhemmuuteen voidaan liittää epäsosiaalisuutta sekä psyykkisiä ja sosiaalisia ongelmia. Sosiaalisia nuoren äitiyden vaikutuksia voivat ovat eristäytyneisyys, riippuvuus sosiaalituesta ja omista vanhemmista, yksinhuoltajuus, varhaisen vuorovaikutuksen huono laatu ja köyhyydessä elämisen riski. (Halonen – Apter 2010: 881–883.)

Kansainvälisesti tarkasteltuna nuorten naisten synnytystilastot ovat Suomessa alhaiset (Hirvonen 2002: 167; Leppälahti – Gissler – Mentula – Heikinheimo 2013: 2). Synnytykset alle 20-vuotiaana ovat laskeneet vuosi vuodelta ollen alle kaksi prosenttia kaikista synnytyksistä vuonna 2015 (Vuori – Gissler 2015: 1). Nuoret äidit Suomessa ovat suurimmaksi osaksi yli 16-vuotiaita (Raatikainen 2007: 77).

3.4.1 Nuoren äitiyden erityispiirteet

Nuoren äitiyden taustalla voi olla tekijöitä, jotka ovat vaikuttaneet raskaaksi tulemiseen nuorella iällä. Perheessä vanhempien kanssa heikko yhteenkuuluvuuden tunne, rikkonaiset perhesuhteet, vanhempien vähäinen valvonta sekä se, että vanhemmat ja sisarukset eivät ole biologisia lisäävät riskiä raskaaksi tulemiselle nuorena. Riskiä lisäävät myös nuorina äidiksi tulleet sisarukset ja oma äiti. (Halonen – Apter 2010: 883; Lehti – Niemelä – Sourander 2010: 2573.) Perheen heikko sosioekonominen asema on merkittävä riskitekijä ja heikon sosiaalisen tilanteen lisäksi taustalla voi olla päihteiden käyttöä. (Halonen – Apter 2010: 884). Sosiaalisia riskitekijöitä ovat naimattomuus ja työttömyys (Raatikainen 2007: 78).

Sosiaalinen tuki on nuorella äidillä usein riittämätön (Halonen – Apter 2010: 884). Ystäviltä, sukulaisilta ja etenkin omilta vanhemmilta saatu tuki on nuorelle äidille tärkeää.

Ystäväpiiri usein pienenee raskauden myötä ja nuorille äideille on tarjolla vertaistukea vain niukasti. (Vuokola 2011: 78.) Luottaminen omalta äidiltä saatuun tukeen on yhteydessä nuoren äidin positiiviseen kokemukseen tilanteesta (Nadeem – Romo 2008: 215). Nuori äiti tukeutuu vaikeuksissa yleensä omaan äitiinsä vauvan hoidon suhteen. Nuoren vanhemmat esittävät omat mielipiteensä, auttavat vauvan hoidossa ja osaavat tulkita vauvan oireita. (Merino – Marques – Zani – Teston - Markon 2013: 673.) Nuoren vanhempien suhtautuminen raskauteen vaihtelee. Nuoren äiti voi alkuun kieltää raskauden ja isä paheksua raskaaksi tulemistä nuorella iällä. Kuitenkin suuri osa vanhemmista lopulta hyväksyy perheenisäyksen. Nuoren partnerin vanhemmat sen sijaan voivat suhtautua raskauteen useammin ennakkoluuloisemmin. (Rajamäki 2006: 60–61.)

Nuorelle äidille on ominaista samanaikainen tarve sekä tukeen että itsenäistymiseen. Kokemuksen karttuessa nuori pyrkii itsenäiseen huolenpitoon vauvastaan ja omaan tapaansa hoitaa. Kuitenkin yksi merkittävimmistä nuorten kokemista haasteista on kyvyttömyys lukea vauvan kehon kieltä ja viestejä tarpeisiin liittyen. Monesti nuoren oma äiti haluaa osallistua liikaa vauvan hoitoon, millä voi olla negatiivisia vaikutuksia nuoren äidin itsetuntoon. Vauvan kasvatus vaatii kypsyyttä ja itsekuria nuorelta äidiltä, joita ei pidetä tyypillisinä nuoren luonteenpiirteinä. Siksi vauvan syntymä voi äidin jokapäiväisen elämän lisäksi haitata äidin omaa kasvua. Vauva-arkeen kuuluvat epäsäännölliset rutiinit vuorokauden ympäri voivat aiheuttaa nuorelle äidille unen ja levon puutetta, jotka osaltaan voivat häiritä nuoren kasvua. (Merino ym. 2013: 674–676.)

Nuoren äidin vapaa-ajan vietto voi erota merkittävästi ikätovereista, sillä esimerkiksi baareissa käydään selvästi vähemmän. Elämää joutuu suunnittelemaan ja aikataulutamaan enemmän lapsen saannin myötä. Nuori äiti voi kuitenkin kokea elämänsä rauhoittuneen ja tulleen itse vastuuntuntoisemmaksi ja epäitsekkäämmäksi. Ajankäyttö ja puheenaiheet ovat erilaisia ikätovereihin verrattuna – kaverit puhuvat viikonlopun vietosta nuorten äitien keskustellessa lapsista. (Rajamäki 2006: 58–69).

Nuoret äidit kokevat useammin eristäytymistä ja leimaamista ikänsä vuoksi. Nuorelle äidille on erityisen tärkeää, että suhde tukihenkilöön perustuu luottamukseen (Mills ym. 2013: 556.) Nuoret äidit kokevat tarvitsevansa tukea ja tietoa perusasioissa, mutta leimaantumisen pelossa eivät välttämättä rohkene pyytää apua. He saattavat jättää kysymättä tietoa ja tukea ammattilaiselta peläten vaikuttavansa typeriltä tai tulevansa tuomituiksi tehdessään jotain väärin. (Robb – McInery – Martin 2013: 405–407.) Nuori

voi kokea erityisesti vanhempien kättilöiden pitävän häntä typeränä, kun taas nuorempien kättilöiden toiminta koetaan positiivisemmin. Neuvolatyöntekijät saattavat kyseenalaistaa nuoren pärjäämisen lapsen kanssa ja siten ehdottaa herkästi muita vaihtoehtoja raskauden jatkamisen sijaan. (Rajamäki 2006: 63.)

Lapsen isän suhtautuminen raskauteen vaihtelee. Suhtautuminen voi olla negatiivista, jolloin isän käyttäytymiseen voi vaikuttaa halu elää vielä nuoren elämää tai valmistautumattomuus isyyteen ja sen tuomaan sitoutumiseen äitiin ja lapseen. Isä voi myös alkuun olla tilanteesta yllättynyt ja jopa järkyttynyt, mutta ajan kanssa tottua ajatukseen lapsesta. (Rajamäki 2006: 60.)

Nuorista äideistä saattaa tuntua haasteelliselta selviytyä yllättävistä tilanteista, jotka liittyvät lapsen kehitysvaiheisiin. Uuteen tilanteeseen tottumisen sekä lapsen kasvatuksen lisäksi pitäisi äidin sovittaa oma koulunkäynti arkeen. Joiltakin tämä onnistuu, mutta jotkut nuoret eivät vauvan syntymän jälkeen pysty palaamaan kouluun, mikä vaikuttaa myöhempään työllistymiseen. (Merino ym. 2013: 672–676.)

Nuorilla äideillä koulutussuunnitelmat ja opiskelu ovat monesti vielä kesken. Unelmia ja toiveita niiden suhteen on, mutta opiskelumotivaatio voi muuttua lapsen tulon myötä. Motivaatio koulunkäyntiin voi vähentyä raskauden tuoman väsymyksen ja muiden oireiden myötä. Lisäksi raskauden laittaminen ensisijaiseksi elämässä vähentää motivaatiota. Nuori äiti voi myös kokea vaikeaksi koulun keskeyttämisen raskauden vuoksi sekä sen, ettei kavereiden tapaan voi jatkaa peruskoulusta suoraan toisen asteen koulutukseen. Joka tapauksessa lapsi ja perhe menevät nuoren äidin elämässä tavanomaisesti koulutuksen ja ammatin edelle. (Rajamäki 2006: 53–56.) Peruskoulu on yleensä suoritettuna. Noin kolmanneksella nuorista äideistä on muuta koulutusta peruskoulun lisäksi. Nuorella äidillä on yleisemmin ammatillinen tutkinto kuin ylioppilastutkinto. Lapsen tulon jälkeen nuori ei enää todennäköisemmin kouluta itseään ikätovereihin verrattuna. (Jakola 2013: 59.) Nuoren äidin isän koulutustaustalla on merkitystä. Jos isällä on enintään yhdeksän vuoden koulutus, on nuorella raskaaksi tulemisen mahdollisuus jopa kaksinkertainen verrattuna 12 vuotta koulua käyneiden isien lapsiin. (Halonen – Apter 2010: 883.)

Nuoren äidin elämäntilanteet ovat usein vakiintumattomia ja raskaudet useammin suunnittelemattomia kuin varttuneiden äitien. Äitiyden alkumetreihin voi siten kuulua muitakin suuria elämänmuutoksia kuten avoliitto tai muutto omilleen. Uuteen tilantee-

seen nuori äiti voi kuitenkin sopeutua suhteellisen helposti juuri elämän vakiintumattomuuden takia, koska elämäntilanteet voivat nuorella vaihdella muutenkin nopeasti. Nuori äiti ei välttämättä pidä raskautta, vanhemmuutta ja avioliittoa toisiinsa liittyvinä asioina, ja siten avioliittoa ei pidetä tärkeänä raskautta tai vanhemmuutta ajatellen. (Spear 2001: 577; Vuokola 2011: 79.)

3.4.2 Raskaus ja synnytys

Jakolan (2013: 62–65) kyselytutkimuksen mukaan äitiyden suunnitelmallisuus lisääntyy melkein merkitsevästi iän lähestyessä 20 ikävuotta. Raskauksista suunnittelemattomia on sitä enemmän mitä nuorempi naisen ikä on alle 20-vuotiaana. 18-vuotiaana noin puolet raskauksista on suunnittelemattomia. Päihteiden käytöllä yhdynnän aikana on merkittävä yhteys suunnittelemattomiin raskauksiin. Jopa viidennessä suunnittelemattomissa raskauksissa on taustalla yhdyntä päihteiden vaikutuksen alaisena. Suunnittelemattomissa raskauksissa noin 40 % nuorista ei käytä ehkäisyä, noin 25 prosentilla ehkäisy pettää ja noin 10 % ei osaa sanoa, miksi raskaus on vahinko.

Raskauden alkaessa yli puolet nuorista asuu yksin tai kumppanin kanssa. He ovat muuttaneet pois lapsuudenkodistaan aikaisemmin kuin suomalaisnuoret yleensä. Ikä vaikuttaa asumismuotoon, sillä mitä nuorempi äiti on kyseessä, sitä todennäköisemmin tämä vielä asuu lapsuudenkodissaan. Raskauden suunnitelmallisuudelle on äidin asumismuodolla merkitystä, sillä raskaus on useammin suunniteltu äidin asuessa poissa lapsuuden kodistaan. Kaikista todennäköisimmin raskaus on suunniteltu, kun nuori äiti asuu puolisonsa kanssa yhdessä, koska silloin heillä on todennäköisimmin toiveena perheen perustaminen. (Jakola 2013: 66–67.)

Nuorilla raskaana olevilla on harvemmin ylipainoa tai diabetesta. Sosioekonomisten riskitekijöiden lisäksi nuoret raskaana olevat ovat useammin sinkkuja, ja heillä diagnosoidaan alkoholin tai huumeiden väärinkäyttöä yleisemmin raskauden aikana kuin yli 20-vuotiailla äideillä. Nuori ikä lisää riskiä anemiaan, eklampsiaan, pre-eklampsiaan, proteiiniuriaan, virtsatieinfektioihin, pyelonefriittiin sekä ennenaikaiseen synnytykseen. (Leppälahti ym. 2013: 3–6). Raskausaikana riski sikiökuolemalle on suurempi kuin ikäkäämmillä raskaana olevilla naisilla (Halonen – Apter 2010: 884; Klemetti – Hakulinen 2013: 211).

Nuorten naisten synnytykset ovat useammin vaivattomampia ja niissä esiintyy vähemmän komplikaatioita. Synnytykset päättyvät harvemmin keisarileikkaukseen eikä nuorten alatiesynnytyksiin tarvitse puuttua toimenpitein yhtä usein kuin iäkkäämpien alatiesynnytyksiin. Synnytyksen jälkeiset verenvuodot ovat harvinaisempia nuorilla synnyttäneillä. (Leppälahti ym. 2013: 3–6.)

Nuoren äidin sikiö on todennäköisemmin SGA (engl. small for gestational age) eli pieni raskauden kestoon nähden etenkin, kun ravitsemuksessa on puutoksia. (Raatikainen 2007: 66–78.) Nuorten odottajien tupakointi on huomattavasti yleisempää varttuneisiin odottajiin verrattuna (Vuori – Gissler 2016: 6). Vastasyntyneen pienipainoisuutta aiheuttaa myös raskauden aikainen tupakointi. Nuoren äidin synnytyksen riski ennenaikaisuudelle on lisääntynyt. Lisäksi peri ja neonataalikuolleisuuden riski on suurentunut. (Halonen – Apter 2010: 883–884.)

Nuorilla äideillä ei vaikuta olevan synnytyksen jälkeistä masennusta sen enempää kuin muulla väestöllä. Sen sijaan riski psykosomaattiseen oirehdintaan joidenkin kuukausien kuluttua synnytyksestä on jonkin verran todennäköisempää nuorilla äideillä synnyttämättömiin ikätovereihin verrattuna. (Halonen – Apter 2010: 884; Klemetti – Hakulinen 2013: 211.)

Nuoret äidit aloittavat imetykset harvemmin sekä aloitetun imetyksen kesto on lyhempi. He kokevat imettämisen haasteelliseksi. Imettämättömyyden tai aikaisen vieroituksen syytä voivat olla vauvan kieltäytyminen rinnasta tai vauvan väärä imetekniikka. (Klemetti – Hakulinen 2013: 211; Merino ym. 2013: 672).

3.4.3 Yksinhuoltajaäidit

Yksinhuoltajaperheessä lapsella huoltajia on yksi. Sanana yksinhuoltaja on sukupuolineutraali eikä kerro lapsen mahdollisesta aviottomasta tai avioeron tai leskeyden myötä syntyneestä taustasta toisin kuin esimerkiksi englannin kielen vastineet, kuten *solo mother* ja *single mother*. Mielikuva yksinhuoltajaäidistä on monelle yksinäinen ja mahdollisesti eristäytynyt äiti. Käsitys muodostuu myös siitä, miten lapsi kasvatetaan ja millainen osa isällä on kasvatuksessa. (Krok 2009: 99.)

Yksinhuoltaja terminä on ongelmallinen, sillä sitä saatetaan käyttää virheellisesti rajaamalla perhe asumisen perusteella, vaikka olemassa olisi yhteishuoltajuus. Yhteis-

huoltajuuden ideaalitalanteessa vanhemmuuden vastuut on jaettu tasaisesti, mutta käytännössä vastuu voi jakautua hyvin epätasaisesti. Arkea pyörittää niin sanottu lähivanhempi ja se luo vaikutelman yksinhuoltajuudesta. (Forssen – Haataja – Hakovirta 2009: 11–12.)

Lapsen huoltajia ovat syntymän jälkeen vanhemmat, mikäli he ovat keskenään avioliitossa. Äiti on lapsen huoltaja, elleivät vanhemmat ole keskenään avioliitossa. Vanhempien solmiessa avioliiton lapsen syntymän jälkeen, tulee myös isästä lapsen huoltaja. (Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 1983/361 § 6.) Kun lapsen vanhemmat eivät ole aviossa keskenään, voidaan sopimus yhteishuoltajuudesta tehdä myös ennen lapsen syntymää. Samassa yhteydessä on lapsen isän tunnustettava isyytensä. (Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 1983/361 § 8a.) Erotessaan vanhemmat voivat tehdä erikseen sopimuksen lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta. Sopia voidaan yhteishuoltajuudesta, jolloin on päätettävä lapsen asumisesta. Jos vanhemmat päätyvät toisen vanhemman yksinhuoltajuuteen, sovitaan lapsen tapaamisesta ja yhteydenpidosta toiseen vanhempaan. Sopimus on tehtävä kirjallisena ja esitettävä lapsen asuinkunnan sosiaalilautakunnalle. (Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 1983/361 § 7–§ 8).

Suomessa yksinhuoltaja on oikeutettu saamaan joitain Kelan tukia korotetusti. Vaikka vanhemmilla olisi yhteishuoltajuus, on mahdollista saada korotettua lapsilisää. Jos elatusapua ei saa tai se on liian matala, voi saada elatustukea. Yleistä asumistukea on mahdollista saada, jos tulot ovat pienet. (Yhden vanhemman perhe. 2015.)

Kaikista alle 20-vuotiaista äideistä yksinhuoltajaäitejä on yli puolet (Leppälahti ym. 2013: 3; Jakola 2013: 98; Yhden vanhemman perheet tilastoina. 2015). Nuoret yksinhuoltajaäidit kattoivat tilastollisesti 0,6 % kaikista yksinhuoltajaäideistä vuonna 2014. (Yhden vanhemman perheet tilastoina. 2015.)

4 Kirjallisuuskatsauksen työmenetelmät ja -tavat

Kirjallisuuskatsauksessa on tärkeä määritellä tutkimusten mukaanottokriteerit sekä etsiä tutkimuksia systemaattisesti tietokannoista. Tarkoituksena on saada laaja kuvaus aiheesta keräämällä tutkimusten tulokset ja kuvailemalla alkuperäinen analyysi. Tuloksia tulee pohtia oman tutkimuskysymyksen kannalta ja tehdä näistä johtopäätökset.

(Kankkunen – Vehviläinen-Julkunen 2013: 97–98.) Opinnäytetyö toteutetaan kirjallisuuskatsauksena integroivan kirjallisuuskatsauksen menetelmiä käyttäen. Integroiva kirjallisuuskatsaus on kuvailevan kirjallisuuskatsauksen näkökulma, jonka vaiheet etenevät tutkimusongelman asettelusta, aineiston hankkimisesta, arvioinnista ja analyysistä tulokseen ja tulosten esittämiseen. Integroiva kirjallisuuskatsaus on hyödyllinen menetelmän mahdollisimman kattavan kuvan saamiseksi tutkittavasta ilmiöstä. Systemaattiseen kirjallisuuskatsaukseen verrattuna integroiva kirjallisuuskatsaus ei ole yhtä valikoiva, joten tutkimusaineistoa ei seulota yhtä tarkasti. Analyysin pohjaksi voidaan hyväksyä erilaisin metodisin lähtökohdin tehdyt tutkimukset. (Salminen 2011: 8.)

4.1 Tiedonhaku

Hakusanoina tiedonhaussa käytettiin nuorta yksinhuoltajaäitiä kuvastamaan *“young mothers”*, *“adolescent mothers”*, *“single mothers”*, *“lone motherhood”* sekä *“motherhood”*. Haaste on synonyymi sanalle ongelma, mutta siihen liittyy positiivinen mielikuva ongelmasta ja sen ratkaisemisesta (Haaste. 2012). Hakutermeinä tätä kuvaamaan käytettiin *“challenges”*, *“problems”* ja *“concerns”*. Näistä *“challenges”* tuotti parhaimmat hakutulokset. Muita hakusanoja olivat *“experiences”*, *“teenage”*, *“young”*, *“postnatal period”* ja *“child health clinic”*. Hakusanoina käytettiin myös *“teiniäiti”*, *“äiti”*, *“nuori”*, *“yksinhuoltaja”*, *“kokemuksia”*, *“ongelmat”*, *“raskaus”*, *“tarpeet”*, *“haasteet”* ja *“teen mothers”*, mutta nämä eivät tuottaneet tuloksia hauissa. Hakusanoja katkaistiin tietokannan mahdollistaessa tämän laajemman hakutuloksen saamiseksi. Katkaistujen hakusanojen käyttö näkyy tiedonhakutaulukossa (liite 1).

Tutkimusten valintakriteereinä tiedonhaussa oli, että tutkimus olisi vuosilta 2006–2016 ja koko teksti oli saatavilla. Katsaukseen pyrittiin saamaan mahdollisimman tuoretta tietopohjaa opinnäytetyön luotettavuuden parantamiseksi. Vuosirajauksesta poikettiin kuitenkin Stilesin (2005) tutkimuksen kohdalla, koska tutkimuksessa oli katsauksen kannalta relevanttia tietoa, ja tutkimusvuosi erosi vain vuodella käytetystä rajauksesta. Tämä tutkimus löydettiin DeViton (2007) tutkimuksen lähdeluettelosta. Tiedonhakua rajattiin koko tekstin saatavuuteen, jotta saataisiin tutkimukset kokonaan esille.

Tiedonhaussa (liite 1) käytettiin tietokantoina Cinahlia, Academic Search Elitestaä, Melindaa ja Mediciä. Tietokannoista Cinahlista saatiin parhaimmat tiedonhaku tulokset. Hakusanoja vaihtelemalla saatiin yksittäisissä hauissa keskimäärin noin 15 tulosta, joista 0-8 tutustuimme paremmin otsikon perusteella. Eri hakukerroilla saimme 0-4 tut-

kimusta, jotka päädyttiin lukemaan kokonaan. Useissa hauissa saatiin samoja tutkimuksia kuin aikaisemmissa hauissa. Myös Google-hakua käyttäen löydettiin yksi pro gradu aiheeseen liittyen. Tutkimusten haussa hyödynnettiin myös aiheeseen liittyvien tutkimusten lähdeluetteloja ja yksi tutkimus löytyikin tätä kautta.

4.2 Kirjallisuuskatsaukseen valitut tutkimukset

Tutkimusten valintakriteerit olivat tutkimuksen tuoreus, äidin ikä, tutkimuksen soveltuvuus länsimaiseen yhteiskuntaan, nuoren äidin ja lapsen isän asuminen eri talouksissa sekä koko tekstin saatavuus. Katsauksen valintakriteerit mahdollistavat tutkimustulosten hyödynnettävyyden suomalaisessa yhteiskunnassa nuorten yksinhuoltajaäitien kohdalla. Katsaukseen pyrittiin saamaan mahdollisimman tuoretta tietopohjaa vuosilta 2006–2016, mutta poikkeus tehtiin Stilesin (2005) tutkimuksen kohdalla tutkimustiedon relevanttiuden vuoksi, ja tutkimusvuosi erosi vain vuodella käytetystä rajauksesta.

Tutkimushaussa etsittiin tutkimuksia nuorista äideistä, koska tutkimuksia nuorista yksinhuoltajista ei löytynyt. Tutkimuksia valitessa käytiin kaikki tutkimukset tarkasti läpi ennen varsinaista valintaa, jotta nuorten äitien yksinhuoltajuuden huomioiminen oli mahdollista. Tutkimukset, joista oli mahdollista erottaa otannasta yksinhuoltajat parisuhteessa elävistä, valittiin. Siten oli mahdollista tarkastella ainoastaan nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita.

Katsaukseen valittiin yhdeksän tutkimusta (liite 2). Suurin osa valituista tutkimuksista on yhdysvaltalaisia. Yhdysvalloissa nuoria äitejä on 2-4 kertaa enemmän kuin muissa länsimaissa, vaikka teollisuusmaissa nuorten seksuaalinen aktiivisuus ja raskaudenkeskeytykset ovat samaa luokkaa kuin Yhdysvalloissa (SmithBattle 2012: 444). Erona Yhdysvaltojen tilanteeseen on myös nuorten äitien ikä. Yhdysvalloissa on myös 10–14-vuotiaita äitejä, kun taas Suomessa nuorista äideistä suurin osa on yli 16-vuotiaita (Teen births – indicators on children and youth 2015: 5; Raatikainen 2007: 77). Suomesta, Englannista ja Ugandasta oli kaikista yksi tutkimus. Tutkimuksista kaksi on kvantitatiivisia ja loput kvalitatiivisia.

Elsbeth Anwarin ja Debbi Stanistreetin (2014) Englannissa tehdyn tutkimuksen *‘It has not ruined my life; it has made my life better’: a qualitative investigation of the experiences and future aspirations of young mothers from the North West of England* tarkoitus oli tutkia nuorten äitien kokemuksia siitä, kuinka hyvin heille tiedotettiin paikallispoli-

tiikan pyrkimyksistä tukea nuoria äitejä. Otoksena oli kymmenen 16–19 vuotiasta nuorta äitiä, joista kolme oli yksinhuoltajia. Tutkimus oli kvalitatiivinen ja aineisto kerättiin haastatteluilla ja analysoitiin temaattisella analyysillä.

Joanna D. Brownin, Sion Kim Harrisin, Elizabeth R. Woodsin, Matthew P. Bumanin ja Joanne E. Coxin (2011) USA:ssa tehdyssä kvantitatiivisessa tutkimuksessa *Longitudinal Study of Depressive Symptoms and Social Support in Adolescent mothers* otoksena oli tutkimuksen alussa 120 alle 20-vuotiasta äitiä. Lapsen isä oli tukena 71,8 %:lla äideistä. Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia nuorten äitien sosiaalisen tuen ja masennusoireiden yhteyttä toisiinsa vuoden aikana. Tutkimus oli määrällinen ja aineisto kerättiin kolmella kyselyllä. 77 osallistujaa täytti kaikki kolme kyselyä. Osallistujille annettiin mahdollisuus osallistua 12 viikkoa kestäviin psykoedukatiivisiin vanhemmuusryhmiin, joihin osallistui 44 nuorta äitiä. Data analysoitiin pitkittäisellä ja monimuuttuja-analyysillä.

Josephine DeViton (2007) USA:ssa tehdyssä kvantitatiivisessa tutkimuksessa *Self-Perceptions of Parenting Among Adolescent Mothers* otoksena oli 126 alle 19-vuotiasta nuorta äitiä. Äideistä 74,7 % ei asunut lapsen isän kanssa. Tutkimus selvitti nuoren äidin omalta äidiltä ja lapsen isältä saadun tuen merkitystä äidin käsitykseen omasta vanhemmuudestaan, sekä tutki kuinka nuoruuden eri vaiheet vaikuttivat käsitykseen vanhemmuudesta. Tutkimuksella selvitettiin oliko synnytysvalmennuksen käyneillä äideillä eroja niihin äiteihin, jotka valmennukseen eivät osallistuneet. Aineisto kerättiin seitsemän kuukauden aikana neljällä eri nettisivulla. Tiedonkeruun välineinä käytettiin NSSQ:ta, joka mittasi emotionaalista ja konkreettista tukea, ja WPL-R:ää, jonka alasteikkoja ovat arviointi, keskeisyys ja elämänmuutokset. Data analysoitiin Pearsonin korrelaatiolla sekä varianssianalyysillä.

Valitsimme myös toisen DeViton (2010) kvalitatiivisen tutkimuksen *How Adolescent Mothers Feel About Becoming a Parent*, jossa DeVito hyödynsi vuonna 2007 tekemän tutkimuksen aineistoa. Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia ja näin paremmin ymmärtää nuorten ensisynnyttäjien äitien kokemuksia vanhemmuudesta ja sen tarkoituksesta 4-6 viikkoa synnytyksen jälkeen. Tutkimus oli laadullinen ja aineistona käytettiin aikaisemman tutkimuksen (DeVito 2007) lomakkeen avointa kysymystä: "Haluaisitko kertoa jotain muuta sinun kokemuksistasi vanhemmaksi tulemisesta ja/tai mitä se tarkoittaa tulla vanhemmaksi?". Data analysoitiin toissijaisella sisällönanalyysillä.

Anne Scott Stilesin (2005) USA:ssa tehdyssä kvalitatiivisessa tutkimuksessa *Parenting Needs, Goals, & Strategies of Adolescent Mothers* otoksena oli viisi 18-vuotiasta äitiä. Äideistä neljä asui vanhempiensa luona ja yksi poikaystävänsä ja tämän vanhempien luona. Isien osallistuminen lapsen elämään vaihteli 0-15 tunnin välillä viikossa. Tutkimuksen tarkoituksena oli identifioida ja järjestää nuorten äitien mieltämiä tarpeita, päämääriä ja strategioita. Tutkimus aineisto kerättiin puolistrukturoiduilla haastatteluilla sekä ryhmätapaamisissa. Ryhmätapaamisten aineisto analysoitiin ryhmittelytekniikalla ja haastattelut analysoitiin modifioidulla monivaiheisella sisällönanalyysilla.

Amy Dworskyn ja Patrick Meehan (2012) USA:ssa tehdyssä kvalitatiivisessa tutkimuksessa *The parenting experiences of homeless adolescent mothers and mothers-to-be: Perspectives from a shelter sample* otoksena oli 27 raskaana olevaa naista tai äitiä, jotka olivat iältään 16–20-vuotiaita. He olivat lyhytaikaisen turvakodin, The Night Ministry's Open Door Youth Shelterin, nykyisiä tai entisiä asukkaita. Tutkimuksen tarkoituksena oli perehtyä kodittomien nuorten odottajien ja äitien käsityksiin vanhempana olemisen merkityksestä. Lisäksi selvitettiin heidän kohtaamiaan haasteita ja sitä, miten vanhemmaksi tulo on muuttanut heidän elämäänsä. Tutkimus toteutettiin puolistrukturoiduilla haastatteluilla, jotka äänitettiin digitaalisesti. Äänitteet litteroitiin ja litteroitu materiaali analysoitiin sisällönanalyysilla.

Allison Schragin ja Ada Schmidt-Tieszen (2014) kvalitatiivisessa tutkimuksen *Social support networks of single young mothers* tarkoituksena on tutkia nuorten naimattomien äitien sosiaalisen verkoston luonnetta. Otoksena oli kahdeksan 18–21 vuotiasta nuorta äitiä. Heistä kolme ei ollut parisuhteessa. Aineisto kerättiin haastattelemalla sekä hyödyntäen Tracyn ja Whittakerin sosiaalisten verkostojen karttaa, jonka osallistujat täydensivät. Tulokset analysoitiin jatkuvalla vertailevalla analyysilla.

Maiju Gustafssonin Suomessa tehdyn Pro gradun (2013) *Nuoruuden ja äitiyden yhteensovittaminen* otoksena oli seitsemän nuorta äitiä, joista neljä oli yksinhuoltajia. Kvalitatiivisen tutkimuksen tarkoituksena oli analysoida nuorten, alle 20-vuotiaiden naisten kokemuksia nuoruuden ja äitiyden yhteensovittamisesta sekä selvittää nuorten äitien haasteita, onnistumisen ja nuorena äitinä olemisen kokemuksia ja äitiyden tuomia muutoksia. Aineisto kerättiin avoimella kirjoituspyynnöllä, jossa oli muutamia taustakysymyksiä. Tutkimusaineisto analysoitiin teoriaohjaavalla sisällönanalyysillä ja abduktiivisella päättelyllä.

Dan K. Kayen (2008) Ugandassa tehdyssä tutkimuksessa *Negotiating the transition from adolescence to motherhood: Coping with prenatal and parenting stress in teenage mothers in Mulago hospital, Uganda* otoksena oli 52 raskaana olevaa 14–19-vuotiasta nuorta, jotka kerättiin äitiysneuvolasta. Osallistujista 42 oli yksinhuoltajia. Tutkimuksen tarkoituksena oli perehtyä nuorten käsityksiin omista haasteistaan siirtyessä lapsuudesta vanhemmuuteen ja kuvailla nuorten stressinkäsittelystrategioita liittyen raskauteen, äitiyteen ja vanhemmuuteen. Tutkimus oli laadullinen pitkittäistutkimus, joka sisälsi 22 perusteellista haastattelua ja kuusi fokusryhmäkeskustelua. Haastattelut suoritettiin raskauden aikana sekä kuuden viikon aikana synnytyksen jälkeen. Aineisto analysoitiin Grounded theory -analyysimenetelmällä.

4.3 Aineistoanalyysi

Induktiivisen aineiston analyysin kolme vaihetta ovat aineiston pelkistäminen, aineiston ryhmittely ja teoreettisten käsitteiden luominen. Aineistolähtöinen sisällönanalyysi aloitetaan kirjoittamalla auki aineisto sanatarkasti. Pelkistettävät ilmaukset etsitään ja alleviivataan, jonka jälkeen pelkistetyistä ilmauksista etsitään samankaltaisuudet ja erilaisuudet. Näiden ominaisuuksien perusteella pelkistetyt ilmaukset yhdistetään ja muodostetaan alaluokat. Alaluokat yhdistetään edelleen muodostaen yläluokat. Kokoava pääkäsite muodostuu yhdistämällä yläluokat. (Tuomi – Sarajärvi 2009: 107–108.) Opinnäytetyön aineisto analysoitiin hyödyntäen induktiivista eli aineistolähtöistä analyysiä.

Pelkistämisessä aineistosta karsitaan kaikki epäolennainen pois ja joko tiivistetään informaatio tai pilkotaan se osiin. Tutkimuskysymys ohjailee pelkistämistä. (Tuomi – Sarajärvi 2009: 109.) Tutkimustulokset kerättiin yhdeksästä tutkimuksesta tutkimusten sisältä, koska tutkimusten tulokset eivät suoraan vastanneet tutkimuskysymykseen. Tuloksia tutkimuksista löytyi 2-20 riippuen paljon tutkimuksen yksinhuoltajien otososuudesta. Aineisto suomennettiin ja numeroitiin, jolloin primaariaineistosta tuli yhteensä 75 pelkistystä. Aineisto taulukoitiin (liite 3) laittamalla jokainen pelkistettävä ilmaus allekkain omalle rivilleen. Taulukkoon lisättiin myös suomennos ilmauksista sekä pelkistetty ilmaus, josta esimerkki taulukossa 1. Pelkistyksessä pyrittiin huomioimaan tutkimuskysymys ja muotoilemaan pelkistykset selkeästi ja ytimekkäästi karsimalla kaikki epäolennainen pelkistetyistä ilmauksista.

Taulukko 1. Esimerkki primaariaineiston keräämisestä, suomentamisesta ja pelkistämisestä

Primaariaineisto	Pelkistetty aineisto
<p>6) Others, like Shontel, wished the father of her children would be more involved: “I feel bad for myself cause (my child’s father) don’t do his part. (I wish he would) be a father. Help provide for them. Be in their life. Teach them.” (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.)</p> <p>Muut, kuten Shontel, toivoi, että lasten isä olisi enemmän mukana: “Tuntuu pahalta itseni vuoksi, koska (lapseni isä) ei huolehdi osuudesta. (Toivoisin hänen) olevan isä. Auttaisi hankinnoissa heille. Olisi heidän elämässään. Opettaisi heitä.”</p>	<p>6) Isän puutteellinen tuki lapsen elatuksessa ja kasvatuksessa</p>

Aineiston ryhmittelyssä etsitään saman sisältöiset pelkistykset, jotka yhdistellään ja muodostetaan luokka. Alaluokan nimeämistä ohjaa sisällön mukainen käsite. Alaluokkien ryhmittely yläluokkiin perustuu aineiston käsitteellistämiseen, jolloin alaluokkien ilmauksista edetään teoreettisiin käsitteisiin ja johtopäätöksiin. Käsitteiden yhdisteleminen antaa vastauksen tutkimuskysymyksiin. (Tuomi – Sarajärvi 2009: 110–112.)

Opinnäytetyössä pelkistetyistä ilmauksista etsittiin yhtäläisyyksiä, joiden perusteella ryhmiteltiin ja yhdistettiin tulokset alaluokkiin. Alaluokkia muodostui yhteensä 20. Osa pelkistetyistä aineistosta sopi useaan alaluokkaan. Edelleen alaluokista haettiin yhtäläisyyksiä, joiden perusteella muodostettiin yläluokat (taulukko 2). Yläluokkien muodostamisessa otettiin huomioon tutkimuskysymys ja pyrittiin siihen, että yläluokat vastasivat tutkimuskysymykseen.

Taulukko 2. Esimerkki pelkistetyn aineiston jakamisesta alaluokkiin ja kokoamisesta yläluokkiin

Yläluokka	Alaluokka	Pelkistetty tutkimustulos
Lapsen isän valmius vanhemmuuteen	Lapsen isän tuen riittämättömyys	6) Isän puutteellinen tuki lapsen elatuksessa ja kasvatuksessa 12) Isän tuki lapsen hoidossa
	Isyyden kieltäminen	5) Isän haluttomuus vanhemmuuteen 7) Isän vanhemmuuden kieltäminen 67) Isän haluttomuus tunnustaa isyytensä

5 Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet kirjallisuuskatsauksen mukaan

Analyysin mukaan nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet on jaettu seitsemään yläluokkaan. Haasteita käsittelevissä kappaleissa on kuvioissa 1–7 esitelty alaluokat, jotka rakentuvat pelkistetyistä ilmauksista. Pelkistettyihin ilmauksiin kuvioissa sekä lainauksissa jätettiin numeroinnit, jolloin alkuperäinen ilmaus voidaan löytää liitteestä (liite 3).

5.1 Nuoren yksinhuoltajaäidin kokemus äitiydestä

Nuorella yksinhuoltajaäidillä on monia haasteita äitiyden keskuudessa (kuvio 1). Epävarmuus vauvan hoidossa, kokemus kasvatustaitojen riittämättömyydestä, haasteet vanhemmuuteen kasvussa sekä kärsivällisyyden ylläpitäminen vanhemmuudessa tuovat haasteita nuorelle yksinhuoltajaäidille.

Nuoren yksinhuoltajaäidin haasteet vanhemmuuteen kasvussa

- 19) Riittämätön tieto parisuhdetaidoista, stressin käsittelystä, itsekurista, raskaudenehkäisystä, talouden suunnittelusta, ajankäytön hallinnasta ja koulutuksesta sekä tarve koulutukseen
- 30) Vanhemmuuden taitojen kehittäminen
- 51) Yksinhuoltajan vastuu
- 56) Vanhemmuuden vastuun välttely
- 59) Äitiyteen sopeutuminen
- 61) Vanhemmuuden vastuun ylikuormittavuus henkisesti ja fyysisesti
- 62) Epärealistinen kuva parisuhteesta ja vanhemmuudesta
- 71) Negatiivinen näkemys äitiydestä ja kasvattamisesta
- 72) Nuoruuden stressi, raskauden, äitiyden ja vanhemmuuden ylikuormittavuus

Nuoren yksinhuoltajaäidin osaamattomuus vauvan hoidossa

- 13) Riittämätön tieto vauvan hoidosta
- 57) Kokemattomuus vauvan hoidossa
- 58) Vauvan hoidon ohjauksen ja neuvonnan tarve

Nuoren yksinhuoltajaäidin kasvatustaitojen riittämättömyys

- 18) Riittämätön tieto lapsen kasvatuksesta
- 30) Vanhemmuuden taitojen kehittäminen
- 34) Aikuisen antama ohjaus lapsen kasvatuksessa
- 35) Fyysisten rangaistusten välttäminen lapsen kasvatuksessa

Nuoren yksinhuoltajaäidin kärsivällisyyden menetys vanhemmuudessa

- 31) Kärsivällisyyden puute vanhemmuudessa
- 32) Kärsivällisyyden menetys vanhemmuudessa
- 33) Fyysiset rangaistukset lapsen kasvatuksessa

Kuvio 1. Haasteet nuoren yksinhuoltajaäidin äitiyden kokemisessa

Vanhemmuuteen kasvu on haasteellista nuorilla yksinhuoltajaäideillä ja heillä on usein hyvin epärealistisia mielikuvia vanhemmuudesta (DeVito 2010: 30). He kokevat, että vastuu lapsesta on odottamattoman suuri erityisesti, kun lapsen isä lähtee perheestä (Gustafsson 2013: 38). He myös saattavat vältellä vanhemmuutta ja olettaa muiden läheisten huolehtivan lapsesta. Äidin rooliin sopeutuminen on haastavaa. Äidiksi kasvaminen koetaan henkisesti ja fyysisesti raskaaksi yllättävän vastuun vuoksi, ja äitiyttä kohtaan voidaan tuntea vihamielisyyttä, joka omalta osaltaan lisää vanhemmuuden stressiä. (DeVito 2010: 29–30; Kaye 2008: 4.). Elämän tilanteen muuttuminen, kuten raskaus, äitiys ja vanhemmuus yhdessä nuoruuden stressin kanssa helposti ylikuormittavat nuorta yksinhuoltajaäitiä (Kaye 2008: 5). Nuoret yksinhuoltajaäidit kuitenkin haluavat olla lapsilleen hyviä vanhempia ja kokevatkin, että on tärkeää kehittää omia vanhemmuuden taitoja (Dworsky – Meehan 2012: 2119–2120).

Nuorilla yksinhuoltajaäideillä on tiedon puutetta vauvan hoidossa, erityisesti vauvan konkreettisessa hoidossa sekä vauvan terveydenhoidossa. He kaipaavat tähän enemmän tukea ja neuvoja. He kokevat, että tarvitsevat tietoa erityisesti vauvan sairauksien oireiden tunnistamisesta, koska heille on epävarmaa, milloin vauva tulisi viedä lääkäriin. (Stiles 2005: 330; DeVito 2010: 29.) Kasvatustaitojen riittämättömyys koettiin haasteeksi. Nuoret yksinhuoltajaäidit kokivat, että heillä on tarve kehittää omia kasvatustaitojaan, ja tähän he kokivat tarpeelliseksi ohjauksen ja neuvonnan (Dworsky – Meehan 2012: 2119–2120; Stiles 2005: 330).

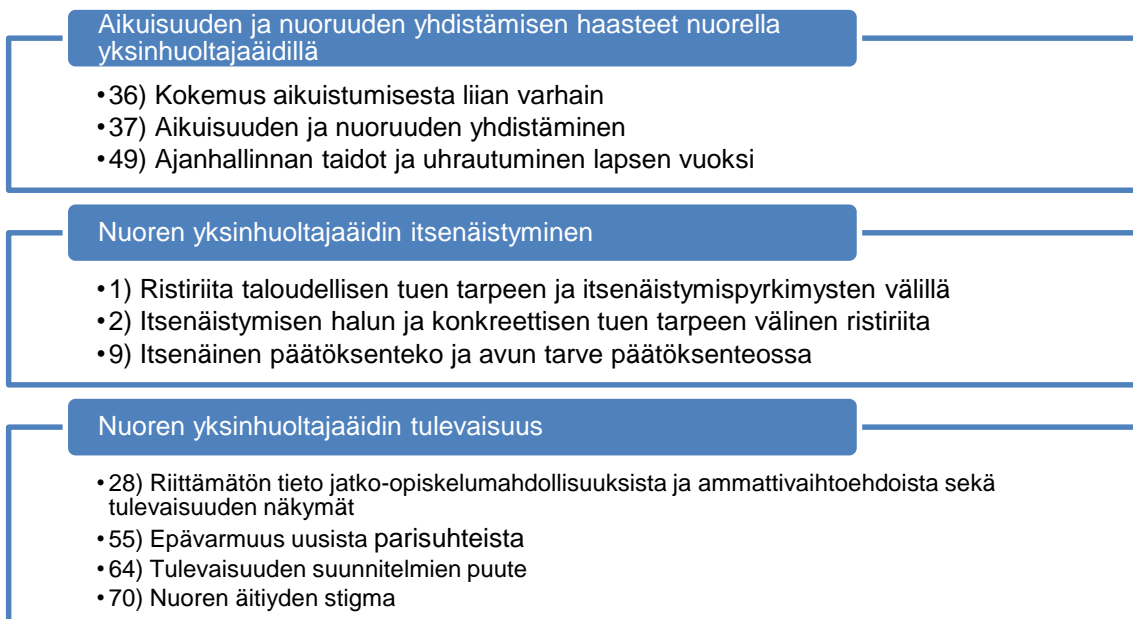
Vanhemmuudessa he kokevat haasteelliseksi kärsivällisyyden ylläpitämisen. Moni nuorista yksinhuoltajaäideistä on menettänyt kärsivällisyytensä lapsen kanssa, jolloin he ovat päätyneet kurittamaan lastaan fyysisesti. Kasvatustaitojen oppimisessa äidin roolin ymmärtäminen on merkittävää, koska tämän myötä nuoret yksinhuoltajaäidit oppivat muita kurin ylläpitämisen keinoja fyysisen kurittamisen sijaan. (Dworsky – Meehan 2012: 2119–2120.)

31) Like this young woman, several identified their lack of patience as a problem. "I had no patience as a parent. No patience whatsoever." (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)

Yksinhuoltajaäidit kokevat haasteelliseksi myös tiedon puutteen stressin käsittelystä, itsekurista, talouden suunnittelusta, parisuhteesta ja raskaudenehkäisystä. Tiedon puute koulutuksesta sekä erilaisista jatko-opiskelumahdollisuuksista koetaan haasteelliseksi, ja näin myös erityisesti koulutuksen puute ovat haasteina nuorilla yksinhuoltajaäideillä. (Stiles 2005: 330–331.)

5.2 Nuoren yksinhuoltajaäidin kasvaminen nuoresta aikuiseksi

Nuoren yksinhuoltajaäidin kasvaminen nuoresta aikuiseksi on haasteellista. Nuoren omaan kasvuun haasteita muodostaa aikuisuuden ja nuoruuden erilaisten roolien yhdistäminen, itsenäistyminen ja tulevaisuuden suunnittelu (kuvio 2).

Kuvio 2. Nuoren aikuiseksi kasvamisen haasteet

Aikuisuuden ja nuoruuden yhdistämisen nuoret yksinhuoltajaäidit kokevat haasteellisenä (Dworsky – Meehan 2012: 2120). He joutuvat kasvamaan aikuisiksi muita nuoria nopeammin ja ottamaan vastuuta nuorempana, kuten olemaan kotona lasta varten, vaikka ikänsä puolesta voisivat olla juhlimassa (Dworsky – Meehan 2012: 2120). Tällöin heidän ei ole myöskään mahdollista tehdä aina haluamiansa asioita. Heidän täytyy myös aikatauluttaa asioita hyvissä ajoin ja pelkästään ulos lähteminen täytyy suunnitella etukäteen. Erityisesti yksinhuoltajuus vähensi spontaanien asioiden tekemisen mahdollisuutta. (Gustafsson 2013: 35.)

Haastavaksi koetaan, että samanaikaisesti toivotaan taloudellista tukea muun muassa omilta vanhemmiltaan, että samalla toivotaan itsenäistymistä. Itsenäistyminen on tärkeää nuorille äideille, mutta sen kokeminen on haasteellista, jos he saavat jatkuvasti konkreettista tukea. (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 319.) He kokevat myös, että heillä ei ole rohkeutta tehdä päätöksiä itsenäisesti ja tuki päätöksentekoon puuttuu. Tällöin nuori yksinhuoltajaäiti saattaa aristaa kysyä apua ja he yrittävät vain pärjätä. (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.)

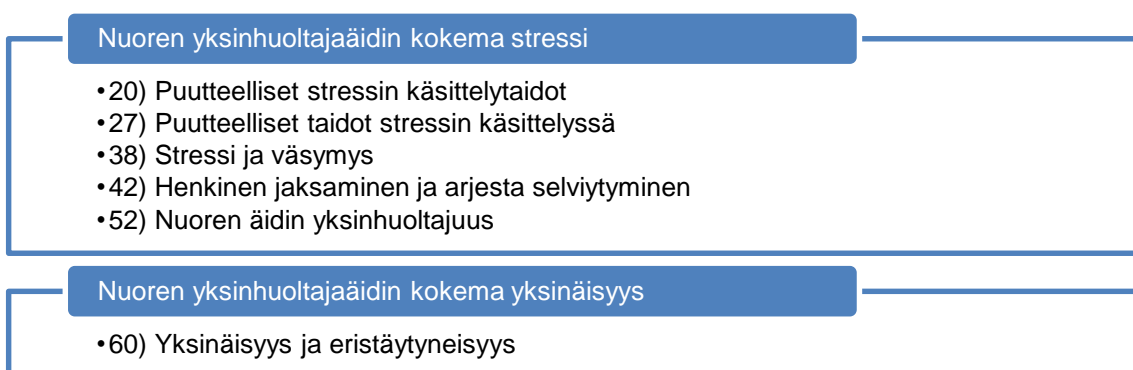
Nuorten yksinhuoltajaäitien on haastavaa suunnitella tulevaisuutta. Heillä ei välttämättä ole riittävästi tietoa erilaisista koulutusmahdollisuuksista tai korkeakouluhausta. (Stiles 2005: 332–333.) He eivät suunnittele elämäänsä nykyhetkeä pidemmälle, vaikka tiedostavat koulutuksen ja töiden tärkeyden (DeVito 2010: 30). Nuori yksinhuoltajaäitiys

saatetaan myös nähdä esteenä, joka vähentää tulevaisuuden mahdollisuuksia (Kaye 2008: 4). Nuorilla yksinhuoltajaäideillä saattaa olla myös epävarmuutta uutta parisuhdetta kohtaan (Gustafsson 2013: 40).

64) Many of the adolescent mothers claimed they were aware of the benefit of completing their education or finding employment, but they did not describe any definite plans for the future (DeVito 2010: 30).

5.3 Nuoren yksinhuoltajaäidin henkinen hyvinvointi

Nuoren yksinhuoltajaäidin elämässä tärkeää on henkinen hyvinvointi. Tähän haasteita muodostaa stressin ja yksinäisyyden kokeminen (kuvio 3).

Kuvio 3. Nuoren yksinhuoltajaäidin henkinen hyvinvointi

Nuorilla yksinhuoltajaäideillä on toisinaan raskasta ja erityisesti yksinhuoltajuus korostaa tätä (Gustafsson 2013: 38). Varhaisessa kehittymisen vaiheessa erilaisten stressitilanteiden käsittely saattaa olla nuoresta yksinhuoltajaäidistä haasteellista. Oman psyykkisen kehityksen ollessa vielä kesken voi oman stressin käsitteleminen olla vaikeaa. He myös kokivat, että heille olisi tarpeellista oppia stressin käsittelytaitoja (Stiles 2005: 331–332).

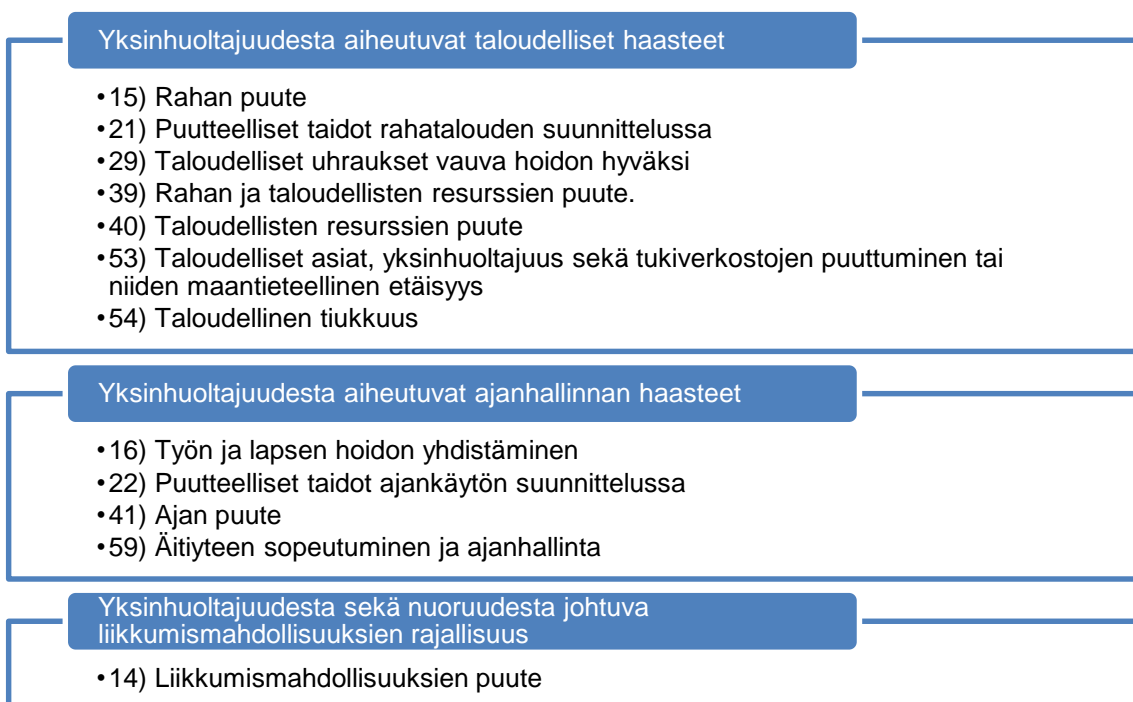
20) Several teens mentioned their lack of patience at times. They expressed a need to learn about how to handle their own stress. (Stiles 2005: 331.)

Omana haasteena on väsymys, joka omalta osaltaan vaikuttaa nuoren henkiseen hyvinvointiin. Vähäiset yöunet lapsen valvomisen vuoksi lisäävät äidin stressiä (Dworsky – Meehan 2012: 2120). Nuorilla yksinhuoltajaäideillä oli myös aikoja, jolloin heidän olisi tehnyt mieli luovuttaa (Dworsky – Meehan 2012: 2120). Nuoren yksinhuoltajaäidin hen-

kistä hyvinvointia heikensi yksinäisyys ja eristäytyneisyys. He kokivat, että ystävät hylkäsivät heidät raskauden myötä, eikä yhteisiä asioita vanhojen kaveriporukoiden kanssa enää ollut. (DeVito 2010: 29–30.)

5.4 Nuoren yksinhuoltajaäidin selviytyminen arjesta

Nuoren yksinhuoltajaäidin haasteet arjessa selviytymisessä liittyvät taloudellisiin haasteisiin, ajanhallinnan vaikeuksiin ja liikkumismahdollisuuksien rajallisuuteen (kuvio 4).

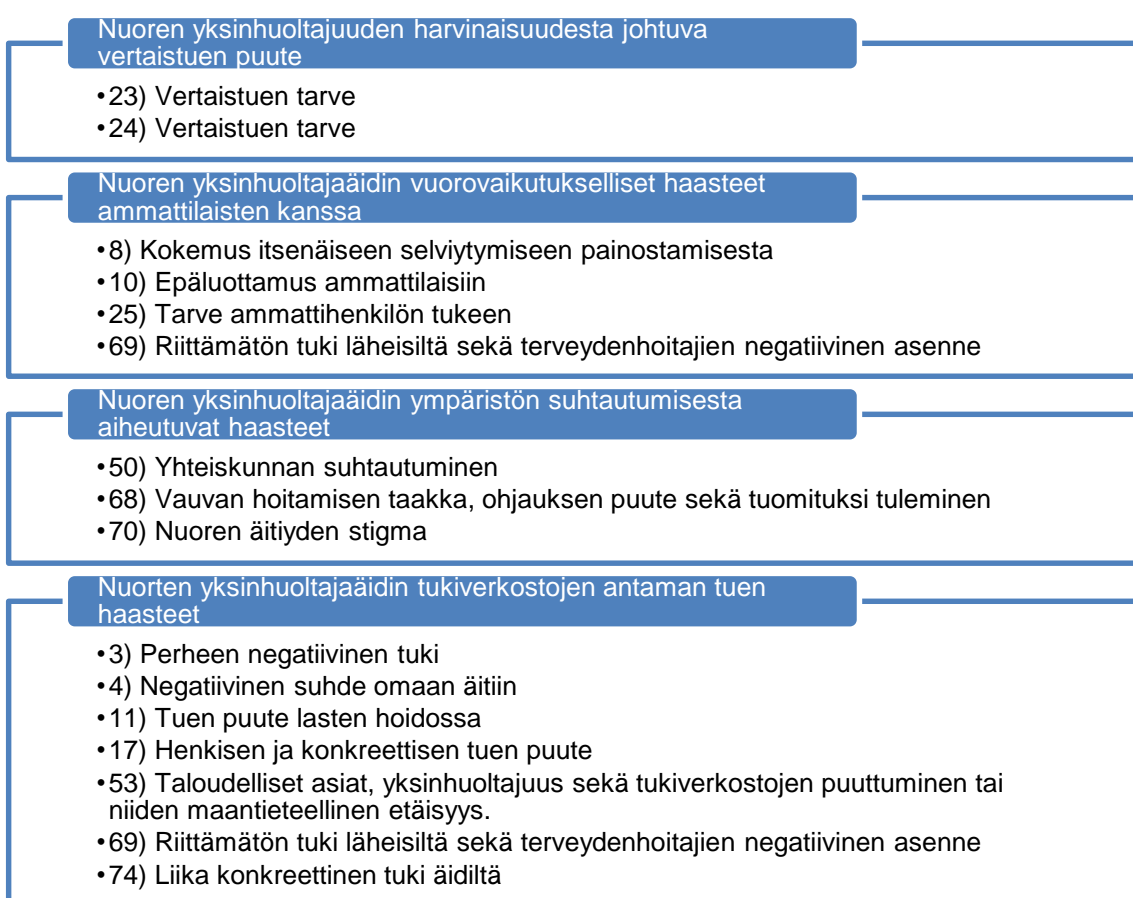
Kuvio 4. Nuoren yksinhuoltajaäidin haasteet arjessa

Nuorelle yksinhuoltajaäidille jokapäiväisestä lapsen hoidosta ja elättämisestä selviytyminen taloudellisten ja ajankäyttövaikeuksien vuoksi on merkittävä haaste. Nuorella yksinhuoltajaäidillä liikkumismahdollisuudet ovat rajallisemmat, mikä on ongelmallista esimerkiksi, kun lapsi pitäisi saada lääkäriin. Rahan vähyyden vuoksi on vaikeaa täyttää lapsen tarpeita ja töissä käyminen voi hankaloitua, jos koulu on vielä kesken. Nuori yksinhuoltajaäiti kokee ajanhallinnan haastavaksi, sillä työn, koulun ja lapsen hoidon yhdistäminen tuntuu ylivoimaiselta. Sopivan tasapainon löytäminen koulun ja työn välillä koetaan haastavaksi, minkä lisäksi nuoret yksinhuoltajaäidit haluaisivat aikaa jäävän lapsen kanssa olemiseen. (Stiles 2005: 330–331.)

22) Time management was another need. Despite their desire to get good grades and graduate, they sometimes had to miss school. "I mean it's kind of hard to go to school and take care of your baby, sometimes when your baby gets sick you miss school and it kind of messes you up." (Stiles 2005: 331.)

5.5 Nuoren yksinhuoltajaäidin sosiaaliset verkostot

Nuoren yksinhuoltajaäidin sosiaalisiin verkostoihin kuuluvat perheen, sukulaisten ja ystävien käsittävä tukiverkosto, vertaistuki sekä ammattilaisilta saatu tuki (kuvio 5). Sosiaalisten verkostojen riittämättömyys liittyy usein yhteen tai useampaan näistä alueista.

Kuvio 5. Nuoren yksinhuoltajaäidin sosiaalisten verkostojen luomat haasteet

Yksi merkittävimmistä nuorten yksinhuoltajaäitien kokemista haasteista on vertaistuen puute. Nuorilla yksinhuoltajaäidit kokevat hyödylliseksi omien huolien ja ongelmien jakamisen muille samankaltaisten haasteiden kanssa kamppaileville. Vertaistukiryhmät ovat nuorten äitien mielestä sopivia paikkoja tuen löytämiseen. (Stiles 2005: 332.) Nuor-

ret äidit kokevat, että muiden nuorten äitien tuki on vahvistavaa eikä heidän välillään ole kilpailua. Tuki koetaan hyödylliseksi, vaikka se tapahtuisi vain sosiaalisessa mediassa eikä kasvokkain koskaan kohdattaisikaan. Nuori äiti voi kokea ympäröivän yhteiskunnan suhtautumisen tuomitsevana ja aliarvioivana. Julkisilla paikoilla saatetaan saada katseita, jotka viestivät ennakkoluuloista. Joku on voinut kokea jopa loukkaavia kommentteja ”teiniäitiydestä” työhaastattelutilanteessa (Gustafsson 2013: 37.) Nuoren yksinhuoltajaäidin näkökulmasta yhteiskunta vaikuttaa tuomitsevan iän ja kokemuksen perusteella ja nuoren yksinhuoltajaäidin onnistumiseen vanhempana ei luoteta. (Kaye 2008: 4.)

50) Negatiiviseksi asiaksi nuoret äidit kokivat ulkopuolisten ihmisten sekä yhteiskunnan yleisen suhtautumisen heihin. Raskainta oli Virven mukaan pelko tulla tuomituksi ja aliarvioiduksi. (Gustafsson 2013: 37.)

Nuori yksinhuoltajaäiti voi kokea myös ammattilaisten asenteiden olevan negatiivisia heitä kohtaan (Kaye 2008: 4). Arvosteleva kohtelu ammattilaiselta voi jopa vaikuttaa nuoren äidin kokemukseen äitiydestä (Gustafsson 2013: 37). Luottaminen ammattihenkilökuntaan voi olla haastavaa. Jotkut äidit kokevat, että ammattilaisilta voi olla vaikeaa saada tukea. Sen seurauksena nuori äiti joutuukin selviytymään ongelmistaan omin avuin. (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.) Nuori äiti kuitenkin kokee tarvitsevänsä jonkun, jolta kysyä neuvoa (Stiles 2005: 332).

Tukiverkostot ovat monelle nuorelle yksinhuoltajaäidille haaste. Äidit kokevat, että läheisiltä tai vanhemmilta saatu sosiaalinen, moraalinen, materiaallinen ja taloudellinen tuki on riittämätöntä (Kaye 2008: 4). Perhettä ei välttämättä ole tai he asuvat jossain muualla. Näiden luonnollisten verkostojen laajuus vaikuttaa suoraan siihen, miten nuori äiti jaksaa lapsen kanssa. Perhe on ensisijainen tuki nuoren äidin arjessa. (Gustafsson 2013: 38.) Ilman perheen antamaa tukea voi hoitajan saaminen työn tai koulun ajaksi olla vaikeaa (Stiles 2005: 330). Siinä missä nuori äiti voi kokea oman perheen tuen antajana ja pitää etenkin omaa äitiä lähimpänä tukijana, voi perheen antaman tuen kokea myös negatiiviseksi. Suhde omaan äitiin voidaan kokea myös negatiiviseksi. (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 321.) Äidin antama liika konkreettinen tuki voi olla yhteydessä äidin matalaan arvostukseen itsestään vanhempana (DeVito 2007: 18).

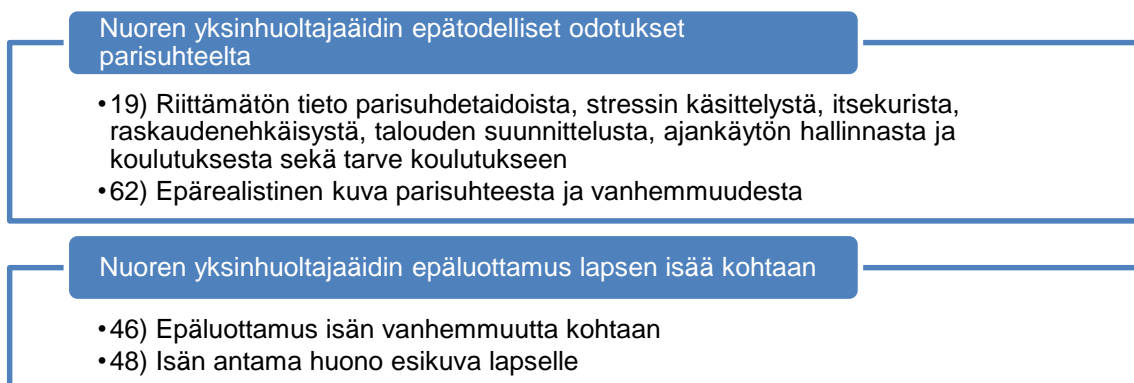
69) In focus groups discussions, adolescents felt they got inadequate social, moral, material and financial support from their relatives or their partners, and

health workers were singled out as a group that has negative attitudes to pregnant adolescents and mothers (Kaye 2008: 4).

Henkisen tuen puute on merkittävä haaste nuorelle yksinhuoltajaäidille. Nuori äiti kaipaa henkilöä, jolle voi puhua ja joka auttaisi ongelmissa. (Stiles 2005: 330.) Ystävät saattavat hyljätä nuoren yksinhuoltajaäidin kokonaan raskauden myötä. Toisaalta nuoret äidit voivat kokea, ettei heillä ole aikaisempien ystävien kanssa enää mitään yhteistä. Koetaan, etteivät aikaisemmat ystävät voisi ymmärtää raskauden tuomia asioita elämäänsä. Yksinäisyys ja eristäytyminen ympäristöstä voivat olla todellisia uhkia. Nuori yksinhuoltajaäiti voi kokea, ettei ole ketään, joka ymmärtäisi ja todella kuuntelisi. (DeVito 2010: 29–30.)

5.6 Nuoren yksinhuoltajaäidin suhde lapsen isään

Nuoren yksinhuoltajaäidin suhde lapsen isään vaikuttaa isältä saatuun tukeen ja arjessa selviytymiseen. Epätodelliset odotukset parisuhteelta ja epäluottamus lapsen isää kohtaan aiheuttavat haasteita (kuvio 6).

Kuvio 6. Nuoren yksinhuoltajaäidin suhde lapseen isään

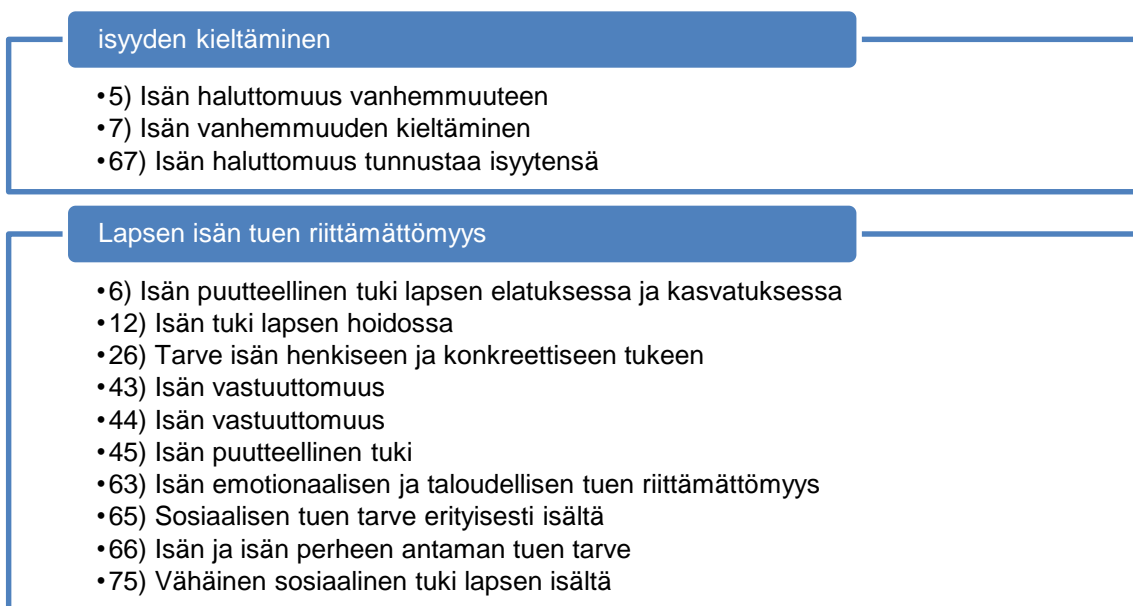
DeViton (2010) tutkimuksen tulosten mukaan nuorella äidillä voi olla epärealistinen mielikuva parisuhteen muuttumisesta raskauden ja vauvan tulon myötä. Ajatellaan, että seksi ja vauvan saaminen vahvistaisi parisuhdetta. Toisin kuin on voitu olettaa, parisuhde saattaa heiketä. Lapsen isän ei välttämättä ole lapsen tulon myötä niin paljon mukana parisuhteessa. Joskus isä päättää suhteen. Nuoret äidit kokevat parisuhdetaitojensa olevan riittämättömät (Stiles 2005: 330–331). Suhtautuminen lapsen isään voi olla negatiivista. Lapsen isää voidaan pitää vastuuttomana ja huonona esikuvana lap-

selle. Nuori äiti voi suhtautua epäilevästi isän kykyihin hoitaa lasta ja pettyä isän antaman tuen riittämättömyyteen. (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)

48) In addition to failing to provide support, the young men were often characterized as poor role models. "I don't like him because I say the true person that he was, when he turned 21 he got in the habit of always drinking and smoking. He doesn't want to do anything with his life. I can't have my baby around nobody like that, so I just can't let my baby see that." (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)

5.7 Lapsen isän valmius vanhemmuuteen

Isän valmius vanhemmuuteen vaikuttaa siihen, kuinka paljon isä on mukana äidin ja lapsen elämässä. Isän valmiudesta vanhemmuuteen voivat kertoa isän antama tuki tai isyyden kieltäminen (kuvio 7).

Kuvio 7. Lapsen isän valmius vanhemmuuteen

Nuori äiti kokee usein saavansa riittämätöntä tukea lapsen isältä (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322; Stiles 2005: 330–332; DeVito 2010: 30; Brown – Harris – Woods – Buman – Cox 2011: 897; DeVito 2007: 18). Tuen saaminen on yksilöllistä. Toisinaan isä ei ole millään tavoin kuvioissa mukana. Isältä voi saada hyvin minimaalista, positiivista tai negatiivista tukea. (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.) Nuoret äidit kaipaavat taloudellisen tuen lisäksi emotionaalista tukea, apua lasten hoidossa. Lisäksi he halusivat isän viettävän aikaa lapsen kanssa. (Stiles 2005: 332.) Isän vastuuttomuus on

myös nuoren yksinhuoltajaäidin haaste. Vastuuttomuus voi liittyä esimerkiksi isän antamaan taloudelliseen ja konkreettiseen tukeen. (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)

6) Others, like Shontel, wished the father of her children would be more involved: “I feel bad for myself cause (my child’s father) don’t do his part. (I wish he would) be a father. Help provide for them. Be in their life. Teach them.” (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.)

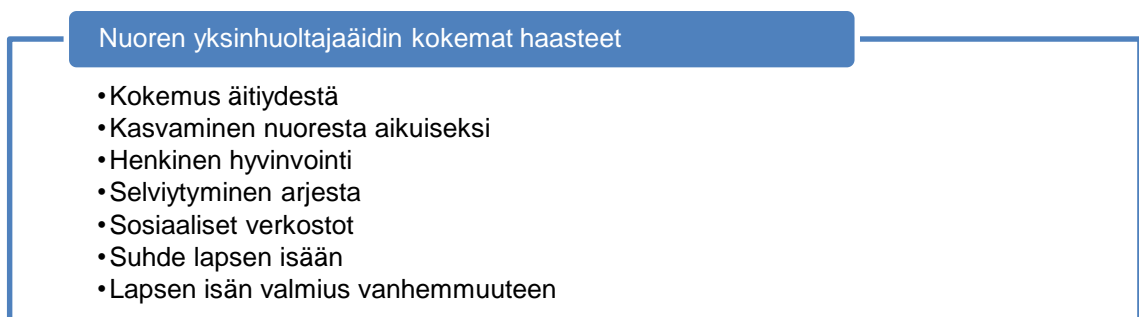
Kayen (2008: 4) tutkimustulosten mukaan osa nuorten äitien kumppaneista oli haluton tunnustamaan isyytensä, mikä oli merkittävä stressin aiheuttaja nuorille äideille. Isä saattaa pitää raskautta täysin epätoivottuna ja haluta raskauden keskeytystä. Nuori äiti voi saada osakseen huonoa kohtelua lapsen isältä:

5)“He’s mentally abusive...Like he’ll say horrible stuff. Like when I was pregnant...He said I would be a horrible mom...Now he still tells me I should’ve got an abortion and calls me crazy and all this stuff...He doesn’t pay child support. I don’t need him, and I don’t need his money.” (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.)

6 Pohdinta ja johtopäätökset

6.1 Tulosten tarkastelua

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa kirjallisuudesta nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita (kuvio 8). Tulosten mukaan nuoren yksinhuoltajaäidin haasteet liittyvät moneen eri elämäntilanteeseen.

Kuvio 8. Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemat haasteet

Nuori yksinhuoltajaäiti voi kokea ristiriitaa yrittäessään yhdistää äitiyttään nuoren elämään. Nuori äiti kokee, että pitäisi olla samaan aikaan nuori ja aikuinen. (Dworsky –

Meehan 2012: 2120.) Aikuistumiseen liittyy halua itsenäistyä. Monesti nuori äiti pyrkii itsenäiseen selviytymiseen. Samaan aikaan voi kokemus tuen tarpeesta olla suuri (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 319–323.)

Nuoren yksinhuoltajaäidin kokemia haasteita ovat lisäksi stressi ja stressinkäsittelytaidot (Stiles 2005: 331–332). Sosiaalisten verkostojen suppeuden vuoksi nuori äiti voi kokea yksinäisyyttä (DeVito 2010: 29–30). Tulevaisuuden nuori äiti kokee usein epäselväksi (Stiles 2005: 332–333). Tulevaisuuden haasteiksi nuori yksinhuoltajaäiti kokee ammatinvalinnan ja koulutukseen hakeutumisen (Kaye 2008: 4).

Nuori yksinhuoltajaäiti voi kokea riittämättömyyttä vauvan hoidon taidoissa sekä kasvatustaidoissa. Moni nuori yksinhuoltajaäiti kokee, että kärsivällisyyden menetys on yksi merkittävimmistä haasteista vanhemmuudessa. (Dworsky – Meehan 2012: 2119–2120; Stiles 2005: 330). Vanhemmuuteen kasvuun liittyviä asioita nuoret äidit pitävät haastavina (DeVito 2010: 30).

Ennen vauvan syntymää voi nuoren odotukset tulevalta vanhemmuudelta ja parisuhteelta olla epärealistiset (DeVito 2010: 30). Nuoren äidin ollessa yksinhuoltaja lapsen isän antaman tuen määrä ja laatu vaihtelevat (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322). Usein nuori äiti kokee, että lapsen syntymän jälkeen isän läsnäolo vähenee, mikä johtaa käytännössä yksinhuoltajuuteen. Useimmiten nuori äiti kokee tuen olevan riittämättömää niin konkreettisesti kuin emotionaalisestikin (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322; Stiles 2005: 330–332; DeVito 2010: 30; Brown – Harris – Woods – Buman – Cox 2011: 897; DeVito 2007: 18).

Haasteita aiheutuu myös, kun isä kieltää vanhemmuuteensa, jolloin nuori äiti ei yleensä saa minkäänlaista tukea lapsen isältä (Kaye 2008: 4). Joskus nuori äiti voi kokea, että lapsen isän antama roolimalli on epäluottamusta lisäävä. Nuori äiti haluaa tällöin yleensä kasvattaa lapsensa ilman isän antamaa tukea. (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)

Yksi merkittävimmistä haasteista on sosiaalisten verkostojen riittämättömyys. Nuori yksinhuoltajaäiti kokee usein vertaistuen olevan puutteellista (Stiles 2005: 332). Haasteita aiheuttavat vuorovaikutustilanteet ammattilaisten kanssa, joihin voi liittyä nuoren yksinhuoltajaäidin kokemus ennakkoluuloista ja tuomitukseksi tulemisesta. Myös ympäristön suhtautuminen yhteiskunnan taholta ja ikätovereilta voi olla leimaavaa (Gustafsson

2013: 37; Kaye 2008: 4.) Tukiverkostojen antama tuki voi nuorella yksinhuoltajaäidillä olla riittämätön tai negatiivista (Kaye 2008: 4; Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 321).

Nuoren yksinhuoltajaäidin arjen haasteita ovat liikkumismahdollisuuksien rajallisuus talouteen ja ajanhallintaan liittyvien haasteiden ohella. Rahan puute on yleinen ongelma sekä mahdollisen työn, koulun ja lapsen hoidon yhdistäminen. (Stiles 2005: 330–331.)

6.2 Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys

Tiedonhaku tehtiin useasta eri tietokannasta. Tutkimuksia löytyi pääasiassa Cinahlista ja Academic Search Elitestä. Hakuja tehtiin myös Science Directistä ja haku rajattiin yhteiskuntatieteisiin, jotta saataisiin aineistoa mahdollisesti myös hoito- tai terveystieteiden ulkopuolelta. Erilaisia hakusanoja käytettiin ja artikkeleiden avainsanoja hyödynnettiin hakutermeiksi.

Tiedonhaku tehtiin järjestelmällisesti käyden aina yksi tietokanta läpi. Tiedonhaun vaiheet ja tulokset taulukoitiin. Tiedonhaun luotettavuutta on voinut heikentää tutkimusten haussa käytetty rajaus koko tekstin saatavuudesta. Tällöin saattoi huomaamatta hylätä aiheeseen liittyviä tutkimuksia. Luotettavuutta kuitenkin paransi, että opinnäytetyön loppuvaiheessa etsittiin vielä mahdollisia uusia tuoreita tutkimuksia, jolloin ei käytetty rajauksena koko tekstin saatavuutta. Yksi tuore aiheeseen liittyvä opinnäytetyö löytyi. Tiedonhaussa on hyödynnetty ammattikorkeakoulun järjestämiä tiedonhaun asiakaspalveluja, muun muassa informaation palveluja.

Käytettävän tutkimuskirjallisuuden tulisi olla korkeatasoista ja lähteiden mieluiten alkuperäisiä ja alle 10 vuotta vanhaa (Tuomi – Sarajärvi 2009: 159). Alkuun oli joidenkin hakujen kohdalla vuosirajauksen kanssa epäselvyyttä. Vuosirajauksen olisi pitänyt alun alkaen olla selkeä: 2006–2016. Katsaukseen valittiin tutkimuksia vuodesta 2005 lähtien ja vanhemmat tutkimukset hylättiin, mikä parantaa katsauksen luotettavuutta. Opinnäytetyössä hyödynnettiin näyttöön perustuvaa tietoa. Käytetty kirjallisuus on tutkimustietoa tai kirjallisuutta, jota on käytetty muissa tutkimuksissa tietoperustana. Tietoperustassa käytimme tuoretta tietoa, mutta yhdessä lähteessä hyväksyimme vanhemman vuodelta 2002 artikkelin, koska se oli relevanttia tietoa, ja tuoreempaa tietoa samaisesta aiheesta ei löytynyt.

Tutkimusten valinta katsaukseen oli haasteellista, sillä nuoria yksinhuoltajaäitejä koskevia tutkimuksia ei löytynyt. Yhdessäkin tutkimuksessa ei mainittu kaikkien osallistujien olevan nimenomaan yksinhuoltajia eikä yksinhuoltajuus ollut tutkittavana ilmiönä nuoria äitejä koskevissa tutkimuksissa. Tutkimukset katsaukseen valittiin soveltaen. Tutkimukset, joissa suurin osa osallistujista oli yksinhuoltajia tai joissa oli määritelty isältä saadun tuen määrä ja laatu, valittiin. Lisäksi valittiin tutkimukset, joissa osallistujien siviilisääty oli selkeästi sanottu ja vastaukset eritelty. Katsaukseen valikoitui suurimmaksi osaksi yksittäisiä osia tutkimusten primääriaineistoista.

Induktiivinen aineistoanalyysi alkoi siten, että puolet tutkimuksista luettiin ja tutkimustulokset pelkistettiin erillään. Työn edetessä pelkistykseen palattiin yhdessä laajemman näkökulman saamiseksi, mikä parantaa luotettavuutta. Ala- ja yläluokkiin jako tehtiin monesti uudelleen muokaten näitä yhdessä mahdollisimman kuvaavien luokkien saamiseksi. Luokittelussa yhdistettiin saman aiheiset pelkistykset. Analyysiä tehdessä oli yksimielisiä esimerkiksi pelkistyksestä sekä ala- ja yläluokkien nimeämisestä.

Tuloksiin on saattanut vaikuttaa käytetyt tutkimusten primääriaineistojen osat, joista ei voinut varmuudella määritellä yksin- tai yhteishuoltajuutta. Nuorella äidillä saattoi esimerkiksi olla yhteishuoltajuus lapsen isän kanssa, mutta isältä saatu tuki oli äidin kokemuksen mukaan siitä huolimatta riittämätöntä. Joten vaikka huoltajuutta ei ollut määritelty, tutkimustulosta hyödynnettiin.

Suurin osa valituista tutkimuksista oli tehty Yhdysvalloissa ja ainoastaan yksi suomalainen tutkimus valittiin. Tutkimustulosten käytettävyys suomalaisessa yhteiskunnassa voi hieman olla eriävä verrattuna yhdysvaltalaiseen yhteiskuntaan ja vähentää siten katsauksen luotettavuutta. Tuloksia voi kuitenkin soveltaa suomalaiseen yhteiskuntaan, sillä yhdysvaltalainen ja suomalainen yhteiskunta ovat länsimaisia. Suomalaisesta tutkimuksesta valitut osat primääriaineistosta tuloksiin olivat muiden kanssa yhteneviä. Suomalaisessa tutkimuksessa ei tullut esiin asioita, jotka eroaisivat yhdysvaltalaisesta yhteiskunnasta. Yksi valituista tutkimuksista käsitteli erityisesti kodittomien nuorten äitien haasteita, joihin tulee suhtautua skeptisesti. Suomessa ei kodittomia nuoria äitejä ole, mutta ensikodin toimintaa voi verrata yhdysvaltalaisiin kodittomien nuorten turvakotiin. Helsingin ensikodin ympärivuorokautisessa vauvaperhetyössä tarkoituksena on tukea vanhemmuutta ja arjenhallintaa sekä turvata vauvan kehitystä (Ympärivuorokautiset palvelut 2016).

Kirjallisuuskatsauksessa on noudatettu tutkimuseettisiä sääntöjä. Opinnäytetyössä ei ole plagioitu – kirjallisuuskatsaus ajettiin plagiointiohjelma Turnitissa. Kirjallisuuskatsaus tehtiin hyödyntäen parasta mahdollista saatavilla olevaa tietoa ja taitoa.

Opinnäytetyön aihe on herkkä. Kirjoitettaessa on otettava huomioon kielen asianmukaisuus. Opinnäytetyötä tehdessä haluttiin säilyttää puolueettomuus ja loukkaamattomuus kaikkia osapuolia kohtaan. Osapuolet, joita aihe koskettaa, voivat olla nuoret äidit, terveysalan ammattihenkilöt, nuorten äitien kumppanit tai lasten isät sekä nuorten äitien ja isien vanhemmat.

6.3 Johtopäätökset ja jatkotutkimustarpeet

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa kirjallisuudesta tietoa neuvolatyöntekijöiden ja erilaisten nuorten äitien parissa työskentelevien järjestöjen saataville koskien nuorten yksinhuoltajaäitien kokemia haasteita. Katsauksen tulosten avulla ammattilaiset, kuten terveydenhoitajat, saavat hyödyllistä tietoa nuorten yksinhuoltajaäitien haasteista, mikä edistää ammattilaisten valmiuksia työskennellä nuorten äitien parissa.

Yksinhuoltajuuden vaikean määrittelyn vuoksi nuorten äitien ja nuorten yksinhuoltajaäitien haasteita on vaikea erotella. Nuorten yksinhuoltajaäitien haasteet ovat yhteneväisiä nuorten äitien haasteiden kanssa. Keskeisiä haasteita ovat sosiaalinen tuki, yksinäisyys, leimaaminen sekä isän vaihteleva tuki olivatpa nuoret äidit yksinhuoltajia tai ei. Koska nuorten äitien haasteita ovat juuri sosiaalisen tuen vähyys ja yksinäisyys, voi yksinhuoltajilla näiden ongelmien päätellä olevan vieläkin syvemmät. Yksinhuoltajuus syventää muitakin haasteita: taloudellisia ja ajanhallintaan liittyviä vaikeuksia on enemmän ilman lapsen isän puolen perheen tukea. Stressi on yleisempää, koska lapsen isän tuki on puutteellista.

Lapsen isän huomioimiseen tulisi kiinnittää erityistä huomiota. Mikäli mahdollista, tulisi isä ottaa vahvasti mukaan perheen ohjaukseen. Mitä vahvemmin lapsen biologinen isä on mukana nuoren äidin elämässä, sitä vähemmän äiti kokee stressiä (Cooper ym. 2009: 10–11). Myös nuoren äidin masennusoireet korreloivat kääntäen lapsen isältä saadun tuen kanssa (Brown ym. 2011: 897).

Stressi on yksi nuoren yksinhuoltajaäidin kokemista haasteista ja toisaalta stressi lisää muita nuoren yksinhuoltajaäidin kokemia haasteita (Kaye 2008: 3; Schrag – Schidt-

Tieszen 2014: 321; Anwar – Stanistreet 2014: 273; Dworsky – Meehan 2012: 2120). Nuorten yksinhuoltajaäitien tukeminen haasteita aiheuttavissa asioissa voisi siten vähentää heidän kokemaansa stressiä. Pitkittynyt stressi liittyy masennukseen (Huttunen 2015). Nuoren yksinhuoltajaäidin kokiessa stressiä, voi hän olla riskissä sairastua masennukseen, joka taas johtaa muiden haasteiden lisääntymiseen.

Saikkosen ja Puskan opinnäytetyössä (2015) nuorten yksinhuoltajaäitien haasteet olivat yhtenevät tämän katsauksen tulosten kanssa. Nuoret yksinhuoltajaäidit kokivat haasteelliseksi yksinäisyyden ja mahdollisten uusien parisuhteiden yhteensovittamisen yksinhuoltajan arkeen. Sosiaalinen tuki oli haasteena ja toisen aikuisen läsnäoloa kaivattiin tueksi ja seuraksi. (Saikkonen – Puska 2015: 48.)

Nuoren yksinhuoltajaäidin arkea helpottaisi todennäköisesti yksinäisyyden vähentäminen erilaisilla sosiaalisilla verkostoilla. Esimerkiksi erilaiset nuorten äitien perhekahvilat ja konkreettinen apu neuvoloista voisivat mahdollistaa nuorten yksinhuoltajaäitien verkostoitumisen. Tukiverkostojen vahvistaminen on oleellista nuorten yksinhuoltajaäitien kohtaamisessa. Tyttöjen Talo on syntynyt vastamaan ajassa nouseviin tarpeisiin ja tukitoimintaa järjestetään myös nuorille äideille isoimmissa kaupungeissa, kuten Helsingissä ja Tampereella. Ryhmätoimintaa järjestetään alle 21-vuotiaille äideille sekä raskaana oleville ja toiminnassa voidaan ottaa huomioon myös puoliso ja muut tukiverkot. (Nuoret äidit. 2016.) Nuoret äidit ovat kokeneet Tyttöjen Talon nuorten äitien ryhmätoiminnan mahdollisuudeksi irtaantua arjesta ja tavata muita samassa tilanteessa olevia äitejä. Ryhmän tarjoama vertaistuki on vahvistanut äitien kokemuksia äitinä pärjäämisessä. Kokemusten jakaminen ja toisten kokemuksista kuuleminen ovat olleet ryhmän keskeiset annit. (Kainlauri – Karppinen 2003: 46.) Nuoret yksinhuoltajaäidit kokivat vertaistukiryhmässä käymisen todella tärkeäksi ja olivat jopa valmiita järjestämään muun elämän niin, ettei ryhmäkerroista tarvinnut olla poissa. Siellä heidän oli mahdollista keskustella ja saada ystäviä (Saikkonen – Puska 2015: 49).

Useissa kirjallisuuskatsauksen tutkimuksissa nuoret yksinhuoltajaäidit kokevat tuen olevan riittämätöntä niin konkreettisesti kuin emotionaalisestikin (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322; Stiles 2005: 330–332; DeVito 2010: 30; Brown – Harris – Woods – Buman – Cox 2011: 897; DeVito 2007: 18). Suomalaisissa tutkimuksissa tätä ei tullut ilmi, joten aihetta olisi aiheellista tutkia suomalaisilla yksinhuoltajaäideillä.

Seksuaali- ja lisääntymisterveyden toimintaohjelman mukaan palveluiden tulisikin olla nuorten hyväksymiä. Lisäksi palveluiden järjestämisessä tulisi huomioida helppo saatavuus fyysisesti ja taloudellisesti. Kulkuyhteydet ja edullisuus tai maksuttomuus on turvattava. Nuorten palveluissa tulisi tavoittaa syrjäytymisvaarassa olevat nuoret huomioiden etenkin peruskoulun jälkeen opintonsa lopettaneet. (Klemetti – Raussi-Lehto 2016: 49–54.) Nuoret yksinhuoltajaäitien palveluiden järjestämiseen ja kohtaamiseen tulee kiinnittää huomioita. Nuoret äidit saattavat kokea tuomitsemista ammattilaisilta, jolloin ennakkoluulot heitä kohtaan ovat haasteita nuorien äitien henkiselle hyvinvoinnille (Kaye 2008: 4). Toiminnan tulisi olla heidän tarpeilleen suunnattuja.

Nuorten yksinhuoltajaäitien haasteiden löytäminen katsaukseen oli haasteellista, koska yksikään tutkimuksista ei käsitellyt pelkästään yksinhuoltajien haasteita, vaan mukana oli myös parisuhteessa eläviä nuoria äitejä. Tämä opinnäytetyö on tehty parhaalla mahdollisella tavalla ja etsien tuloksia tutkimusten sisältä. Kohdennetut tutkimukset nuoren äidin yksinhuoltajuudesta ovat siis aiheellisia. Kun yksinhuoltajuus otetaan huomioon nuoria äitejä ohjattaessa, voidaan heidät yksilölliset tarpeensa huomioida yhä paremmin.

Neuvolatyössä keskeistä olisi luoda työkaluja nuorten yksinhuoltajaäitien kokemien haasteiden kohtaamiseen ja niistä selviytymiseen. Tieto nuorten yksinhuoltajaäitien kokemista keskeisistä haasteista sekä siitä, mitkä niistä aiheutuvat nimenomaan yksinhuoltajuudesta voi auttaa ammattilaisia sekä aihetta edelleen tutkivia kehittämään asiakaslähtöisiä keinoja nuoren yksinhuoltajaäidin kohtaamiseen. Syvempi nuorten äitien yksinhuoltajuuden tarkastelu on aiheellista, jotta voitaisiin tarkemmin selvittää yksinhuoltajuuden vaikutuksia nuoriin äiteihin sekä mitkä nuorten äitien haasteista ja ongelmista johtuvat yksinhuoltajuudesta. Tutkimuksen toteutusmallina voisi olla esimerkiksi ryhmäinterventio, jossa voitaisiin nähdä vertaistuen vaikutus haasteisiin verrattuna verrokkiryhmään.

Jotkut nuoren yksinhuoltajaäidin kokemista haasteista ovat vastakohtia voimavaroille: nuoren yksinhuoltajaäidin haaste voi olla isän antaman tuen riittämättömyys, mutta voimavara taas isän antama tuki (DeVito 2007: 18). Heinosen ja Kykkäsen (2016) opinnäytetyön mukaan nuorten äitien ja nuorten yksinhuoltajaäitien voimaantumista ja terveyttä edistäviä tekijöitä ovat tukiverkostot, riittävä tiedonsaanti, äidiksi kasvaminen ja aikuistumisen kokemukset sekä lapsi motivoivana tekijänä. Nuorten äitien ja nuorten yksinhuoltajaäitien voimaantumista ja terveyden edistämistä ehkäiseviä tekijöitä olivat

taas tukiverkoston riittämättömyys, pärjäämättömyden tunne tai nuorten äitiyteen kohdistuva arvostelu, sosioekonomiset tekijät sekä tiedon puute. Tuloksista voidaan päätellä, että voimaantumista ja terveyttä edistävät tekijät ovat pitkälti haasteita ehkäiseviä. Tutkimukset nuorten yksinhuoltajaäitien voimavaroista ovat tarpeellisia, koska voimavaroja vahvistamalla, voidaan haasteiden kohtaamiseenkin vaikuttaa.

Lähteet

Aalberg, Veikko – Siimes, Martti A. 2007. Lapsesta aikuiseksi: nuorten kypsyminen naiseksi tai mieheksi. Helsinki: Nemo.

Anwar, Elspeth – Stanistreetin Debbi 2014. "It has not ruined my life; it has made my life better": a qualitative investigation of the experiences and future aspirations of young mothers from the North West of England. *Journal of Public Health* 37 (2). 269–276.

Beckmann, Charles R.B. – Ling, Frank W. – Herbert, William N.P. – Laube, Douglas W – Smith, Roger P – Casanova, Robert – Chuang, Alice – Goepfert, Alice R. – Hueppchen, Nancy A – Weiss, Patrice M. 2014. *Obstetrics and Gynaecology*. China: Lippincott Williams & Wilkins, a Wolters Kluwer business.

Brown, Joanna D. – Harris, Sion Kim – Woods, Elizabeth R. – Buman, Matthew P. – Cox, Joanne E. 2011. Longitudinal Study of Depressive Symptoms and Social Support in Adolescent mothers. *Maternal & Child Health Journal* 16 (4). 894–901.

Cacciatore, Raisa 2006. Lasten ja nuorten seksuaalisuus. Teoksessa Apter, Dan – Väisälä, Leena – Kaimola, Kari (toim.): *Seksuaalisuus*. Helsinki: Duodecim. 205–225.

Cooper, Carey E. – McLanahan, Sara S. – Meadows, Sarah O. – Brooks-Gunn, Jeanne 2009. Family structure transitions and maternal parenting stress. *Journal of Marriage and Family* 71 (3). 558–574.

DeVito, Josephine 2010. How Adolescent Mothers Feel About Becoming a Parent. *The Journal of Perinatal Education* 19 (2). 25–34.

DeVito, Josephine 2007. Self-Perceptions of Parenting Among Adolescent Mothers. *The Journal of Perinatal Education* 16 (1). 16–23.

Dworsky, Amy – Meehan, Patrick 2012. The parenting experiences of homeless adolescent mothers and mothers-to-be: Perspectives from a shelter sample. *Children and Youth Services Review* 34 (10). 2117–2122.

Forssen, Katja – Haataja, Anita – Hakovirta, Mia (toim.) 2009. *Yksinhuoltajuus Suomessa*. Väestöliitto. Helsinki: Vammalan Kirjapaino Oy.

Gustafsson, Maiju 2013. Nuoruuden ja äitiyden yhteensovittaminen. Pro gradu - tutkielma. Itä-Suomen yliopisto. Yhteiskuntatieteiden laitos.

Haapio, Sari – Koski, Kirsti – Koski, Pirjo – Paavilainen, Riitta 2009. *Perhevalmennus*. Helsinki: Edita.

Haaste. 2012. *Urbaanisanakirja*. Verkkodokumentti. <<http://urbaanisanakirja.com/word/haaste/>>. Luettu 20.3.2016.

Halonen, Miila – Apter, Dan 2010. Huulikiilteestä housuvaippoihin. Teiniraskauden ja - äitiyden moninaiset haasteet. *Duodecim* (126). 881–887. Saatavilla myös sähköisesti <http://www.duodecimlehti.fi/web/guest/arkisto?p_p_id=Article_WAR_DL6_Articleportlet&p_p_action=1&p_p_state=maximized&p_p_mode=view&p_p_col_id=column-1&p_p_col_count=1&viewType=viewArticle&tunnus=duo98744>. Luettu 5.12.2016.

- Heino, Anna – Gissler, Mika 2014. Raskaudenkeskeytykset 2014. Helsinki: Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Saatavilla myös sähköisesti
<http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/127103/Tr22_15.pdf?sequence=1>.
- Heinonen, Iida – Kykkänen, Sirpa 2016. Nuorten äitien ja yksinhuoltajaäitien voimaantumisen ja terveyden edistäminen. Opinnäytetyö. Helsinki: Metropolia Ammattikorkeakoulu. Terveydenhoitaja (AMK).
- Hirvonen, Eila 2002. Nuoren naisen raskaus ja äitiys. Teoksessa Tulkintoja tytöistä. Aaltonen, Sanna - Honkatukia, Päivi (toim.). Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Huttunen, Matti 2015. Masennus. Duodecim Terveyskirjasto. Verkkodokumentti.
<http://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=dlk00389>. 14.11.2015.
- Jakola, Nina 2013. Nuorena äidiksi. Kyselytutkimus alle 20-vuotiaana äidiksi tulleille. Kotitaloustieteen pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopisto. Filosofinen tiedekunta.
- Kainlauri, Johanna – Karppinen, Pauliina 2003. Tutkimus tyttöjen talon nuorten äitien ryhmästä. Opinnäytetyö. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Sosionomi (AMK).
- Kankkunen, Päivi – Vehviläinen-Julkunen, Katri 2013. Tutkimus hoitotieteessä. Helsinki: Sanoma Pro.
- Kaye, Dan K. 2008. Negotiating the transition from adolescence to motherhood: Coping with prenatal and parenting stress in teenage mothers in Mulago hospital, Uganda. BMC Public Health 8 (83). 1-6.
- Klemetti, Reija – Hakulinen-Viitanen, Tuovi (toim.) 2013. Äitiysneuvolaopas. Suosituksia äitiysneuvolatoimintaan. Tampere: Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Saatavilla myös sähköisesti
<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/110521/THL_OPA2013_029_verkko.pdf?sequence=1>.
- Klemetti, Reija – Raussi-Lehto, Eija (toim.) 2016. Edistä, ehkäise, vaikuta – Seksuaalija lisääntymisterveyden toimintaohjelma 2014-2020. Tampere: Terveyden ja hyvinvoinnin laitos. Saatavilla myös sähköisesti
<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/116162/THL_OPAS33_VERKKO9.3.2016.pdf?sequence=3>.
- Krok, Suvi 2009. Hyviä äitejä ja arjen pärjääjiä. Akateeminen väitöskirja. Tampereen yliopisto. Sosiaalityön laitos.
- Kuortti, Marjo – Jähi, Rita 2009. Riskillä vai ilman - tutkimus tyttöjen seksikäyttäytymisen valinnoista ja niihin liittyvistä arvoista. Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti 46 (4). 244– 257.
- Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 1983/361. Annettu Helsingissä 8.4.1983.
- Lehti, Venla – Niemelä, Solja – Sourander, Andre 2010. Nuoruusiässä raskaaksi ja äidiksi tulemistä ennustavat psykososiaaliset tekijät. Katsaus. Suomen Lääkärilehti 65 (33). 2573–2576.

- Leppälahti, Suvi – Gissler, Mika – Mentula, Maarit – Heikinheimo, Oskari 2013. Is teenage pregnancy an obstetric risk in a welfare society? A population-based study in Finland, from 2006 to 2011. *BMJ Open* 3 (8). 1-11. Saatavilla myös sähköisesti <<http://bmjopen.bmj.com/content/3/8/e003225.full>>.
- Mills, Annie – Schmied, Virginia – Taylor, Christine – Dahlen, Hannah – Shuiringa, Wies – Hudson, Margaret E. 2013. Someone to talk to: young mothers' experiences of participating in a young parents supports programme. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*. 27 (3). 551–559.
- Merino, Maria Fátima Garcia – Marques, Fernanda Ribeiro Baptista – Zani, Adriana Valongo – Teston, Elen Ferraz – Marcon, Sonia Silva 2013. The difficulties of motherhood and the family support under the gaze of the teenage mother. *Cienc Cuid Saude*. 12 (4). 670–678.
- Nadeem, E. – Romo, L. F. (2008). Low-income Latina mothers' expectations for their pregnant daughters' autonomy and interdependence. *Journal of Research on Adolescence* 18 (2). 215–238.
- Norwitz, Errol – Schorge, John 2010. *Obstetrics and Gynecology at a Glance*. Wiley-Blackwell. Singapore: Markono Print Media Pte Ltd.
- Nuoret äidit. 2016. Tyttöjen Talo. Verkkodokumentti. <<http://www.tyttojentalo.fi/nuoret-%C3%A4idit>>. Luettu 5.12.2016.
- Nurmiranta, Hanna – Leppämäki, Päivi – Horppu, Sari 2009. Nuoruus elämänvaiheena. Teoksessa Kokkinen, Annemari (toim.): *Kehityopsykologiaa*. Helsinki: Tekijät ja kirkkopalvelut-Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja. 72-92.
- Näre, Sari 2002. Intimisoituvan kulttuurin muistijälkiä tytöissä. Teoksessa Aaltonen, Sanna - Honkatukia Päivi (toim.): *Tulkintoja tytöistä*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. 251-268.
- Raatikainen, Kaisa 2007. Health behavioural and social risks in obstetrics. Väitöskirja. Kuopion yliopisto. Obstetriikan ja gynekologian laitos.
- Rajamäki, Jonna 2006. Nuorten äitien kokemuksia raskaudesta ja äitiydestä. Pro gradu-tutkielma. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden laitos.
- Robb, Yvonne – McNery, Deirdre – Martin, Caroline, J. Hollins 2013. Exploration of the experiences of young mothers seeking and accessing health services. *Journal of Reproductive and Infant Psychology* 31 (4). 399–412.
- Ryttyläinen, Katri - Valkama, Sirpa 2010. *Seksuaalisuus hoitotyössä*. Helsinki: Edita.
- Saikkonen, Juulia – Puska, Piola 2015. Nuorten yksinhuoltajaäitien kokemuksia raskauden jatkamisesta ja äitiydestä. Opinnäytetyö. Tampere: Satakunnan ammattikorkeakoulu. Sosiaali- ja terveysala. Terveystieteiden koulutusohjelma.
- Salminen, Ari 2011. Mikä kirjallisuuskatsaus? *Opetusjulkaisu* 62. *Julkisjohtaminen* 4. Vaasan yliopisto. Saatavana sähköisesti <http://www.uva.fi/materiaali/pdf/isbn_978-952-476-349-3.pdf> Luettu 5.12.2016.

Schrag, Allison – Schmidt-Tieszen, Ada 2014. Social Support Networks of Single Young Mothers. *Child and Adolescent Social Work Journal* 31 (4). 315–327.

Seksuaalioikeudet. 2015. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Verkkodokumentti. <<https://www.thl.fi/fi/web/seksuaali-ja-lisaantymisterveys/seksuaalinen-hyvinvointi/seksuaalioikeudet>>. Luettu 4.4.2016.

SmithBattle, Lee 2012. Moving policies upstream to mitigate the social determinants of early childbearing. *Public Health Nursing* 29 (5). 444-454.

Spear, Hila J. 2001. Teenage pregnancy: "Having a baby won't affect me that much." *Pediatric Nursing* 27 (6). 574-580.

Stiles, Anne Scott 2005. Parenting, needs, goals and strategies of adolescent mothers. *The American Journal of Maternal/Child Nursing*. 30 (5). 327–333.

Teen births – indicators on children and youth 2015. Children Trends DataBank. Verkkodokumentti. <http://www.childtrends.org/wp-content/uploads/2012/11/13_Teen_Birth.pdf>. Luettu 19.11.2016.

Tuomi, Jouni – Sarajärvi, Anneli 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Vantaa: Tammi.

Vuokola, Tuuli 2011. Matkalla äidiksi elämänkulun eri vaiheissa: Ensisynnyttäjien kokemuksia äitiyteen kasvamisesta. Pro gradu -tutkielma. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden yksikkö.

Vuori, Eija – Gissler, Mika 2016. Perinataalitalasto – synnyttäjät, synnytykset ja vastasyntyneet 2015. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Saatavilla myös sähköisesti <http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/131259/Tr_16_2016.pdf?sequence=1>. Yhden vanhemman perhe. 2015. Kela. Verkkodokumentti. <<http://www.kela.fi/yhden-vanhemman-perhe>>. Luettu 23.2.2016.

Yhden vanhemman perheet tilastoina. 2015. Yhden vanhemman perheiden liitto ry. Verkkodokumentti. <<http://www.yvpl.fi/media/yhden-vanhemman-perheet-tilastoina/>>. Luettu 22.2.2016.

Yksinhuoltajien terveys. 2016. Terveiden ja hyvinvoinninlaitos. Verkkodokumentti. <<https://www.thl.fi/fi/tutkimus-ja-asiantuntijatyo/vaestotutkimukset/lapsiperhekysely/tuloksia/yksinhuoltajien-terveys>>. Luettu 5.12.2016.

Ympäri vuorokautiset palvelut 2016. Helsingin ensikoti ry. Verkkodokumentti. <<http://www.helsinginensikoti.fi/haetko-apua/ymparivuorokautiset-palvelut>>. Luettu 14.11.2016.

Tiedonhakutaulukko

Tietokanta	Hakusanat	Rajaukset	Tulokset	Jatkoon otsikon perusteella	Jatkoon johdannon perusteella	Valitut tutkimukset koko tekstin perusteella
Melinda	teiniäiti	-	3	0	0	0
Melinda	teiniäitien	-	4	0	0	0
Medic	äi and nuor and yksinhuoltaj	2006–2016, kaikki kielet	1	0	0	0
Medic	yksinhuoltaj	2006–2016, kaikki kielet	10	0	0	0
Medic	yksinhuoltaja	2006–2016, kaikki kielet	2	0	0	0
Medic	äid and nuor and kokemuks	2006–2016, kaikki kielet	1	0	0	0
Medic	äid and nuor and ongelm	2006–2016, kaikki kielet	3	0	0	0
Medic	äid and nuor and raska	2006–2016, kaikki kielet	19	0	0	0
Medic	äid and nuor and neuvol	2006–2016, kaikki kielet	3	0	0	0
Medic	äid and nuor and tarpe	2006–2016, kaikki kielet	3	0	0	0
Medic	yksinhuoltajaäiti,	2006–2016	10	0	0	0

2 (6)

	haaste or ongelm					
Cinahl	young mothers and challenge	2006–2016, full text	21	6	2	1. McDonald, Lynn - Conrad, Tammy - Fairtlough, Anna - Fletcher, Joan - Green, Liz - Moore, Liz - Lepps, Betty. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families
Cinahl	teen mothers and challenge	2006–2016, full text	8	3	0	0
Cinahl	child health clinic and young mothers	2006–2016, full text	1	0	0	0
Cinahl	child health clinic and single mothers	2006–2016, full text	1	0	0	0
Cinahl	single mothers and challenge	2006–2016, full text	6	0	0	0
Cinahl	adolescent mothers and teen mothers and challenge	2006–2016, full text	6	4	0	0
Cinahl	adolescent mothers and challenge	2006–2016, full text	26	7	4	1. DeVito, Josephine. How Adolescent Mothers Feel About Becoming a Parent 2. McDonald, Lynn - Conrad, Tammy - Fairtlough, Anna - Fletcher, Joan - Green, Liz - Moore, Liz - Lepps, Betty. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families
Cinahl	adolescent mothers and single mothers	2006–2016, full text	10	2	1	0
Cinahl	child health clinic and adolescent	2006–2016, full text	5	1	1	0

3 (6)

	mothers					
Cinahl	problem and adolescent mothers	2006–2016, full text	69	8	3	0
Cinahl	postnatal period and adolescent mothers	2006–2016, full text	17	8	2	1. DeVito, Josephine 2007. Self-Perceptions of Parenting Among Adolescent Mothers 2. DeVito, Josephine. How Adolescent Mothers Feel About Becoming a Parent
Cinahl	young mother and experiences	2010–2016, english, full text	28	3	2	0
OVID	single parent and challenge and young mother	2011–2016, full text	609			
OVID	young mother and experience	2004–2015, full text	90			0
OVID	young mother and single mother and support	2004–2015, full text	43			0
Academic Search Elite, EBSCO	single parent and challenge and young mother	2004–2016, full text	2	0	0	0
Academic Search Elite, EBSCO	single mother and challenge and young	2004–2016, full text	5	1	1	1. McDonald, Lynn – Conrad, Tammy – Fairtlough, Anna – Fletcher, Joan – Green, Liz – Moore, Liz – Lepps, Betty 2008. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families.
Academic Search Elite,	single mother and challenge	2004–2016, full text	33	7	2	1. McDonald, Lynn – Conrad, Tammy – Fairtlough, Anna – Fletcher, Joan – Green, Liz – Moore, Liz – Lepps, Betty

4 (6)

EBSCO							2008. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families.
Academic Search Elite, EBSCO	young single mother and problem	2004–2016, full text	2	0	0	0	
Academic Search Elite, EBSCO	single mother and problems and teenage	2004–2016, full text	4	1	1	0	
Academic Search Elite, EBSCO	single mother and experience and young	2004–2016, full text	22	4	2		1. McDonald, Lynn – Conrad, Tammy – Fairtlough, Anna – Fletcher, Joan – Green, Liz – Moore, Liz – Lepps, Betty 2008. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families.
Academic Search Elite, EBSCO	single mother and challenges and young	2004–2016, full text	5	1	1		1. McDonald, Lynn – Conrad, Tammy – Fairtlough, Anna – Fletcher, Joan – Green, Liz – Moore, Liz – Lepps, Betty 2008. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families.
Academic Search Elite, EBSCO	single mother and challenges and teenage	2004–2016, full text	4	2	2		1. McDonald, Lynn – Conrad, Tammy – Fairtlough, Anna – Fletcher, Joan – Green, Liz – Moore, Liz – Lepps, Betty 2008. An evaluation of a groupwork intervention for teenage mothers and their families.
Academic Search Elite, EBSCO	(MM "Adolescent Mothers/PF") and single	2006-2016, research article, eurooppa, USA	17	3	1	0	
Google	Lapsi ja äiti samaan aikaan: teiniäitien kokemuksia äitiyteen kasvusta.	-	3	3	3		1. Gustafsson, Maiju 2013. Nuoruuden ja äitiyden yhteensovittaminen.

5 (6)

Google	nuoret äidit suunniteltu raskaus	-	5	3	0	0
Science Direct	adolescent single mother and motherhood challenge	no books, 2006-present, social sciences, topic mother	25	2	0	0
Science Direct	lone motherhood and adolescent	no books, 2006-present, social sciences, topic adolescent mother	1	1	0	0
Science Direct	young single mother and challenge	no books, 2006-present, social sciences	5700	1	1	0
Science Direct	teen mother and challenge	no books, 2006-present, social sciences	2248	7	1	1. Dworsky, Amy – Meehan, Patrick 2012. The parenting experiences of homeless adolescent mothers and mothers-to-be: Perspectives from a shelter sample
Science Direct	teen mother and experience	no books, 2006-present, social sciences	3398	16	6	1. Dworsky, Amy – Meehan, Patrick 2012. The parenting experiences of homeless adolescent mothers and mothers-to-be: Perspectives from a shelter sample 2. Experiences of teenage pregnancy among Xhosa families.
Josephine DeVito: Self-Perceptions of Parenting						1. Anne Scott Stiles: Parenting Needs, Goals, & Strategies of Adolescent Mothers.

6 (6)

Among Adoles- cent Mothers, References -osio						
--	--	--	--	--	--	--

Valittujen tutkimusten kuvailu

Tutkimus	Tarkoi- tus/tavoite/metodiset ratkaisut	Kohderyh- mä/otos	Toteutus	Luotetta- vuus	Tulokset	Erityistä/muuta huomioitavaa
Anwar, Elspeth - Stanistreet Debbi, 2014, Englanti 'It has not ruined my life; it has made my life better': a qualitative investigation of the experiences and future aspirations of young mothers from the North West of England	Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää nuorten äitien kokemuksia tehokkaasta tulevaisuuden paikallisen politiikan tiedottamisen pyrkimyksestä nuorten äitien tueksi.	Otos oli 10 haastattelu hetkellä 16-19 vuotiasta nuorta äitiä, joista kolme oli yksinhuoltajia.	Kvalitatiivinen tutkimus ja pääteemat saatiin temaattisella analyysillä. Aineisto kerättiin perusteellisella haastattelulla, jossa aihealueena oli äitien kokemus nuorena äitinä olemisesta, heidän sosiaaliset verkostonsa sekä heidän tulevaisuuden suunnitelmansa koulutuksen, harjoittelun ja työllistymisen suhteen.	Tutkimukseen osallistuminen oli vapaaehtoista, eikä yksikään osallistuneista jättänyt tutkimusta kesken. Osallistujat kävivät neuvolassa, joten tutkimuksen ulkopuolelle saattaa jäädä ne, jotka ovat vielä enemmän eristäytyneitä.	Nuoret äidit kokivat vanhemmuuden positiivisena kokemuksena, joka antoi heille tärkeän roolin elämässä. He tunsivat itsensä tuetuiksi yhteisössään. Ennen raskautta monet nuorista äideistä eivät pitäneet koulusta, mutta äidiksi tuleminen oli saanut äidit uudelleenarvioimaan koulutuksen ja työllistymisen tärkeyttä. Nuoret äidit priorisoivat äitiyden tärkeimmäksi elämässään lasten ollessa nuoria. Nuoret äidit tukeutuivat vahvasti perheeseensä ja luotettavan ammattihenkilön tukeen.	Yksinhuoltajien kokemat haasteet voitiin erotella tutkimustuloksista, koska tutkimuksessa nuoret äidit nimettiin.
Brown, Joanna D. - Harris, Sion Kim - Woods, Elizabeth R. - Buman, Matthew P. - Cox, Joanne E., 2011, USA	Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia nuorten äitien sosiaalisen tuen ja masennusoireiden yhteyttä toisiinsa vuoden aikana.	Otos oli 120, mutta kaikkiin tutkimuksen kyselyihin vastasi 77 alle 19-vuotiaita nuorta äitiä. Tutkimuksen alussa	Kvantitatiivinen tutkimus. Aineisto kerättiin kyselyillä tutkimuksen alussa sekä 12 viikon ja vuoden jälkeen tutkimukseen osallistumisesta. Osallistujille annettiin mahdollisuus	Tutkimuksen aikana 31/120 osallistujista jättäytyi pois, joka saattaa vääristää tutkimustu-	1)sosiaalinen tuki vähensi masennusoireiden ilmenemistä kaikilla, mutta erityisesti niillä joilla oli tutkimuksen alussa enemmän masennusoireita 2)nuoruus vaikutti myös	

<p>Longitudinal Study of Depressive Symptoms and Social Support in Adolescent mothers</p>		<p>äitien lapset olivat vastasyntyneistä 10 kuukauden ikäisiä. Lapsen isä tukena 71,8 %:lla äideistä.</p>	<p>osallistua 12 viikkoa kestäviin psykoedukaatiivisiin vanhemmuusryhmiin (44/120 osallistui). Data analysoitiin pitkittäisellä ja monimuuttuja analyysillä.</p>	<p>loksia. Suuren otannan vuoksi tutkimuksessa voitiin havaita keskinkertaisia tai suuria ilmiöitä, mutta ei pieniä ilmiöitä. Osallistuja olivat valtaosin afroja latinalais-amerikkalaisia, joka saattaa rajoittaa tutkimuksen yleistämistä.</p>	<p>masennuksen ilmeneemiseen</p>	
<p>DeVito, Josephine, 2007, USA Self-Perceptions of Parenting Among Adolescent Mothers</p>	<p>Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia tekijöitä, jotka voisivat vaikuttaa nuorten äitien omiin käsityksiin vanhemmuudestaan 4-6 viikkoa synnytyksen jälkeisenä aikana. Tutkimus tutki erityisesti sosiaalisen tuen tasoa äidin omalta äidiltä saatuun ja lapsen isältä saatuun tukeen suhteessa äidin käsityseen omasta vanhemmuudestaan. Tutkijat</p>	<p>Otos 126 alle 20-vuotiaita ensisynnyttäjiä, joiden raskaus oli säännöllinen ja jotka synnyttivät yhden terveen vastasyntyneen. Suurin osa oli yksinhuoltajia. Äideistä 25,3 % asui lapsen isän kanssa.</p>	<p>Kvantitatiivinen tutkimus, jossa käytettiin kuvailevaa korrelaatiomallia. Aineisto kerättiin seitsemän kuukauden aikana neljällä eri nettisivulla. Tiedonkeruun välineinä käytettiin NSSQ:ta, joka mittasi emotionaalista ja konkreettista tukea ja WPL-R:ää, jonka ala-asteikkoja ovat arviointi, keskeisyys ja elämänmuutokset. Data analysoi-</p>	<p>Tutkimus ei tehnyt korjauksia useisiin tilastollisiin vertailuihin saadeen tuloksena alfa inflaatiota. Tämän vuoksi osa merkittävistä havainnoista voi olla väärin. Tuloksia on tulkittava varoen. Tut-</p>	<p>1) Merkittäviä löydöksiä saadun sosiaalisen kokonaistuen suhteesta omaan arvioon vanhempana ei ollut. 2) Mitä enemmän äiti sai emotionaalista tukea omalta äidiltään, sitä korkeammin äiti arvioi itsensä vanhempana. 3) Mitä konkreettisempi oman äidin tuki oli, sitä matalammin äiti arvioi itsensä vanhempana. 4) Äidiltä saadun kokonaistuen ja oman van-</p>	

	selvittivät myös oliko nuoruuden vaiheella (varhais-, varsinainen - ja jälkinuoruus) merkitystä omaan käsitykseen vanhemmuudesta sekä onko eroja huomattavissa äitien, jotka osallistuivat synnytysvalmennukseen ja niiden ketkä eivät osallistuneet, välillä.		tiin Pearsonin tulomomentti korrelaatioanalyysikertoimella sekä varianssianalyysillä.	kimus tehtiin pienellä alueella, joten havaintoja ei voida yleistää synnytyksen käsitteisiin ja asenteisiin.	hemmuuskäsityksen välillä on suhde. 5)Mitä enemmän äiti sai sosiaalista tukea lapsen isältä, sitä korkeammin äiti arvioi itsensä vanhempana. 6)Vanhemmat nuoret äidit arvioivat itsensä vanhempana korkeammin kuin nuoremmat. 7)Merkittäviä eroja äidin emotionaalisessa ja kokonaistuessa löytyi eri ikäisten nuorten välillä. 8)Vanhemmat nuoret äidit arvioivat korkeammaksi omalta äidiltä saadun sosiaalisen ja kokonaistuen kuin nuoremmat äidit. 9)Merkittäviä eroja lapsen isältä saadussa tuessa ei löydetty verrattaessa eri ikäisiä nuoria äitejä.	
DeVito, Josephine, 2010, USA How Adolescent Mothers Feel About Becoming a Parent	Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia ja näin paremmin ymmärtää nuorten ensisynnyttäjä äitien kokemuksia vanhemmuudesta ja sen tarkoituksesta 4-6 viikkoa synnytyksen jälkeisenä aikana.	Otos 126 alle 20-vuotiaita ensisynnyttäjiä, jotka saivat terveen vastasyntyneen. Suurin osa oli yksinhuoltajia. Äideistä 25,3 % asui lapsen	Kvalitatiivinen tutkimus. Aineistona käytettiin aikaisemman tutkimuksen (DeVito 2006) aineistoa. Aineistona käytettiin aikaisemman tutkimuksen lomakkeen avointa kysymystä: "Haluaisitko kertoa	Lisätutkimuksia tarvittaisiin, että voitaisiin nähdä vaikuttavatko samat tekijät kuukausien ja vuosien päästä kuin	Kolme esiin tullutta pääteemaan nuorten äitien kokemuksista 4-6 viikkoa synnytyksestä: 1)He kokivat olevansa kahden maailman välissä 2)He tunsivat itsensä yksinäisiksi ja masentuneiksi	

		isän kanssa.	jotain muuta sinun kokemuksistasi vanhemmaksi tulemisesta ja/tai mitä se tarkoittaa tulla vanhemmaksi?”. Data analysoitiin toissijaisella sisällön analyysillä.	nyt 4-6 viikon aikana.	3)”Jos olisin silloin tien-nyt, mitä tiedän nyt”	
Dworsky, Amy – Meehan, Patrick 2012. USA. The parenting experiences of homeless adolescent mothers and mothers-to-be: Perspectives from a shelter sample.	Tutkimuksen tarkoituksena oli perehtyä 27 kodittoman nuoren raskaana olevan, äidin tai kummassakin tilanteessa olevan kokemuksiin vanhemmuudesta. Tarkoitus oli tutkia heidän käsityksiään vanhempana olemisen merkityksestä, kohtaamiaan suurimpia haasteita ja kuinka vanhemmaksi tulo on muuttanut elämää.	27 osallistujaa iältään olivat lyhytaikaisen turvakodin, The Night Ministry’s Open Door Youth Shelterin, nykyistä tai entistä asukasta. Osallistujat olivat iältään 16–20-vuotiaita, raskaana olevia ja äitejä.	Kvalitatiivinen tutkimus. Tutkimus toteutettiin puolistruktuoiduilla haastattelulla, jotka äänitettiin digitaalisesti. Äänitteet litteroitiin ja litteroitu materiaali käytettiin sisällönanalyyysia varten.	Tulokset ovat yhdenmukaisia aikaisempien tutkimustulosten kanssa.	1)Nuorilla naisilla oli selvät käsitykset vanhemmuuden vastuista. Heidän mielestään vastuuntuntoinen vanhempi asetti lapsen edun oman etunsa edelle ja opetti lasta käyttäytymään ja kunnioittamaan sääntöjä. 2)Positiivisten esikuvien puute äidistä. Osallistujat eivät pitäneet ketään esikuvana äidistä kysyttäessä vanhemmuuden taitojen oppimisesta. 3)Kasvaminen aikuiseksi liian nopeasti ja nuoruuden menettäminen. Äidiksi tuleminen tarkoitti siirtymistä aikuisuuteen paljon aikaisemmin kuin ikätoverit. 4)Nuoret äidit myönsivät vanhemmuuden olevan stressaavaa. 5)Nuorilla ei ollut harhakuvitelmia vanhemmuu-	Tutkimustulosten perusteella äidit olivat käytännössä yksinhuoltajia, sillä kysyttäessä lapsen isältä saadusta avusta ja tuesta, suurin osa äideistä koki tuen olevan vähäistä. Pari äitiä kertoi isän auttavan, yksi äiti ei saanut apua lainkaan lapsen isältä.

					den vaikeuksista: ilmaisivat huolensa kyvystään elättää lapsi rahan lähteiden puutteessa.	
Gustafsson, Maiju Itä-Suomen yliopisto, Yhteiskuntatieteiden laitos, Pro gradu – tutkielma, 2013 Nuoruuden ja äitiyden yhteensovittaminen	1)Analysoida nuorten, alle 20-vuotiaiden naisten kokemuksia nuoruuden ja äitiyden yhteensovittamisesta 2)sekä mikä nuoressa äitiydessä on erityisen haastavaa 3)mikä tuo onnistumisen elämyksiä, millaista on olla nuori äiti ja miten nuoren elämä on äitiyden myötä muuttunut.	Otos 7 nuorta äitiä, jotka vastaamishetkellä olivat 17–22-vuotiaita, mutta synnyttäneet 16–19-vuotiaina. Äideistä 4 oli yksinhuoltajia.	Kvalitatiivinen tutkimus. Aineisto kerättiin avoimella kirjoituspyynnöllä, jossa muutamia taustakysymyksiä. Teoriaohjaava sisällönanalyysi ja abduktiivinen päättely.	Tutkimuksessa oli käytetty hyviä tieteellisiä käytänteitä. Tutkimukseen osallistuneet olivat blogeja kirjoittavia nuoria äitejä, jotka haluavat kertoa elämästään ja usein vain positiivisia asioita. Tällöin tutkimuksen ulkopuolelle jäävät nuoret, jotka tukea oikeasti tarvitsivat.	1)Odottamaton vai suunniteltu äitiys: Ikä ei ollut ratkaiseva tekijä, kukaan ei katunut. 2)Muutos nuoresta äidiksi: korostuu etenkin, kun äitiys suunnitteleman. Tekemisten ennalta suunnittelu varsinkin, jos on yksinhuoltaja. Ystäväpiiri muuttuu. 3)Nuoren äitiyden onnistumiset: Äitiys koettiin tärkeimpänä elämässä, mistään ei varsinaisesti koettu jäämään paitsi. Fyysinen jaksaminen oli parempaa, raskaudesta ja synnytyksestä toipuminen parempaa. Lapsen kasvaessa ei itse ole vanha liian nopeaa ja ymmärtää paremmin. Nuoret äidit saavat toisiltaan vertaistukea, eivät kilpaile keskenään. 4)Nuoren äitiyden haasteet: Ulkopuolisten ja yhteiskunnan suhtautuminen, tuomitseminen, aliarvioiminen. Hoitohenkilökunnan ja mui-	

					den äitien arvostelu. Erityisen haastavia ovat taloudelliset asiat, yksinhuoltajuus ja luonnollisten verkostojen puute tai niiden etäisyys. 5)Tulevaisuus: Näkymät samansuuntaisia riippumatta siitä, oliko äitiys suunniteltu vai ei. Haaveena oli vakituinen parisuhde, lapselle kenties sisaruksia, koulutus, työelämään siirtyminen, taloudellinen riippumattomuus muista. Elämä tässä hetkessä lapsen kanssa tärkeä.	
Kaye, Dan K. 2008. Uganda. Negotiating the transition from adolescence to motherhood: Coping with prenatal and parenting stress in teenage mothers in Mulago hospital, Uganda	Tutkimuksen tarkoituksena oli perehtyä nuorten käsityksiin omista haasteistaan siirtyessä lapsuudesta vanhemmuuteen äitiyden kautta ja kuvailla nuorten stressinkäsittelystrategioita liittyen raskauteen, äitiyteen ja vanhemmuuteen.	52 raskaana olevaa 14-19 vuotiasta värvättiin äitiysneuvolasta. 42 äitiä oli yksinhuoltajia.	Kvalitatiivinen pitkäaikainen tutkimus, joka sisälsi 22 perusteellista haastattelua ja kuusi fokusryhmä keskustelua. Haastattelut suoritettiin raskauden aikana ja kuuden viikon aikana synnytyksestä. Fokusryhmät pidettiin synnytyksen jälkeen ja ryhmiin jako tapahtui ikään perustuen alle 16 ja yli 16 -vuotiaisiin. Aineisto analysoitiin Grounded theory -analyysimenetelmällä		Kaikkiaan nuoret ilmoittivat enemmän ahdistusta, itsetunnon menetystä (raskaaksi tullessa), vaikeuksia saada taloudellista, moraalista ja materiaalista tukea vanhemmilta tai partnereilta ja terveydenhoitajien tuomitsemista, kun he yrittivät etsiä hoitoa terveysasemilta. Kolme nuorten äitien stressinkäsittelystrategiaa liittyen vanhemmuuteen ja raskauteen kuvattiin hyödynnettyinä mahdollisuuksina (menestys),	

			(ankkuroitu teoria).		haasteiden mukauttamisena (ennakointi ja selviytyminen) tai epäonnistumisena (epätoivoon vaipuminen) ja vaihtelivat siihen laajuuteen, että ne mahdollistivat nuoret tulemaan toimeen stressin kanssa.	
Schrag, Allison - Schmidt-Tieszen, Ada, 2014, USA Social Support Networks of Single Young Mothers	Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia nuorten naimattomien äitien sosiaalisen tukiverkoston luonnetta.	18 osallistujaa iältään 18–21-vuotta. Osallistujista 8 ei ollut parisuhteessa, 4 seurusteli ja 2 kertoi parisuhdetilanteensa olevan monimutkainen, 1 oli kihloissa ja 2 ei vastannut. Osallistujat olivat syrjäytyneiden kodittomien äitien ja heidän lapsien keskuksesta keskiläntisestä kaupungista USA:sta.	Kvalitatiivinen tutkimus. Tracyn ja Whittakerin sosiaalisen verkoston karttaa mukautettiin ja hyödynnettiin aineistonkeruussa. Osallistujat täyttivät sen, jonka jälkeen heiltä kysyttiin kysymyksiä perustuen Tracyn ja Whittakerin kolmeen erityyppiseen tukeen: konkreettinen ja henkinen tuki sekä neuvot. Tulokset analysoitiin jatkuvalla vertailevalla analyysillä.		1)Mitä enemmän henkistä tukea nuori äiti saa, sitä korkeammin nuoren äidin arvio itsestään vanhempana. 2)mitä enemmän konkreettista tukea nuoren oma äiti antaa, sitä matalampi evaluaatio tulos. 3)vahva korrelaatio tukiverkoston koon ja havaitun tuen tason välillä 4)teemat haastatteluisissa: jännite tuen tarpeen ja itsenäistymisen halun välillä, motivaatio, joka syntyy nuorille äideille suhteen kautta omaan lapseen, nuoren äidin perheeltä saadun tuen ristiriitainen luonne, lapsen isän tuen läsnäolon tai poissaolon vaikutukset, nuoren äidin oman äidin rooli tukisysteemissä, tukevien ihmissuhteiden puute ja	

					vaikutelmat, jotka nuorilla äideillä oli virallisista palveluista.	
Stiles, Anne Scott, 2005, USA Parenting Needs, Goals, & Strategies of Adolescent Mothers	Tavoitteena oli identifioida ja järjestää teiniäitien mieltämiä tarpeita, päämääriä ja strategioita.	Otos oli 5 18-vuotiasta äitiä. Äideistä neljä asui vanhempiensa luona ja yksi poikaystävänsä ja tämän vanhempien luona. He asuivat kaupungissa ja opiskelivat high schoolissa, eteläisessä osavaltiossa.	Kvalitatiivinen tutkimus. Aineisto kerättiin puolistrukturoiduilla haastatteluilla sekä ryhmätapaamisissa. Ryhmätapaamisten aineisto analysoitiin ryhmittelytekniikalla ja haastattelut analysoitiin modifioidulla monivaiheisella sisälönanalyysillä.	Luotettavuutta paransi kaksi erilaista tiedonkeruutelmää	1)Tuen tarve: lapseen liittyvää ja itseen liittyvää. Itseen liittyvä sisälsi taloudellista ja emotionaalista tukea. 2)Tiedon tarve: sekä itsestä ja lapsesta huolehtimisessa. Kasvatus, ravitsemus, terveyden/sairaanhoito. Self-care: halusivat tietää muodollisesta koulutuksesta, ihmissuhdetaidoista, stressin hallinnasta, itsekurista, raskauden ehkäisystä, talouden suunnittelusta ja ajanhallinnasta. 3)Päämääriä olivat onnellisuus, itsenäisyys ja ura 4)Strategioita olivat tukiryhmät, elämäntaitojen opetus, muodollinen koulutus ja työ. Kehitetty malli sisälsi nämä teemat	Isien osallistuminen lapsen elämään vaihteli 0-15 tunnin välillä viikossa

Pelkistys

Primääriaineisto	Pelkistetty aineisto
<p>1) The tension between wanting to be financially supported by family or friends and a desire for independence was evident. Melissa explains: "I don't feel financially supported at all. But that's understandable...I should be helping me (instead of someone else)...She (Melissa's mother) sends me money, clothes, whatever I need. I usually don't ask her for stuff cause I'm trying to be more independent." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 319.)</p> <p>Jännite halun saada taloudellista tukea vanhemmilta ja halun itsenäistymiseen välillä. Melissa selittää: "En tunne olevani taloudellisesti tuettu lainkaan. Mutta se on ymmärrettävää... Minun pitäisi auttaa itseäni (eikä muita)... Hän (Melissan äiti) lähettää minulle rahaa, vaatteita, mitä vain tarvitsen. Yleensä en pyydä häneltä asioita, koska yritän olla itsenäisempi."</p>	<p>1) Ristiriita taloudellisen tuen tarpeen ja itsenäistymispyrkimysten välillä</p>
<p>2) Candi's perceived concrete support was very high, yet she did not want to ask for it, because she wanted to be independent: "I don't have to be in here. I coulda move in with my best friend or one of them (someone else on the chart). But I'm grown. I'm tired of livin' with people. I'm grown. It time for me get back. Do what I need to do for me." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 319.)</p> <p>Candi koki saavansa paljon konkreettista tukea, jota hän ei kuitenkaan halunnut pyytää, koska halusi olla itsenäinen: "Minun ei tarvitse olla täällä. Voisin muuttaa parhaan ystäväni luokse tai jonkun luokse heistä (joku muu on the chart??). Mutta olen tullut aikuiseksi. Olen kyllästynyt asumaan ihmisten luona. Olen tullut aikuiseksi. Minun on aika palata. Tehdä, mitä minun on tehtävä itseni vuoksi."</p>	<p>2) Itsenäistymisen halun ja konkreettisen tuen tarpeen välinen ristiriita</p>
<p>3) Others placed family in the category of negative support. "--Family is very stressful to me. I feel when I'm on my own, there's so much more I can accomplish without people bringing me down... I feel a lot better (now that I'm at the shelter)." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 321.)</p> <p>Toiset luokittelivat perheen negatiivisen tuen antajaksi. "--Perhe stressaa minua. Tuntuu, että omillani on paljon enemmän, mitä voin saada aikaan kenenkään lannistamatta minua... Nyt tuntuu paljon paremmalta (nyt kun olen turvakodissa)."</p>	<p>3) Negatiivinen tuki</p>
<p>4) If the relationship with the mother was negative, it was usually with the birth mother. "We wishy-washy. One day we love each other the next day we call each other all types of b's...my Grandmamma my momma...I be tellin' (my birth mother) you can't tell me what to do cause you ain't nothin' but my big sister." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 321.)</p>	<p>4) Negatiivinen suhde omaan äitiin</p>

<p>Jos suhde äitiin oli negatiivinen, se oli yleensä sitä biologiseen äitiin. "Me jahkailemme. Yhtenä päivänä rakastamme toisiamme ja toisena päivänä haukumme...isoäitini on minun äitini...Minun on tapana sanoa (omalle äidilleni), että et voi kärkeä minua, mitä tehdä, koska et ole muuta kuin isosiskoni."</p>	
<p>5) "He's mentally abusive...Like he'll say horrible stuff. Like when I was pregnant...He said I would be a horrible mom...Now he still tells me I should've got an abortion and calls me crazy and all this stuff...He doesn't pay child support. I don't need him, and I don't need his money." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.)</p> <p>"Hän loukkaa minua henkisesti... Esimerkiksi sanomalla kauheita asioita. Kuten ollessani raskaana... Hän sanoi, että olisin kamala äiti... Nyt hän edelleen sanoo, että minun olisi pitänyt tehdä abortti ja haukkuu minua hulluksi ja kaikkea sellaista... Hän ei maksa elatusmaksua. En tarvitse häntä enkä hänen rahojaan."</p>	<p>5) Isän haluttomuus vanhemmuuteen</p>
<p>6) Others, like Shontel, wished the father of her children would be more involved: "I feel bad for myself cause (my child's father) don't do his part. (I wish he would) be a father. Help provide for them. Be in their life. Teach them." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 322.)</p> <p>Muut, kuten Shontel, toivoi, että lasten isä olisi enemmän mukana: "Tuntuu pahalta itseni vuoksi, koska (lapseni isä) ei huolehdi osuudestaan. (Toivoisin hänen) olevan isä. Auttaisi hankinnoissa heille. Olisi heidän elämässään. Opettaisi heitä."</p>	<p>6) Isän puutteellinen tuki lapsen elatuksessa ja kasvatuksessa</p>
<p>7) Daisy is trying to make her relationship work, but the father of her child still denies his paternity: "Now we're workin' on the whole DNA test...He is (her father.) He knows it. He just doin' that to hurt me. He's really not hurtin' me. He's hurtin' her in the process." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.)</p> <p>Daisy yrittää saada suhteen toimimaan, mutta lapsen isä yhä kieltää isyytensä: "Nyt hoidamme koko DNA-testin... Hän on (hänen isänsä). Hän tietää sen. Hän tekee sen vain satuttaakseen minua. Hän ei oikeasti satua minua. Hän satuttaa häntä (lasta) prosessissa."</p>	<p>7) Isän vanhemmuuden kieltäminen</p>
<p>8) The young mothers found themselves managing their problems and addressing their needs independently. Kezzia shares her experiences working with case managers: "They all right. I don't want to say they don't help but...they're just there if (we) need help. You have to do all the footwork and research and find out what you need and how to get it and go to them and they can probably assist or refer you or something...They send you out to do stuff. So they assist you ... I can actually do more on my own than they can do for me." (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.)</p> <p>Nuoret äidit huomasivat joutuvansa selvittämään ongelmansa ja osoittamaan tarpeensa itsenäisesti. Kezzia jakaa kokemuksensa</p>	<p>8) Kokemus itsenäiseen selviytymiseen painostamisesta</p>

<p>“tapaushoitajien” kanssa: “He ovat ok. En halua sanoa etteivätkö he auttaisi, mutta...he ovat saatavilla vain, jos tarvitsemme apua. Täytyy itse taiteilla ja ottaa selvää ja selvittää, mitä tarvitsee ja miten saada se ja mennä ehkä heidän tykö ja he voivat ehkä avustaa tai ohjata tai jotain... He passittavat tekemään asioita. Siten he avustavat... Voin itse asiassa tehdä enemmän omillani kuin mitä he tekevät minun hyväkseni.”</p>	
<p>9) Laurie wishes she had some extra encouragement, and had someone to talk with about parenting questions, “I’m trying to make some good choices... I ask my case manager (for help) sometimes. I usually just try to figure it out.” (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.)</p> <p>Laurie toivoo, että hänellä olisi enemmän rohkeutta ja joku, jonka kanssa jutella kysymyksistä vanhemmuudesta, “Yritän tehdä hyviä päätöksiä... Pyydän joskus (apua) tapaushoitajaltani. Yleensä yritän vain selvittää.”</p>	<p>9) Itsenäinen päätöksenteko ja avun tarve päätöksenteossa</p>
<p>10) Lilly does not trust her case manager: “I don’t trust any of these case managers. I just don’t. These people, I can’t see them...being genuinely trying to help someone. I just don’t see it...I’ve heard them discussing people and things going on. I would never try to discuss my business with them because I don’t want them discussing it. I hope (a therapist would be more confidential.)”</p> <p>Shontel has a similar view of her case manager, “I don’t say too much to her. She don’t know my kids’ names. She thinks she knows their names but she don’t. I tell her “Hi, how you doin.” I compliment her hair when she look nice.” (Schrag – Schidt-Tieszen 2014: 323.)</p> <p>Lilly ei luota tapaushoitajaansa: “En luota kehenkään tapaushoitajaan. En vain luota. Näitä ihmisiä, en voi nähdä heidän... aiodosti yrittävän auttaa jotakuta. En vain näe sitä... Olen kuullut heidän puhuvan ihmisistä ja asioista, mitä on meneillään. En koskaan yrittäisi puhua asioistani heidän kanssaan, koska en halua heidän puhuvan niistä. Toivon (terapeutin olevan luottamuksellisempi.)”</p> <p>Shontelilla on samantapainen näkemys tapaushoitajastaan, “En kerro hänelle paljoakaan. Hän ei tiedä lasteni nimiä. Hän luulee tietävänsä ne, mutta ei tiedä. Sanon hänelle “Hei, miten menee.” Kehun hänen hiuksiaan, kun hän näyttää hyvältä.”</p>	<p>10) Epäluottamus ammattilaisiin</p>
<p>11) Childcare support meant having someone to care for the child so the teen mother could attend school and her job. (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Tuki lapsen hoidossa tarkoitti sitä, että on joku, joka hoitaa lasta, jotta teiniäiti voi käydä koulua ja töissä.</p>	<p>11) Tuen puute lasten hoidossa</p>
<p>12) Four participants wanted the baby’s father to help care for the child but were unsuccessful in getting his consistent help. (Stiles 2005: 330.)</p>	<p>12) Isän tuki lapsen hoidossa</p>

<p>Neljä osallistujaa halusivat lapsen isän auttavan lapsen hoidossa, mutta eivät onnistuneet saamaan jatkuvaa apua.</p>	
<p>13) The teens wanted to know about immunizations, rashes, temperatures, and when to take the baby to the doctor. "That would be good. Like you know, about the skin allergies, eczema...would be beneficial to a person like me." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Teinit halusivat tietää rokotteista, ihottumasta, kuumeesta ja milloin viedä vauva lääkäriin. "Se olisi hyvä. Tiedäthän, ihoallergioista, ihottumasta... olisi suotuisaa minun kaltaiselleni henkilölle."</p>	<p>13) Riittämätön tieto vauvan hoidosta</p>
<p>14) Transportation support was a need for all the teen mothers. They discussed the need to have a car to take their baby to the doctor for well and sick care and to go to jobs: "[My baby] had been like real sick and needed a prescription filled and I had no ride." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Kaikkien teiniäitien tarve oli apu kyydeissä. He keskustelivat auton tarpeesta saadakseen vauvan lääkäriin terveyden- tai sairaanhoitoon ja päästäkseen töihin: "Vauvani oli ollut siis ihan todella sairas ja tarvitsi lääkemääräyksen ja minulla ei ollut kyytiä."</p>	<p>14) Liikkumismahdollisuuksien puute</p>
<p>15) All five needed financial support from government, families, and the father of the baby. One illustrated this need when she said, "more money, because I have to borrow—I mean he works but I still have to borrow money for diapers." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Kaikki viisi tarvitsivat taloudellista tukea valtiolta, perheiltä ja vauvan isältä. Yksi äiti havainnoillisti tarpeen sanomalla "enemmän rahaa, koska minun täytyy lainata - hän kyllä käy töissä, mutta silti minun täytyy lainata rahaa vaippoihin."</p>	<p>15) Rahan puute</p>
<p>16) "I need financial help... to take care of my baby because...it's kind of hard right now trying to go to work and then taking care of her." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>"Tarvitsen taloudellista tukea...hoitaakseni vauvaani, koska...on oikeastaan aika vaikeaa nyt yrittää käydä töissä ja hoitaa häntä."</p>	<p>16) Työn ja lapsen hoidon yhdistäminen</p>
<p>17) Emotional support was needed in the form of having someone who would listen without judging. One teen stated, "For me, talking to someone - having somebody to help you out with your problems - that would probably be my biggest need." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Henkistä tukea tarvittiin siten, että on joku, joka kuuntelisi tuomitsematta. Yksi teini sanoi, "Minulle puhuminen jollekulle - saada joku, joka auttaa ongelmissa - se on ehkä suurin tarpeeni."</p>	<p>17) Henkisen ja konkreettisen tuen puute</p>
<p>18) The teens needed knowledge about discipline, nutrition, and</p>	<p>18) Riittämätön tieto lap-</p>

<p>heath/illness care. "I think it is pretty good for us...how y'all tell us and show us how to take care of a baby and how to discipline a child without whopping them...." (Stiles 2005: 330.)</p> <p>Teinit tarvitsivat tietoa kurituksesta, ravitsemuksesta ja terveyden/sairaanhoidosta. "Mielestäni on melko hyvä meille... kuinka te kaikki kerrotte ja näytätte meille, miten vauvaa hoidetaan ja kuinka kasvattaa lasta piiskaamatta..."</p>	sen kasvatuksesta
<p>19) Self-care knowledge meant that they wanted to know more about formal education, relationship skills, stress management, self-discipline, birth control, financial planning, and time management. All mothers expressed the need for formal education. (Stiles 2005: 330-331.)</p> <p>Tieto itsehoidosta tarkoitti, että he halusivat tietää enemmän koulutuksesta, parisuhdetaidoista, stressin käsittelystä, itsekurista, raskaudenehkäisystä, talouden suunnittelusta ja ajankäytön hallinnasta. Kaikki äidit ilmaisivat tarpeensa koulutukseen.</p>	19) Riittämätön tieto parisuhdetaidoista, stressin käsittelystä, itsekurista, raskaudenehkäisystä, talouden suunnittelusta, ajankäytön hallinnasta ja koulutuksesta sekä tarve koulutukseen
<p>20) Several teens mentioned their lack of patience at times. They expressed a need to learn about how to handle their own stress. (Stiles 2005: 331.)</p> <p>Moni teini mainitsi kärsivällisyyden puutteen aika ajoin. He ilmaisivat tarpeensa oppia stressin käsittelyä.</p>	20) Puutteelliset stressin käsittelytaidot
<p>21) Financial planning was another need. One teen expressed concern about how some teen mothers make ends meet, "because most folks, they like steal money and all that stuff to take care of their baby - and do drugs and all that stuff, just to take care of their baby." (Stiles 2005: 331.)</p> <p>Rahatalouden suunnittelu oli yksi tarve. Yksi teini osoitti huolensa siitä, miten jotkut teiniäidit tulevat toimeen, "koska useimmat, he esimerkiksi varastavat rahaa ja kaikkea sellaista hoitaakseen vauvaansa - ja välittävät huumeita ja kaikkea sellaista vain hoitaakseen vauvaansa."</p>	21) Puutteelliset taidot rahatalouden suunnittelussa
<p>22) Time management was another need. Despite their desire to get good grades and graduate, they sometimes had to miss school. "I mean it's kind of hard to go to school and take care of your baby, sometimes when your baby gets sick you miss school and it kind of messes you up." (Stiles 2005: 331.)</p> <p>Ajankäyttö oli toinen tarve. Huolimatta heidän toiveistaan saada hyviä arvosanoja ja valmistua, heidän oli joskus oltava poissa koulusta. "Tarkoitan, että on tavallaan aika rankkaa käydä koulussa ja hoitaa vauvaa, joskus kun vauva sairastuu ja joutuu olemaan poissa koulusta ja se tavallaan sotkee kaiken."</p>	22) Puutteelliset taidot ajankäytön suunnittelussa
<p>23) "If we all sat around and talked about what we go through daily with our children we will find that we have things in common and we not the only ones going through this—and once we find</p>	23) Vertaistuen tarve

<p>that out then we can learn how to deal with it.” (Stiles 2005: 332.)</p> <p>“Jos kaikki me istuskelisimme ja keskustelisimme, mitä käymme läpi päivittäin lastemme kanssa, huomaamme, että meillä on yhteisiä asioita emmekä ole ainoita, jotka käyvät tämän läpi - ja kun huomaamme sen, opimme, kuinka selvitä siitä.”</p>	
<p>24) “this parenting group [the future support group] we will be learning and communicating, sharing our thoughts and everything, it’s a step beyond the parenting class—and I think it will be good to have peers with children so you won’t feel like you are the only one.” (Stiles 2005: 332.)</p> <p>“Tämä vanhemmuusryhmä [tulevaisuuden tukiryhmä] me opimme ja kommunikoidimme, jaamme ajatuksiamme ja kaikkea, se on askel perhevalmennusta ylemmäksi - ja mielestäni on hyvä olla vertaisia, ettei tunne olevansa ainoa.”</p>	24) Vertaistuen tarve
<p>25) Professional support was also very important to them. They commented on having many unanswered questions about teething, rashes, temperatures, and immunizations and did not know whom to ask.--“My mom, she didn't know exactly; she didn't have a book to go by to raise us and we don't have a book to go by either, so I can't go to her to ask questions about and I need somebody to ask my questions to.” (Stiles 2005: 332.)</p> <p>Ammattihenkilöiden tuki oli myös tärkeää heille. He kertoivat monista vastaamattomista kysymyksistä liittyen hampaiden hoitoon, ihottumiin, kuumeseen ja rokotteisiin ja eivät tieneet keneltä kysyä.--“Äitini, hän ei tiennyt tarkkaan; hänellä ei ollut kirjaa, jonka mukaan kasvattaa meidät eikä meillä ole myöskään, joten en voi mennä hänen tykö kysymään mistään ja tarvitsen henkilön, jolta kysyä kysymykseni.”</p>	25) Tarve ammattihenkilön tukeen
<p>26) When they spoke of support from the child's father, they were not referring just to financial support, but also to emotional support and time with the child. In most cases, they wanted the father to be actively involved in raising their child and for him to be invited to the support group. (Stiles 2005: 332.)</p> <p>Kun he puhuivat lapsen isältä saadusta tuesta, he eivät viitanneet vain taloudelliseen tukeen, vaan myös henkiseen tukeen ja lapsen kanssa vietettyyn aikaan. Suurimmassa osassa tapauksista he halusivat lapsen isän olevan aktiivisesti mukana lapsen kasvatuksessa ja että hänet kutsuttaisiin tukiryhmään.</p>	26) Tarve isän henkiseen tukeen ja lapsen kanssa vietettyyn
<p>27) One example of self-care was stress management: “I like learning things, but when you are tired and stressed out about other things other than school, like stress from not getting enough sleep or my family problems, stuff like that, it is hard. That is the only problem I have.” (Stiles 2005: 332.)</p> <p>Yksi esimerkki itsehoidosta oli stressin käsittely: “Pidän asioiden oppimisesta, mutta kun on väsynyt ja stressaantunut muista</p>	27) Puutteelliset taidot stressin käsittelyssä

<p>asioista kuin koulusta, kuten liian vähäisestä unesta tai perheongelmista, se on rankkaa. Se on ainoa ongelmani.”</p>	
<p>28) They suggested wanting to learn how to complete a college application and about career options. “I don’t know yet [what I want to do] but I know I want to go to college because the more you learn the more you earn.” (Stiles 2005: 332-333.)</p> <p>He viittasivat haluun oppia, miten korkeakouluhaku tapahtuu ja ammattivaihtoehtoista. “En tiedä vielä [mitä haluan tehdä], mutta haluan varmasti ammattikorkeakouluun, koska mitä enemmän opit, sitä enemmän tienaat.”</p>	<p>28) Riittämätön tieto jatko-opiskelumahdollisuuksista ja ammattivaihtoehtoista sekä tulevaisuudennäkömät</p>
<p>29) Sometimes this involves making sacrifices. This adolescent mother explained how she had to do without. “It’s hard, diapers and wipes. I can’t buy nothing for myself no more.” (Dworsky – Meehan 2012: 2119.)</p> <p>Joskus se vaatii uhrauksia. Tämä nuori selitti, kuinka hän tuli toimeen ilman. “Vaikeaa on, vaipat ja pyyheliinat. En voi ostaa itselleni enää mitään.”</p>	<p>29) Taloudelliset uhraukset vauvan hoidon hyväksi</p>
<p>30) Study participants wanted to be good mothers, but most readily acknowledged that they were still learning how to parent. The comments of this adolescent mother were typical: “I could improve and enhance my parenting skills more like maybe stop so much screaming and learn to cope with them in different ways.” (Dworsky – Meehan 2012: 2119-2120.)</p> <p>Tutkimuksen osallistujat halusivat olla hyviä äitejä, mutta helpoimmin tunnustivat edelleen opettelevansa, kuinka olla vanhempi. Nuorten äitien kommentit olivat tyyppillisiä: “Voisin kehittää ja parantaa kasvatustaitojani enemmän ehkä lopettamalla niin paljon huutamisen ja opettelemalla jaksamaan heidän kanssaan erilaisin keinoin.”</p>	<p>30) Vanhemmuuden taitojen kehittäminen</p>
<p>31) Like this young woman, several identified their lack of patience as a problem. “I had no patience as a parent. No patience whatsoever.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Kuten tämä nuori nainen, monet kuvailivat ongelmakseen kärsivällisyyden puutteen. “Minulla ei ollut kärsivällisyyttä vanhempaina. Ei lainkaan.”</p>	<p>31) Kärsivällisyyden puute vanhemmuudessa</p>
<p>32) “He’ll do something that would just like over the extreme and I’ll be screaming, screaming, screaming and he’ll be sitting there.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>“Hän tekee jotain, mikä vain menee yli äyräiden ja minä huudan, huudan, huudan ja hän vain istuu siinä.”</p>	<p>32) Kärsivällisyyden menetys vanhemmuudessa</p>
<p>33) Several of the adolescent mothers talked about using physical punishment to discipline their child(ren). “So if I didn’t ever come up here...I would probably like grab him behind his neck</p>	<p>33) Fyysiset rangaistukset lapsen kasvatuksessa</p>

<p>and just like shake him and like stop it, you stop it.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Useat nuorista äideistä kertoivat rankaisevansa fyysisesti kurittaakseen lastaan/lapsiaan. “Joten, jos en olisi koskaan tullut tänne...luultavasti vain ottaisin häntä niskan takaa ja vain ravistelisin ja käskisin lopettamaan.”</p>	
<p>34) “They understand the mother role here...that was like the main thing helping us...help to teach us other ways to discipline our children or other ways that we know.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>“Täällä ymmärretään äitirooli...se oli ehkä pääasia, joka auttoi meitä...auttoi opettamaan meille muita tapoja kurittaa lapsiamme tai muita kuin tuntemiamme tapoja.”</p>	<p>34) Aikuisen antama ohjaus lapsen kasvatuksessa</p>
<p>35) That said, some young women still resorted to physical punishment when nothing else seemed to work. One adolescent mother described a recent incident: “I don't always have to hit her. Sometimes I do because she doesn't listen. In my eyes I can't keep talking to her cause she just looks at me, like ok I'm going still do it and you're not going do nothing about it. Pop her in the leg, like last night she didn't want to go to sleep...leave that alone, she was pulling all on the chains upstairs on the dresser, snatching stuff off the rail, being bad and I was like stop doing that...so I popped her in her leg and she went to sleep in like three seconds.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Siitä huolimatta jotkut äidit yhä turvautuivat fyysiseen rangaistukseen, kun mikään muu ei näyttänyt auttavan. Yksi nuori äiti kuvaili hiljattaista tapahtumaa: “Ei minun aina tarvitse häntä lyödä. Joskus lyön, koska hän ei tottele. Silmissäni en voi jatkaa puhumista hänelle, koska hän vain katsoo minua tyyliillä: okei aion kuitenkin tehdä sen ja et voi tehdä mitään sen eteen. Pamautan häntä jalkaan kuten eilen illalla hän ei halunnut mennä nukkumaan... puhumattakaan siitä, että hän ----???, oli tuhma ja minä olin tyyliin lopeta tuo... joten pamautin häntä jalkaan ja hän meni nukkumaan tyyliin kolmessa sekunnissa.”</p>	<p>35) Fyysisten rangaistusten välttäminen lapsen kasvatuksessa</p>
<p>36) Study participants observed that becoming a mother had forced them to “grow up” long before their peers. Although they did not necessarily regret the choices they had made, they were aware of the consequences of their decisions. This sentiment was best expressed by these two adolescent mothers: “When you want to party and can't because you gotta be home at a certain time during the week.” “I'm young and I do think that if I didn't have her I could be doing this and that and partying.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Osallistujat huomauttivat, että äidiksi tulo oli pakottanut heidät “kasvamaan aikuiseksi” kauan ennen ikätovereita. Vaikka he eivät välttämättä katuneet tehneitään päätöksiä, he olivat tietoisia niiden seurauksista. Nämä kaksi nuorta äitiä ilmaisivat par-</p>	<p>36) Kokemus aikuistumisesta liian varhain</p>

<p>haiten tämän asenteen: “Kun halua bilettää, mutta ei voi, koska kotona tulee olla tiettyyn aikaan viikolla.” “Olen nuori ja luulen, että jos minulla ei olisi häntä, voisin tehdä yhtä sun toista ja bilettää.”</p>	
<p>37) As much as they loved their children, nearly all of the study participants agreed that being a parent is a tough job, especially for adolescent mothers who are straddling two worlds. In the words of one young woman:”Cuz you’re trying to be an adult; then you’re trying to be seventeen.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Vaikka kuinka paljon he rakastivat lapsiaan, melkein kaikki osallistujat olivat sitä mieltä, että vanhempana olo on rankka homma, erityisesti nuorille äideille, jotka ovat kahdessa maailmassa. Yhden nuoren naisen sanoin: “Koska yrität olla aikuinen; samalla, kun yrität olla 17-vuotias.”</p>	<p>37) Aikuisuuden ja nuoruuden yhdistäminen</p>
<p>38) Many talked about feeling stressed or tired and “needing a break.” This is how two adolescent mothers described the challenges they faced: “But, it’s just challenging just because sometimes I’ve fed her, changed her and make sure she is ok. But she is still crying and I don’t know what’s wrong so I just got to sit there and calm her.”--“When I’m really, really tired and he doesn’t want to go to sleep, or when he wakes up in the middle of the night...I have to get and put him back to sleep...so that’s challenging especially when I have to be at work at 8:30 in the morning. It’s very challenging.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Moni puhui olevansa stressaantunut tai väsynyt tai tarvitsevansa lepoa. Kaksi nuorta äitiä kuvailivat haasteitaan näin: “Mutta on vain haastavaa, koska joskus ruokittuani hänet, vaihtanut vaipat ja varmistanut, että hän on kunnossa. Mutta silti hän itkee ja en tiedä, mikä on vialla, joten vain istun ja rauhoittelen häntä.” “Kun olen tosi, tosi väsynyt ja hän ei halua mennä nukkumaan tai kun hän herää keskellä yötä...minun täytyy nousta ja nukuttaa hänet taas...niin se on haastavaa varsinkin kun minun täytyy olla töissä 8:30 aamulla. Se on todella haastavaa.”</p>	<p>38) Stressi ja väsymys</p>
<p>39) Several factors probably contributed to their stress. First and foremost was their lack of financial resources. As one young woman explained: “I didn’t have anything for the baby. I didn’t have no money, no resources...I didn’t have nothing...period.” (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Moni asia ehkä edisti heidän stressiään. Ensimmäkin ja ennen kaikkea oli heidän taloudellisten resurssien puute. Kuten yksi nuori äiti selitti: “Minulla ei ollut vauvalle mitään. Ei ollut rahaa, ei resursseja...ei ollut mitään...piste.”</p>	<p>39) Rahan ja taloudellisten resurssien puute</p>
<p>40) Like this young woman, several questioned how they would meet their children’s basic needs: “But, challenging is basically taking care of them both, trying to provide. How are you going to provide for them as far as money and stuff?” (Dworsky – Meehan</p>	<p>40) Taloudellisten resurssien puute</p>

<p>2012: 2120.)</p> <p>Kuten tämä nuori nainen, monet kyselivät, kuinka he voisivat täyttää lapsiensa perustarpeet: "Haastavaa on yleisesti ottaen heidän kummankin hoitaminen, yrittää elättää. Kuinka aiot elättää heitä mitä tulee rahaan ja sellaiseen?"</p>	
<p>41) Juggling school, work and childcare was another major source of stress, as these two quotes suggest: "I left my mother's house without having anywhere to go...it took really for me try to figure out what is my next step and try to get my GED because I hadn't finished high school when I came here. And try to figure out how I was going to get a job and finish my education and try to take care of my daughter." "So I would have to go out west and take her [daughter to day care] and then come back north to work and then try to get to school. It was just a lot so I just got my GED." (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Tasapainottelu koulun, työn ja lapsen hoidon oli toinen suuri stressin aiheuttaja kuten nämä kaksi siteerausta antavat ymmärtää: "Lähdin äitini luota ilman paikkaa, johon mennä...oli todella haastavaa yrittää selvittää, mikä seuraava askeleeni olisi ja yritetään saada GED, koska en ollut suorittanut lukiota tullessani tänne. Ja yrittää selvittää, kuinka saisin töitä ja koulun suoritettua ja yrittää hoitaa tyttärentäni." "Joten minun on täytynyt mennä länteen ja viedä [tytär päivähoitoon] ja sitten tulla takaisin pohjoiseen töihin ja sitten selvittää kouluun. Se oli vain niin paljon, että hankin GED:n."</p>	<p>41) Ajan puute</p>
<p>42) Some of the young women admitted that there were times when they felt like giving up. It was their children that made them persevere. This is how one adolescent mother put it: "You know, even though I feel like giving up or whatever...I look at my children and I can't give up because they need me to help them survive and give them support they need." (Dworsky – Meehan 2012: 2120.)</p> <p>Jotkut nuorista äideistä myönsivät, että on aikoja, jolloin he olisivat halunneet luovuttaa. Heidän lapsensa saivat heidät jatkaamaan sinnikkäästi. Yksi nuori äiti sanoi asian näin: "Tiedäthän, vaikka tuntuu, että haluaisin luovuttaa tai silleen...katson lapsiani ja en voi luovuttaa, koska he tarvitsevat minua selviytyäkseen ja annan heille heidän tarvitsemansa tuen."</p>	<p>42) Henkinen jaksaminen ja arjesta selviytyminen</p>
<p>43) They were described as irresponsible young men who could not be counted on. This adolescent mother's situation was typical: "He said he would go buy pampers, and he would do this and that but he never did it. He would always talk up about what he was going do but never did." (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Heitä kuvailtiin vastuuttomiksi nuoriksi miehiksi, joihin ei voinut luottaa. Tämän nuoren tilanne oli tyypillinen: "Hän sanoi osta-</p>	<p>43) Isän vastuuttomuus</p>

<p>vansa vaippoja ja tekevänsä sitä ja tätä, mutta ei hän koskaan tehnyt. Hän aina kehui asioista, joita tekisi, mutta ei koskaan tehnyt.”</p>	
<p>44) One young woman explained how her children's father refused to support their children because their relationship had ended. “We don't have a good relationship because he feels that, because I have two children, he feels that I should take on the responsibility of the kids or whatever because we are not together. He is just a dead beat.” (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Yksi nuori nainen selitti, kuinka lapsen isä kieltäytyi tukemasta heidän lapsiaan, koska heidän parisuhteensa oli päätynyt. “Meillä ei ole hyvää suhdetta, koska hän kokee, että koska minulla on kaksi lasta, minun olisi otettava vastuu lapsista tai jotain, koska emme ole yhdessä. Hän on vain tyhjäntoimittaja.”</p>	44) Isän vastuuttomuus
<p>45) Almost all of these adolescent mothers were parenting alone. “My baby daddy never helped me...it was just me and [my son].” (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Melkein kaikki nämä nuoret äidit olivat yksinhuoltajia. “Vauvani isä ei koskaan auttanut minua...olimme kaksin poikani kanssa.”</p>	45) Isän puutteellinen tuki
<p>46) Some had even begun to think of themselves as their child(ren)'s only parent. From their perspective, “father” was not something the young men deserved to call themselves. That is what had happened in the case of this young woman: “And he was like it's our baby, it's my daughter too, I said it's not your daughter it's just mine. You don't play the role of father in her eyes. I have to ask you to step up.” (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Jotkut olivat jopa alkaneet ajatella olevansa lapsensa ainoita vanhempia. Heidän näkökulmastaan nuoret miehet eivät ansainneet tulla kutsutuiksi “isinä”. Tämän nuoren tapauksessa oli tapahtunut näin: “Ja hän oli tyylin: se on meidän vauva, se on minun tyttäreni myös, minä sanoin, ettei se ole sinun tyttäresi, se on vain minun. Et edusta isän roolia hänen silmissään. Minun on pyydettävä sinua ottamaan rooli.”</p>	46) Epäluottamus isän vanhemmuutta kohtaan
<p>47) Another adolescent mother had become so incensed with this irresponsible behavior that she denied the father access to his child: “I was mad at him for a while and I just got over it and told him he couldn't see my baby. Because I gave him a lot of chances to take care of her and help but he never did.” (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Toinen nuori äiti oli niin raivoissaan tästä vastuuttomasta käytöksestä, että esti isän pääsyn lapsensa luokse: “Olin vihainen hänelle jonkin aikaa ja pääsin sen yli ja kerroin hänelle, ettei hän voi nähdä lastani. Koska annoin hänelle monta mahdollisuutta hoitaa häntä, mutta hän ei koskaan hoitanut.”</p>	47) Isän vastuuttomuus

<p>48) In addition to failing to provide support, the young men were often characterized as poor role models. "I don't like him because I say the true person that he was, when he turned 21 he got in the habit of always drinking and smoking. He doesn't want to do anything with his life. I can't have my baby around nobody like that, so I just can't let my baby see that." (Dworsky – Meehan 2012: 2121.)</p> <p>Tuen tarjoamisessa epäonnistumisen lisäksi nuoria miehiä pidettiin usein huonoina esikuvina. "En pidä hänestä, koska kun hän täytti 21 vuotta, hän alkoi juomaan ja polttaa. Hän ei halua tehdä elämällään mitään. En voi antaa lapseni olla kenenkään sellaisen lähistöllä, joten en vain voi antaa lapseni nähdä sellaista."</p>	<p>48) Isän antama huono esikuva lapselle</p>
<p>49) Muutokset huomasi eniten siinä, että ei pystynyt tekemään aina sitä mitä halusi, kuten menemään salille tai kävelemään, ainakaan ilman lasta. Ulos lähteminen vaati paljon suunnittelua etukäteen. Lapsen kanssa eläessä ja erityisesti jos on yksinhuoltaja, ei voi spontaanisti asioita toteuttaa lähes ollenkaan. (Gustafsson 2013: 35.)</p>	<p>49) Ajanhallinnan taidot ja uhrautuminen lapsen vuoksi</p>
<p>50) Negatiiviseksi asiaksi nuoret äidit kokivat ulkopuolisten ihmisten sekä yhteiskunnan yleisen suhtautumisen heihin. Raskainta oli Virven mukaan pelko tulla tuomituksi ja aliarvioiduksi. (Gustafsson 2013: 37.)</p>	<p>50) Yhteiskunnan suhtautuminen</p>
<p>51) Saran raskaus oli suunniteltu ja toivottu, mutta parisuhde lapsen isään päättyi hieman lapsen syntymän jälkeen. Välit lapsen isään ovat hyvät ja kaikki lapsen asioihin liittyvä oli saatu sovittua. Lapsi tapasi isäänsä säännöllisesti. "Se vastuun määrä yllätti silti". -Sara (Gustafsson 2013: 38.)</p>	<p>51) Yksinhuoltajan vastuu</p>
<p>52) Välillä on tietenkin rankkaa olla nuori äiti (niin kuin välillä on vanhemmillakin äideillä rankkaa ja väsymystä), ja varsinkin yksinhuoltaja, mutta en vaihtaisi tätä ikinä mihinkään, enkä ole missään vaiheessa ajatellutkaan niin, vaikka kuinka väsynyt ja turhautunut olisin ollut. – Milla (Gustafsson 2013: 38).</p>	<p>52) Nuoren äidin yksinhuoltajuus</p>
<p>53) Erityisen haastavana nuoret äidit kokivat taloudelliset asiat, yksinhuoltajuuden sekä luonnollisten verkostojen puuttumisen tai niiden maantieteellisen etäisyyden. Verkostot näyttäytyivät nuorten äitien kirjoituksissa erittäin ratkaisevana tekijänä siinä, miten he jaksoivat lapsen kanssa. (Gustafsson 2013: 38.)</p>	<p>53) Taloudelliset asiat, yksinhuoltajuus sekä tuki- verkostojen puuttuminen tai niiden maantieteellinen etäisyys</p>
<p>54) Taloudellisesti pärjäämme ihan hyvin, ylimäärästä ei jää mutta myöskään ei tarvitse keneltäkään rahaa pyydellä. – Sara (Gustafsson 2013: 39).</p>	<p>54) Taloudellinen tiukkuus</p>
<p>55) Piia toivoi olevansa valmis joskus uuteen parisuhteeseen ja sen jälkeen myös mahdollisesti saavansa sisaruksia lapselleen (Gustafsson 2013: 40).</p>	<p>55) Epävarmuus uusista parisuhteista</p>
<p>56) In many cases, the adolescents reported avoiding the demands of their new role as a parent and, instead, relied on their mother or grandmother to assume primary responsibility for the</p>	<p>56) Vanhemmuuden vastuun välttely</p>

<p>care of their infant (DeVito 2010: 29).</p> <p>Useasti nuoret raportoivat vältelleensä uuden roolin tuomaa vastuuta vanhempana, ja sitä vastoin luottivat oman äitinsä ja isoäitinsä ottavan ensisijaisen vastuun heidän vastasyntyneen hoidosta.</p>	
<p>57) The adolescent mothers in the study often described having a lack of knowledge in how to care for their newborn (DeVito 2010: 29).</p> <p>Useat tutkimuksen nuoret äidit kuvailivat, että he eivät tiedäneet kuinka hoitaa vastasyntynyttä.</p>	<p>57) Kokemattomuus vauvan hoidossa</p>
<p>58) Many of the adolescent mothers' narrative comments revealed a sense of confusion about how to care for their newborn and the need for direction and guidance (DeVito 2010: 29).</p> <p>Useiden nuorten äitien vuolassanaisista kommentteista tuli ilmi hämmennys siitä, kuinka hoitaa vastasyntynyttä sekä tarvetta ohjaukselle ja neuvoille.</p>	<p>58) Vauvan hoidon ohjauksen ja neuvonnan tarve</p>
<p>59) Many adolescent mothers in the study described their difficulty in adjusting to the role and routine demands of being a new mother. They felt frustrated with having to spend all of their time in caring for their infant. (DeVito 2010: 29.)</p> <p>Monet tutkimuksen nuorista äideistä kuvailivat heidän vaikeutensa sopeutua äitiyden rooliin ja rutiineihin. He tunsivat turhautuvansa joutuessaan viettämään kaiken aikansa vastasyntyneen hoitoon.</p>	<p>59) Äitiyteen sopeutuminen ja ajanhallinta</p>
<p>60) Due to the demands of tending to the needs of their newborn, the adolescent mothers often reported feeling alone, isolated, and abandoned by friends in their usual peer group. They described how, after becoming pregnant and a parent, they had nothing in common with their previous adolescent peer group. (DeVito 2010: 29-30.)</p> <p>Vastasyntyneen tarpeiden huolehtimisen vuoksi nuoret äidit usein raportoivat tuntevansa olonsa yksinäiseksi, eristyneiksi ja ystävien hylkäämiksi heidän tavallisten ikätoveriensa keskuudessa. He kertoivat kuinka usein raskaaksi ja vanhemmaksi tulemisen jälkeen, heillä ei ollut mitään yhteistä heidän aikaisemman nuoruuden ikäryhmien kanssa.</p>	<p>60) Yksinäisyys ja eristyneisyys</p>
<p>61) The adolescent mothers reported they often felt physically and emotionally overwhelmed by the unexpected demands of their role as a new parent (DeVito 2010: 30).</p> <p>Nuoret äidit raportoivat, että he usein tunsivat fyysisesti ja henkisesti ylikuormittuneiksi vanhemman rooliin tuomien odottamattomien vastuiden vuoksi.</p>	<p>61) Vanhemmuuden vastuun ylikuormittavuus henkisesti ja fyysisesti</p>

<p>62) Many of the adolescent mothers in the study described how, prior to becoming pregnant and having their baby, they had a positive view of parenthood and believed having sex and sharing a baby would strengthen their relationship with the father of their child (DeVito 2010: 30).</p> <p>Tutkimuksessa monet nuorista äideistä kuvailivat, kuinka ennen raskautta ja vauvan saamista heillä oli positiivinen kuva vanhemmuudesta ja uskoivat, että seksi ja yhteinen lapsi vahvistaisivat heidän suhdettaan lapsen isään.</p>	<p>62) Epärealistinen kuva parisuhteesta ja vanhemmuudesta</p>
<p>63) However, several adolescent mothers reported that during and after pregnancy and birth, their relationship with the father of their infant did not meet their expectations. In many cases, the father became less involved in the relationship during the 4-to-6-week postpartum period, and the adolescent mothers did not feel as secure in the relationship as they had hoped they would feel. In other cases, the father ended the relationship. For some of the mothers, the father remained in their lives during the 4-to-6-week postpartum period, but he often did not provide consistent emotional and financial support. (DeVito 2010: 30.)</p> <p>Kuitenkin, useat nuoret äidit raportoivat raskauden aikana ja raskauden ja synnytyksen jälkeen, että heidän suhteensa vastasyntyneen isään ei vastannut heidän odotuksiaan. Useissa tapauksissa isän osallistuminen suhteessa väheni syntymän jälkeen 4-6 viikkojen aikana, ja nuoret äidit eivät tunteneet itseään yhtä varmoiksi suhteessa kuin olivat toivoneet. Muissa tapauksissa isä päätti suhteen. Joillakin äideillä isä pysyi heidän elämässään 4-6 viikkoa synnytyksen jälkeen, mutta he eivät useinkaan antaneet yhtenäistä tunnepitoista ja taloudellista tukea.</p>	<p>63) Odotukset parisuhteelta</p>
<p>64) Many of the adolescent mothers claimed they were aware of the benefit of completing their education or finding employment, but they did not describe any definite plans for the future (DeVito 2010: 30).</p> <p>Monet nuorista äideistä väittivät tiedostavansa koulutuksen loppuun suorittamisen ja töiden löytämisen hyödyistä, mutta he eivät kuvailleet yhtään tarkkoja suunnitelmia tulevaisuudelle.</p>	<p>64) Tulevaisuuden suunnitelmien puute</p>
<p>65) Bivariate analyses of the overall sample revealed that depressive symptoms were inversely associated with social support at all-time points. In addition, baseline CES-DC scores were positively correlated with mother's age, and negatively correlated with support (income, child care) from baby's father or partner. (Brown – Harris – Woods – Buman – Cox 2011: 897.)</p> <p>Kaksoismuuttuja analyysissä kokonaisotannasta paljastui, että masennus sairaudet olivat käänteisesti verrannollisia sosiaaliseen tukeen kaikkina ajankohtina. Sen lisäksi, perustason CES-DC tulokset korreloivat positiivisesti äidin ikään ja negatiivisesti tukeen (tulot, lastenhoito) vauvan isältä tai kumppanilta.</p>	<p>65) Sosiaalisen tuen tarve erityisesti isältä</p>

<p>66) In examining the demographics of the groups stratified by baseline CES-DC score, we found that those with lower scores had significantly higher rates at baseline of receipt of social support from their baby's father and his family compared to those with higher CES-DC scores (Brown – Harris – Woods – Buman – Cox 2011: 897).</p> <p>Perustason CES-DC tuloksien ryhmien väestötilastoja tutkiessa, löysimme, että vähemmän pisteitä saaneilla oli merkittävästi korkeammat perustason tulokset vauvan isän ja isän perheen antamasta sosiaalisesta tuesta, verrattuna heihin, jotka saivat enemmän pisteitä CES-DC:ssä</p>	<p>66) Isän ja isän perheen antaman tuen tarve</p>
<p>67) Unfortunately, some boyfriends/partners were reportedly unwilling to admit paternity. This was a major source of stress to the adolescent mother-- (Kaye 2008: 3.)</p> <p>Valitettavasti jotkut poikaystävä/partnerit olivat saatujen tietojen mukaan haluttomia myöntämään vanhemmuutensa. Se oli suuri stressin aihe nuorelle äidille.</p>	<p>67) Isän haluttomuus tunnustaa isyytensä</p>
<p>68) In others, the adolescents satisfaction was reduced by coexisting burdens such as waking up to nurse the baby, having no assistance with looking after the baby, or rebuke by health workers, relatives and even strangers who disapproved of adolescent pregnancy in particular or adolescent sexual relationships in general. Some felt that most people they interacted with considered them unsuitable to be parents by virtue of their age, and experienced. (Kaye 2008: 4.)</p> <p>Toisilla nuorten tyytyväisyyttä vähensivät taakat kuten herääminen hoitamaan vauvaa, ohjauksen puute vauvan hoidossa tai terveydenhoitajien, sukulaisten ja jopa tuntemattomien ihmisten nuhteet, jotka eivät erityisesti hyväksyneet nuorten raskauksia tai nuorten seksuaalisia suhteita yleensä. Joillakin oli tunne, että suurin osa ihmisistä, joiden kanssa he olivat tekemisissä, pitivät heitä kelvottomina vanhemmiksi heidän ikänsä ja kokemuksensa takia.</p>	<p>68) Vauvan hoitamisen taakka, ohjauksen puute sekä tuomituksi tuleminen</p>
<p>69) In focus groups discussions, adolescents felt they got inadequate social, moral, material and financial support from their relatives or their partners, and health workers were singled out as a group that has negative attitudes to pregnant adolescents and mothers (Kaye 2008: 4).</p> <p>Fokusryhmien keskusteluissa, jotkut nuoret tunsivat saavansa riittämätöntä sosiaalista, moraalista, materiaalista ja taloudellista tukea sukulaisilta tai vanhemmilta. Terveystenhoitajia pidettiin ryhmänä, jolla oli negatiivisia asenteita raskaana oleviin nuoriin ja äitiin.</p>	<p>69) Riittämätön tuki läheisiltä sekä terveydenhoitajien negatiivinen asenne</p>
<p>70) Some participants felt nearly overwhelmed by the heavy burden of stigma due to the adolescent pregnancy and were just struggling to survive. Such adolescents expressed regrets that</p>	<p>70) Nuoren äitiyden stigma</p>

<p>pregnancy reduced their opportunities in life, and regretted the decision to get into relationships, conceive or go into motherhood at an early age. (Kaye 2008: 4.)</p> <p>Osa osallistujista kokivat lähes ylikuormittuneiksi nuoren raskauden tuoman stigman kantamisesta ja kamppailivat selvitäkseen. Nämä nuoret ilmaisivat katumusta siitä, että raskaus vähensi heidän mahdollisuuksiaan elämässä, katuivat päätöstään aloittaa suhde, tulla raskaaksi tai ryhtyä äidiksi nuorella iällä</p>	
<p>71) For some adolescents in the focus groups, their view of motherhood and childrearing were negative and to some extent could be described as "hostile". Hostile childrearing attitudes contributed to increased stress in the adolescent mothers. (Kaye 2008: 4.)</p> <p>Joidenkin fokusryhmän nuorten näkemys äitiydestä ja lapsen kasvatuksesta oli negatiivinen ja näkemystä voisi kuvailla johonkin laajuuteen asti vihamieliseksi. Vihamieliset lapsenkasvatusasenteet myötävaikuttivat stressin lisääntymistä nuorilla äideillä.</p>	<p>71) Negatiivinen näkemys äitiydestä ja kasvattamisesta</p>
<p>72) Such a combative coping style (problem-focused) was also used and found to be effective by some adolescents, as exemplified by one participant, a 17-year-old single mother, who seemed overwhelmed by the stress of adolescence, pregnancy, motherhood and parenthood: "I think it was wrong to marry (at an early age) and I am now regretting. I only stayed (with him) because I am not sure what to do or where to go. I (now) have someone else who is the not father of the child (pregnancy) though he is not aware. Some (of my friends) have advised me to leave (him). (The most important thing is that) it is my child I cannot leave my child to suffer." (Kaye 2008: 5.)</p> <p>Joidenkin nuorten mielestä riidanhaluiset selviytymistyyli (ongelmakeskeiset) olivat tehokkaita, kuten asian ilmaisi 17-vuotias nuori yksinhuoltajaäiti, joka vaikutti ylikuormittuneelta nuoruuden stressistä, raskaudesta, äitiydestä ja vanhemmuudesta: "Luulen, että oli väärin mennä naimisiin (nuorena) ja nyt harmittaa. Pysyin (hänen kanssaan) vain, koska en ole varma mitä tehdä tai mihin mennä. (Nyt) minulla on toinen, joka ei ole lapsen isä (raskaana), vaikka hän ei ole tästä tietoinen. Jotkut (kavereistani) ovat neuvoneet minua jättämään (hänet). (Tärkein asia on se, että) en voi jättää lastani kärsimään.</p>	<p>72) Nuoruuden stressin, raskauden, äitiyden ja vanhemmuuden ylikuormittavuus</p>
<p>73) Many of the young women had experienced negative reactions from others since becoming a mother. This was mostly in the form of looks from strangers and leading them to feel that they were being unfairly judged: "They make a judgement don't they? Like you shouldn't be having a baby so young, like what are they doing? They are only a baby themselves. But I mean, at the end of the day, once you have a baby you have got to grow up, you have got to." (Anwar – Stanistreet 2014: 272.)</p>	<p>73) Äidit kokivat negatiivisia reaktioita tuntemattomilta</p>

<p>Monet äideistä olivat kokeneet negatiivisia reaktioita muilta äidiksi tulemisen jälkeen. Tämän muodot olivat lähinnä katseet tuntemattomilta ja johtaminen heidät tuntemaan, että he olivat epäoikeudenmukaisesti arvostettuja: "He tekevät arvosteluja, eivätkö? Kuten sinun ei pitäisi saada vauvaa niin nuorena, kuten mitä he tekevät? He ovat itsekin vain vauvoja. Mutta tarkoitan, että päivän päätteeksi, kun olet saanut vauvan, sinun täytyy aikuistua, sinun täytyy."</p>	
<p>74) This finding indicated that the more tangible support provided from the adolescents' mothers, the lower the evaluation score (self-perceptions of parenting) (DeVito 2007: 18). Mitä konkreettisempi oman äidin tuki oli, sitä matalammin äiti arvioi itsensä vanhempänä.</p>	<p>74) Liika konkreettinen tuki äidiltä</p>
<p>75) This indicated that the higher the levels of social support from the father of the newborn as measured by the NSSQ, the higher the self-perceptions of parenting on the WPL-R evaluation subscale (DeVito 2007: 18). Mitä enemmän äiti sai sosiaalista tukea lapsen isältä, sitä korkeammin äiti arvioi itsensä vanhempänä.</p>	<p>75) Vähäinen sosiaalinen tuki lapsen isältä</p>